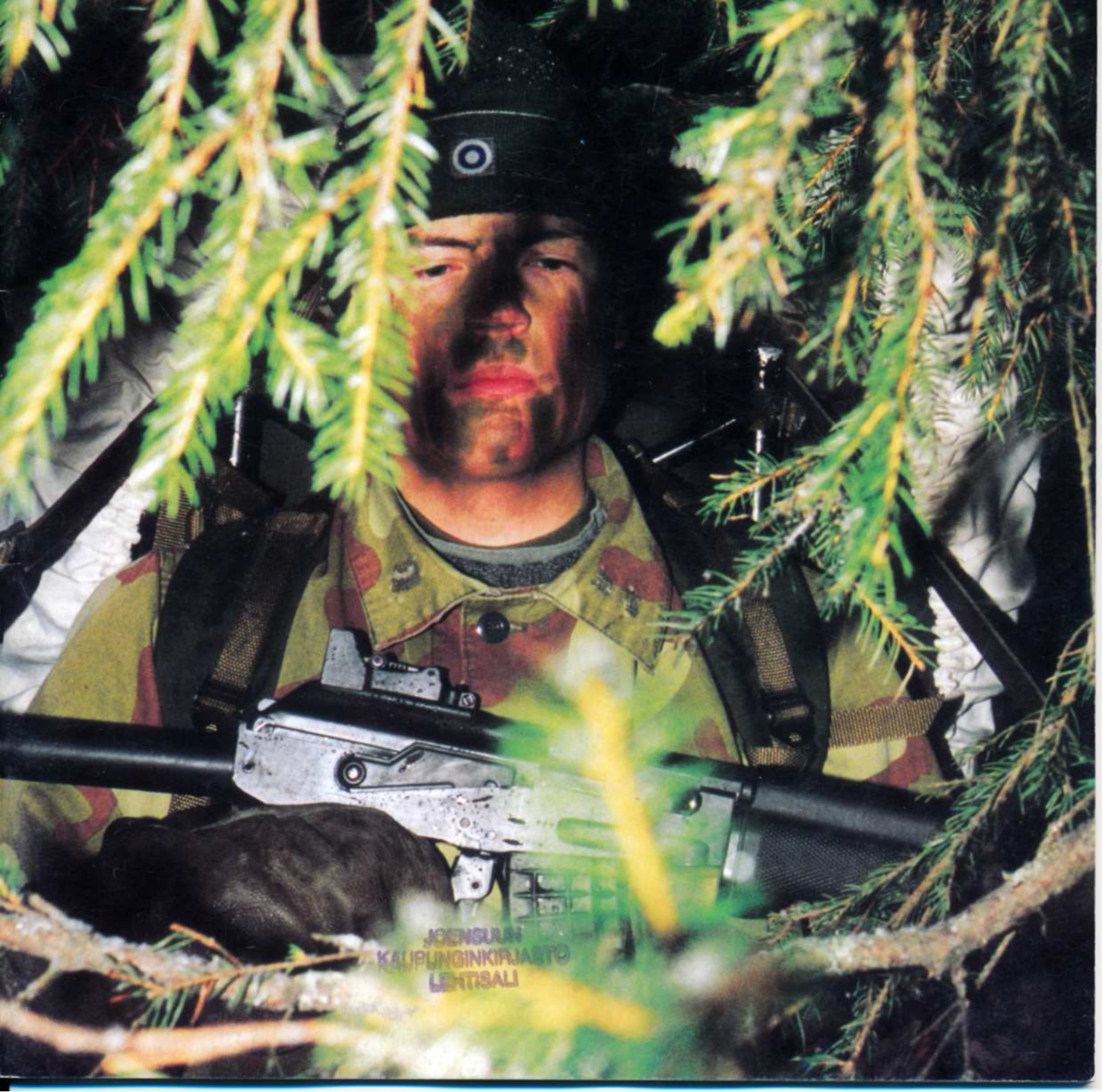

KOKKIKOTUKI

2/99

JOENSUUN
KAUPUNGINKIRJASTO
LEHTISALI

**BROMAN
Group**

**Sinun on meidän mielestämme turvallista tietää,
että autosi jokaisen osan tilalle voit hankkia
alkuperäistä vastaavan uuden edullisen varaosan.
Mikään autosi osa ei ole ikuinen.**

- LIIKKEET PALVELUKSESSASI

		Puhelin	Fax
Helsingissä	VARAOSAMAAILMA	(09) 777 4262	(09) 777 4274
Joensuussa	PIELISENSUUN AUTO	(013) 254 4144	(013) 254 4191
	VARAOSAMAAILMA	(013) 254 4177	(013) 254 4171
Inkeröisissä	INKEROISTEN VARAOSA	(05) 317 1192	(05) 363 4339
Kajaanissa	VARAOSAMAAILMA	(08) 618 0180	(08) 612 1480
Kotkassa	VARAOSAMAAILMA	(05) 260 6877	(05) 260 6895
Kouvolaassa	VARAOSAMAAILMA	(05) 311 6449	(05) 375 3162
Kuopiossa	PUIJON VARAOSA	(017) 261 4124	(017) 262 4220
Lappeenrannassa	VARAOSAMAAILMA	(05) 453 1321	(05) 415 3248
Mikkelissä	MIKKELIN VARAOSA	(015) 367 530	(015) 366 582
Tampereella	VARAOSAMAAILMA	(03) 254 5737	(03) 254 5739
Jyväskylässä	VARAOSAMAAILMA	(014) 334 8733	(014) 334 8791

KORPISOTURI

-lehden juuret juontavat aina päivämäärään 2.4.1960, jolloin Karjalan Jääkäripataljoonan reservin aliupseerikurssi n:o 39 oppilaskunta julkaisi oman kurssijulkaisun Vipinä-lehden nimellä. Aiemmin ilmestyneet kurssijulkaisut olivat lähinnä monistennippuja. Kurssi n:o 40 julkaisi oman kurssijulkaisunsa Korpisoturi -nimellä, jolla nimellä se ilmestyi aina vuoteen 1967. Vuosina 1967-1990 lehti ilmestyi Karjalan Jääkäri -nimellä. Vuodesta 1991 alkaen lehti on ilmestynyt nimellä Korpisoturi.

KORPISOTURI 2/99

Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Pohjois-Karjalan Prikaatin kiltta ry:n lehti

Osoite: KORPISOTURI, PL 5, 80791 KONTIORANTA

SISÄLTÖ SMU

PÄÄKIRJOITUS	5
KENRAALIT TIUKOILLA/ KENRAALILUUTNANTTI ERKKI SETÄLÄ	6
KOMENTAJAN KYNÄSTÄ	8
SOSIAALIKURAATTORIN PALSTA	9
URHEILU- JA TULOSPALSTA	10
SOTILASKOTIPALSTA	12
VARUSMIEHEN PALSTA	13
KUMMIKUNTAPALSTA/ KONTIOLAHTI	14
ASETEKNIKKAPALSTA	16
KORVEN KÄTKÖISTÄ	18
KILTAPALSTA	21
PRIKAATISSA TAPAHTUU	32
AUK:N KURSSIJULKAISU	39

Kansi:
yliluutnantti
Heikki Rosenius SA-kuva

Päätoimittaja
everstiluutnantti
Kari Jylhä
Puh. (013) 181 3205
Fax. (013) 181 3208
GSM. 040-756 6896

Toimitussihteeri
yliluutnantti
Heikki Rosenius
Puh. (013) 181 3221
GSM. 040-574 4043

Taloudenhoitaja
Jari Nousiainen
Puh. (013) 181 3242

Tilaukset, peruutukset ja
osoitteenmuutokset toimitettava
perille kirjallisena osoitteeseen:
Pohjois-Karjalan Prikaati
Korpisoturi-lehti
PL 5, 80791 KONTIORANTA

Prikaatin ja Killan
nettisivu osoitteella:
www.mil.fi/pkarpr

Ulkoasu
Leila Miinalainen
Puh. (013) 255 2563

Painopaikka
PunaMusta, Joensuu

Painos 2 500 kpl

Ilmestyminen kaksi kertaa vuodessa:
kesäkuussa ja joulukuussa

Tilaukset
Puh. (013) 181 3242
Irttonumero 40 mk
Vuositilaukset 80 mk

ISSN 0789-1474

Seuraava Korpisoturi-lehti ilmestyy 20.6.2000. Aineisto viimeistään 12.5.2000.

JOENSUU

varuskunta-
kaupunkien
ykkönen
tarjoaa

- kulttuuria

kirjoja, teatteria, konsertteja ja näyttelyitä

- harrastuksia

urheilua, opiskelua, shakkia ja muuta mukavaa

- viihdettä

seuraa, juomaa, tanssia, laulua ja soittoa

**Nopeat
nauttivat
enemmän.
Koti-ISDN.**

JOENSUUN PUHELIN
FINNET-YHTIÖT

LEHTOSEN LIIKENNE OY
TEOLLISUUSKATU 6, 80100 JOENSUU 10, PUH. 013-224 493

Plussaa päivät pääksytysten

Ota Plussa-kortti jokapäiväiseen käyttöösi. Sillä saat Plussaa jo noin 3000 ostopaikasta ympäri Suomea. Mitä enemmän Plussa-korttiasi käytät, sitä enemmän hyödyt.

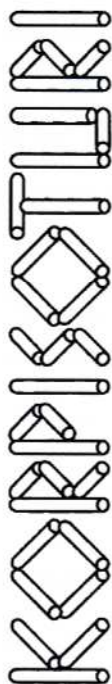
PLUSSA
Etur vpb Plussa-kortilla.

K KAUPAT

Pääkirjoitus

Everstiluutnantti, Kari Jylhä

Siirtyessäni kesäkuun alussa Pohjois-Karjalan Prikaatin esikuntapäällikön tehtävään pääsin samalla kirjoittamaan ajatuksiani joukko-osastomme ja kiltamme lehden päätoimittajana. Kaiken kaikkiaan olen tyytyväinen saadessani edelleen olla mukana Puolustusvoimien tärkeimmässä tehtävässä: suomalaisten nuorten miesten kouluttamisessa sotilaallisen maanpuolustuksen tehtäviin. Koska pääkouluttajan tehtävääni liittyen pari kysymystä jäi jonkin verran itsellenikin avoimeksi, palaan niihin tässä ensimmäisessä pääkirjoituksessani.

Uusi varusmieskoulutusjärjestelmä ja siihen liittyvä joukkotuotantojärjestelmä ovat olleet toiminnassa nyt vuoden. Koulutusjärjestelmämme huipentuu "kertakaikkiaan erinomaiseen" Itäisen Maanpuolustusalueen johtamaan ampuma- ja taisteluharjoitukseen, jossa todetaan kaikkien Itäisen Maanpuolustusalueen joukko-osastojen joukkotuotannon tulokset. Muutamia harjoituskerptomuksia ja tuloksia luettuani ja harjoituksia seurattuani voin todeta tulostason vaihtelevan omankin joukkomme osalta ainakin hyvän ja erittäin hyvän välillä. Onkin kysyttävä: Mistä erot eri saapumiserien välillä johtuvat ja miten tulostaso voidaan vakiinnuttaa erittäin hyvälle tasolle? Lähtökohdissa en kyennyt havaitsemaan eroja: samat ammattitaitoiset, innostuneet ja työhönsä paneutuneet kouluttajat; samat koulutussuunnitelmat ja edeltävät harjoitukset; samat koulutusolosuhteet ja joka kerta erilaiset mutta yhtä innokkaat ja toimeen tarttuvat pohjoiskarjalaiset ja pohjoissavolaiset varusmiehet.

Kysymys oli lopulta käännettävä päinvastaiseksi: Miten toimimalla voidaan estää erittäin hyvän tuloksen saavuttaminen? Silloin kun kaikki perusedellytykset ovat kunnossa, on loppujen lopuksi kysymys siitä, että kaikki mukana olevat saadaan ponnistelemaan saman päämäärän hyväksi tai sitä vastaan. Ja koska on kyse meistä tavallisista ihmisistä, on loppujen lopuksi helpompi saada ponnistukset hajoamaan eri suuntiin kuin suunnattua ne kaikki saman yhteisen päämäärän hyväksi. Riittää, kun everstiluutnantti kerran heittää kapteenin ulos toimistostaan, vänrikki haukkuu upseerikokelaan pataluhaksi tai kersantti tetsaa ryhmäänsä väärään aikaan väärässä paikassa. Esimiesten puolustukseksi voidaan tietysti katsoa em. teoilla olevan kauaskantoisempaa positiivista vaikutusta. Turhan tai tarpeellisen ristiriitatilanteen jälkeen juna on yleensä poissa raiteiltaan viikkoja jopa kuukausia. Asiaa voisi tietysti kuvailla myös uusilla johtamistaidon termeillä, mutta koska olemme päättäneet, että Pohjois-Karjalan Prikaatissa on vain hyvää ja huonoa johtamista, siihen ei ole tarvetta.

Toinen paljon keskusteltu aihe on kouluttajien mukana olo erilaisissa koulutustapahtumissa/kilpailuissa. Kukaan ei varmaan epäile päätoimittajan kilpailuhenkisyyttä, mutta tunnustan nuorempana olen kovasti sitä vastaan, että kilpailisin joukkoni välityksellä tai sen kanssa. Heräsin miettimään asiaa tarkemmin marssiessani hyvin hiljaisena poikana menneenä kesänä itseäni liki kolmekymmentä vuotta nuorempien kanssa kesäyön marssia Tuusulassa. Aluksi en kyennyt keksimään vastausta siihen, miksi olen mukana. Marssin

päättyessä Tuusulan jäähallilla taisteluhuutomme "Kollaa kestää" kajahti varmaan kovemmin kuin koskaan aikaisemmin. Loppumatkasta ja viimeistään jäähallissa olin aistivini, että mukana ololani oli jotain merkitystä. Tupakan polton vastaisia palopuheita lukuunottamatta olin kuitenkin osallistunut marssiin vain kärsimällä joukon mukana.

Suomalaisen sotilasperinteeseen on aina kuulunut, että johtajat elävät joukkonsa mukana. Järjestelmän kannalta kouluttajien mukana olo ei ole tärkeää eikä tarkoitus myöskään ole arvioida tai kiusata kouluttajia. Koulutustuloksesta vastaavien esimiesten mukanaolo on tärkeää koulutettavien kannalta. Suomalaisen kouluttajan -lihavan tai laihan- on pystyttävä astumaan rintarinnan lihaviin ja laihojen koulutettaviensa kanssa. Aina ei ole tärkeää, mitä siellä tekee, vaan että on mukana.

Lopuksi muutama sana sotilasurheilusta. Joukko-osastomme on jälleen menestynyt sotilasurheilussa. Hyvät tulokset ovat valitettavan pienen,

mutta kovan ydinjoukon saavuttamia. Koska ytimen muodostavat lähimmät alaiseni, voin kertoa, että menestystä ei ole saavutettu sattumalta. Menestys on saavutettu virkatehtävät hoitaen, säännöllisesti harjoitellen, nuorempia ohjaten, esimerkkiä näyttäen ja itsekäät ajatukset yhteisten tavoitteiden eteen uhraten.

Jään kiinnostuneena odottamaan lehtemme lukijakunnan toimenpiteitä päätoimittajan ajatusten suuntaamiseksi muille toimintalueille.

Kontiorannassa 18.11.1999

Pohjois-Karjalan Prikaatin esikuntapäällikkö

ELMO & SPORT HIKEÄ, EI KYNELEITÄ
ERA-URHEILU
Kauppakatu 18, Joensuu, p. 227 211, ma-pe 9.30-18, la 9-14

Solmusta solmuun
piippo-tuote oy
Sylmäjärventie 3, 83500 Outokumpu • Puh. (013) 562 555, Fax (013) 562 556

■ Kenraaliluutnantti Erkki Setälä oli Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja 7.1.1961-7.9.1962

Kenraalit tiukoilla -sarjassa on tällä kertaa esillä kenraaliluutnantti Erkki Setälä. Kenraali Setälä on syntynyt vuonna 1917. Kenraali Setälä suoritti varusmiespalveluksen Joensuun Rajavartiostossa Onttolassa. Palveluaan seitsemän kuukautta reservin vänrikkinä Joensuun Rajavartiostossa hän aloitti Kadettikurssi 22:n. Kurssi keskeytettiin syksyllä 1939 YH:n alkaessa. Molemmissa sodissa kenraali Setälä palveli komppanian päällikkönä Raappanan johtamissa joukoissa ja myöhemmin Rajajääkäripataljoona 6:ssa. Sotien päätyttyä kenraali Setälä palveli vuoteen 1958 rajavartiolaikoksessa eri tehtävissä mm. Rajakoulun johtajana. Vuonna 1958 kenraali Setälä siirtyi puolustusvoimien palvelukseen ja palveli useaan otteeseen eri tehtävissä pääesikunnassa, Karjalan Jääkäripataljoonan komentajana 1960 - 1962, Reserviupseerikoulun johtajana 1965 - 1968, Porin Prikaatin komentajana 1968 - 1970 ja viimeksi Kaakkois-Suomen Sotilasläänin komentajana 1970 - 1977.

MIKÄ SAI TEIDÄT VALITSEMAAN SOTILASURAN?

Lieksalaisena poikana olin kuulunut 1934 - 1936 Pielisjärven Suojeluskuntaan. Lähdin vuonna 1936 suorittamaan vapaaehtoisena varusmiespalvelustani tuolloin Pohjois-Karjalan ainoaan varusmieskoulutusta antavaan joukko-osastoon Joensuun Rajavartiostoon Onttolaan. En silloin ollut varsinaisesti ajatellut jäädä aktiivipalvelukseen. Varusmiespalveluksen aikana asia selkiytyi minulle. Joensuun Rajavartiostossa annettu hyvä koulutus johdatti minut aliupseerikoulun parhaana oppilaana Reserviupseerikouluun. Jäin varusmiespalveluksen jälkeen palvelukseen reservin vänrikkinä, ja siitä se sitten alkoi.

ONKO SOTILASURA SUKUPERINNE?

Setäpuoleni on sotakorkeakoulun käynyt upseeri. Isäni oli apteekkari ja isoisäni pappi eikä meistä veljeksistä kukaan muu lähtenyt sotilasuralle.

JOS ETTE OLISI SOTILAS, MIKÄ OLISI OLLUT TOIVEAMATTINNE?

Menin varusmiespalvelukseen vapaaehtoisena, ja sii-

nä mielessä tämä oli toiveammattini. Joskus olin miettinyt lentäjäksi pääsyä. Asia jäi kuitenkin kesken, enkä edes selvittänyt, miten olisin selvinnyt mahdollisista lentäjiltä edellytettävistä tutkinnoista.

ENSIMMÄINEN PALVELUS-PAIKKANNE JA MIELUISIN MUISTONNE SIELTÄ?

Ensimmäinen palveluspaikkani oli siis Joensuun Rajavartiosto, jossa aloitin reservin vänrikkinä syksyllä 1937 ennen seuraavana keväänä alkanutta Kadettikoulua. Palvelus Joensuun Rajavartiostossa on jäänyt mieleen erittäin miellyttävänä. Joensuun Rajavartiosto oli tuolloinkin pieni joukko-osasto, johon astui palvelukseen varusmiehiä kerran vuodessa. Erytisesti ovat mieleeni jääneet Rajavartioston komentaja, tuolloin everstiluutnantti Erkki Juhani Raappana ja komppanian vääpeli jääkärivääpeli Kalle Svärd.

Kadettikurssimme keskeytyi syksyllä 1939 YH:n alkaessa. Minut oli sijoitettu Pohjois-Karjalan Ryhmään konekiväärikomppanian päälliköksi. Joensuun Rajavartioston komentajan evl Raappanan toimenpitein pääsin Jo-

ensuun Rajavartiostoon. Käytyäni Kajaanissa ilmoittautumassa Pohjois-Suomen Ryhmän komentajalle kenraali Tuompolle jatkoin matkaani Lieksaan ja jouduin välittömästi taisteluihin.

ONKO YHTEYKSIÄ SÄILYNYT VARUSMIESAIKAISEEN TUTTAVAPIIRINNE?

Alkanut sota hajotti Joensuun Rajavartiostossa palvelleet varusmiehet eri puolella Pohjois-Karjalaa perustettuihin joukkoihin. Sota vei monia ja toi mukanaan uusia tuttavuus-suhteita. Viimeksi tänä syksynä Lieksassa 14.Divisioonan veteraanijuhlissa tapasin kaksi Onttolassa samaan aikaan varusmiespalveluksensa suorittanutta miestä.

MIKÄ SAI TEIDÄT SIIRTYMÄÄN RAJAVARTIOLAITOKSESTA PUOLUSTUSVOIMIEN PUOLELLE?

Silloinen puolustusvoimien komentaja kenraali Heiskanen tiedusteli minulta hyvän tuttavan kenraaliluutnantti Järventauksen välityksellä useita kertoja haluani siirtyä puolustusvoimien puolelle. Ilmoittautuessani kenraali Heiskaselle hän kertoi kiinnittäneensä huomiota sodan aikaiseen palvelusuraani ja tar-

vitsevansa pääesikuntaan nimenomaan sellaisia upseereita, jotka omaavat sotakokemusta varsinaisista rintamatehtävistä yksikön päällikkönä. Valintaani vaikutti myös se, että ylennykset rajavartiolaikoksessa etenivät hitaammin ja ilmoittautuessani puolustusvoimiin sain samalla ylennyksen everstiluutnantiksi. En ole joutunut katumaan valintaani.

MIELEENNE JÄÄNYT ESI-MIES, JOLTA OPITTE JOTAIN?

Ennen kaikkea on mainittava kenraali Raappana. Mieleeni on jäänyt opetus, jonka sain jo ollessani varusmiehenä. Olin mukana Joensuun Rajavartioston upseeriharjoituksessa Ilomantsissa. Me upseerikokelaat olimme mukana apulaisina ns. kartanpiirtäjinä. Pääsin hiihtämään evl Raappanan kanssa ja hiihtäessämme totesin hänen olevan isoine reppuineen jo melko iäkkään. Tarjouduin kantamaan Raappanan reppua. Raappana vastasi tarjoukseen: "Muista se, että se on huono lintu, joka ei höyheniään kannan". Opetuksen muistaen kannoin sodankin aikana aina oman reppuni.

MIELEEN PAINUVIN TAPAHTUMA TAI SATTUMA?

Varsinaiset sotilaskaskut eivät ole jääneet mieleeni. Keran olimme hiihtämässä Lieksassa Inarin vartion alueella, minä, ev Raappana ja vartiopäällikkö vääpeli Sajanto. Tällöin Raappana kysyi Sajannolta: "Kuinka pitkä matka on vielä seuraavalle vartioasemalla?" Tähän Sajanto: "Herra Eversti, Herra Eversti, sinne on kaksitoista kilometriä viissattaa kaakskymmentä metriä." Raappana hieman tuhtuneena: "Onko vääpeli mitannut etäisyyden?" "En ole, se on noin vaan, noin vaan."

KENRAALIT TIUKOILLA

MITEN HOIDATTE KUNTOANNE?

Olen ikäsekseksi hyvässä kunnossa, eikä minulla ole paino-ongelmia. Aloitin Säkylässä palvellessani säännölliset aamu-uinnit. Olen jatkanut tapaa näihin päiviin. Asun nyt palvelutalossa, jossa on edelleenkin mahdollisuus aloittaa päivä aamu-uinnilla. Muukin liikunta on tärkeää, kävelen mielelläni, hiihdon olen kyllä jo joutunut lopettamaan.

MIHIN KILTAAN/ KILTOIHIN KUULUTTE?

Useat siirrot ja omistautumisen palvelustehtäville rajoittivat suhteiden luomista erilaisiin yhdistyksiin. Olen toiminut mm. Kadettikunnan ja Kadettikunnan valtuuskunnan puheenjohtajana sekä Vapaussoturien Huoltosäätiössä eri tehtävissä. Ennen muuta olen alusta alkaen toiminut 14.Divisioonan perinnetoimikunnan puheenjohtajana ja ollut mukana järjestämässä kaikkia Divisioonan 17 juhla-kokousta. Nykyisin olen sota-veteraanien aktiivi rivijäsen.

MITÄ MIELTÄ OLETTE SIVIILIPALVELUKSESTA?

Siviilipalvelus saa valitettavasti osakseen liikaa julkisuutta. Siviilipalvelusmiehille

tulee olla vastaava pitempi koulutus, jonka tulee tähdätä sosiaalisiin tehtäviin ja tehtäviin, joilla kriisiaikana tuetaan erilaisia siviilielämän toimintoja. Siviilipalveluksella nykyisessä laajuudessaan ei ole merkitystä Puolustusvoimille eikä Rajavartiolaitokselle.

MITKÄ OVAT SUOMEN MAANPUOLUSTUKSEN PAI-NOPISTEALUEET? MITEN EU-JÄSENYYS ON NÄKYNYT PUOLUSTUSVOIMOISSA?

Suomen EU-jäsenyys on näkynyt kansainvälisen toiminnan lisääntymisenä. Puolustusvoimien ja rajavartiolaitoksen tärkein tehtävä on kuitenkin oman maan puolustaminen. Kansainvälistyminen on hyvä asia, mutta se ei saa mennä oman maan puolustamisen edelle. Kansainvälinen toiminta tulee myös suhteuttaa käytössä oleviin voimavaroihin. Tehdään vain se mihin meillä on varaa.

Tärkeää on myös säilyttää palvelussuhteen edut sellaisina, että nuoria upseereita ja muuta henkilöstöä ei siirry muihin tehtäviin esim. Finnarille ja kauppalavastoon.

MIKÄ TULISI OLLA SEURAAVA SUURI KALUSTOHANKINTA JA MIKSI?

Käynnistynyt helikopterihan-

kinta tulee saattaa oikein loppuun. Kuljetushelikoptereiden käyttö edellyttää tietysti myös taisteluhelikoptereiden hankintaa.

ONKO NAINEN PUOLUSTUS-MINISTERINÄ/YLIPÄÄLLIKÖNÄ OK?

Eivät ainakaan molemmat saisi olla naisia. Puolustusministerin tulisi olla varusmiespalveluksen suorittanut maanpuolustusasioihin perehtynyt mies. Tilanne on huono, jos ministeriksi valitaan puoluepoliittisesti vuorossa oleva henkilö. Nyt kun presidentin tehtäviä on rajattu, hän ei ole puolustusvoimien kannalta niin tärkeä henkilö. Puolustusvoimien komentajan ja sisäasiainministeriön alaisen rajavartiolaitoksen päällikön vaikutusmahdollisuudet nimitysasioissa ja yleensäkin tulee säilyttää.

ONKO VARUSMIEHILLÄ LIIKAA LOMIA?

Lomien lisääntyminen alkoi, kun olin Porin Prikaatin komentaja. Jos meillä ei ole mahdollisuuksia järjestää tehokasta palvelusta kuin viitenä päivänä viikossa, on täysin turha pitää miehiä varuskunnissa tyhjän panttina. Tärkeät vartiointi- ja valmiustehtävät on tietysti hoidettava.

On kuitenkin varottava nyt jo siviilistä tuttua tapaa aloittaa viikonlopun vietto perjantaina puolelta päivin. Määrärahojen tulee mahdollistaa tehokkaan koulutuksen antaminen viitenä arkipäivänä viikossa.

Koulutuksen tulee olla asiallista, ja mahdollisimman paljon tulisi olla maastossa. Oppitunneilla tulee opettaa vain maanpuolustuksen perusteet ja sen jälkeen maastoon.

TUNTUUKO TERVEHTIMINEN PALJAASEN PÄÄHÄN OULDTA?

Aluksi tuntui, mutta koska olemme kansainvälisessä yhteisössä ja siellä tehdään näin, on se hyväksyttävä.

EVÄSTYKSIÄ POHJOIS-KARJALAN PRIKAATILLE?

Nuoruuteni Lieksassa ja aikani Karjalan Jääkäripataljoonan komentajana ovat pitäneet Pohjois-Karjalan lähellä sydäntäni. Aikani Karjalan Jääkäripataljoonan komentajana oli hienoa aikaa. Koulutakaa varusmiehiä asiallisesti ja mahdollisimman paljon maastossa.

Eelis Lehtinen

 Suomen Kiitoautot Oy
KIITOLINJA

Transpoint

Kuljetustilaukset 013-176 2002
Myynti 013-176 2008

 TAPIOLA

Huolehdimme
kanssasi
huomisesta.

Ammattiarmeijako

Televisio tuo olohuoneisiimme ilta illan jälkeen jopa ahdistavia kuvia riitaisasta maailmastamme. Hätkähdyttäviä kuvia näytetään suhteellisesti lähempää rauhallista maata kuin pitkiin aikoihin. Jopa lähinaapurimme alueella käydään taistelua maasta, vallasta ja hengissäpysymisestä.

Samaan aikaan keskustellaan monissa suunnissa Eurooppaa yleisestä asevelvollisuudesta luopumisesta ja siirtymisestä ammattiarmeijaan. Samoissa yhteyksissä puhutaan myös puolustusmäärärahojen vähentämisestä. Mediasta ideansa ammentavat ovat heränneet vaahtimaan myös Suomeen ammattiarmeijaa, koska voisimme liittyä NATO:on ja näin päästä eroon hankalasta yleisestä asevelvollisuudesta.

Kun vertaamme itseämme Ranskaan - jossa yleisestä asevelvollisuudesta on luovuttu - on huomattava, että Ranska on tämän päivän maailmassa kuin "herran kukkarossa". Ruotsiin vertaamisemme kuuluu lähes samaan kategoriaan. Muiden valtioiden turvallisuusjärjestelmiä matkivien tulisi yhä uudelleen muistuttaa itseään, ettei maailmasta löydy yhtään samanlaisessa turvallisuusmaantieteellisessä asemassa sijaitsevaa maata kuin Suomi.

Valtioneuvoston selonteko eduskunnalle Suomen turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta vuodelta 1997 päätyi yksiselitteisesti siihen, että yleinen asevelvollisuus ja alueellinen puolustusjärjestelmä on edelleen taloudellisin ja toimivin malli Suomelle.

Tästä huolimatta mediassa näkyy ja keskusteluissa kuulee toisensuuntaisia kannanottoja kohtuullisen usein - näin saa ja pitää tietenkin ollakin.

Ammattiarmeijaa on puolusteltu korkealla valmiudella ja ammattitaidolla. Oma käsitykseni on, että nykyjärjestelmämme valmius on yleiseen uhka-arviointiin ja tiedustelutilanteeseen peilaten täysin riittävä. Lisäksi YK:n rauhanturvatehtävissä saamani havainnot ovat osoittaneet, että joukot, jotka tulevat yleisen asevelvollisuuden maista, ovat selvästi ammattitaitoisempia kuin ammattijoukot

■ Eversti Antti Lankinen

- myös taistelunomaisissa tilanteissa. Miksi? Ehkä siksi, että ammattiarmeijoiden miehistöainekset - huonon palkkauksen takia? - on yleisen asevelvollisuuden joukkojen miehistöainesta selvästi heikompaa.

Ammattiarmeijan heikkouksia Suomen olosuhteissa olisivat muun muassa:
- kalleus: On laskettu, että vahvuudeltaan vain kymmenesosa maamme nykyisestä sodan ajan vahvuudesta oleva ammattijoukko maksaisi vähintään kaksi ja puoli kertaa nykyisen puolustusbudjetin summan vuosittain. Pelkät palkkakulutkin olisivat pari miljardia yli nykybudjetin. Yhteiskuntamme ei varmaankaan olisi valmis korottamaan nykyistä 10 miljardin puolustusbudjettia.

- pienuus: Koko laajaa maata ei kyettäisi puolustamaan. Puolustus keskittyisi pääkaupunkialueeseen.

- reservin kertymättömyys: Hyväksi koettu alueellinen puolustusjärjestelmä me rappeutuisi. Koko maailmaa koskevassa laajassa sotatilanteessa Suomi joutuisi joka tapauksessa huolehtimaan omasta alueestaan omin suomalaisin joukoin. Kuuluimmepa mihin liittoon tahansa, ei alueellemme liikenisi yhtään liittolaisten maavoimien divisioonaa - niillä kaikilla on oma ensimmäinen operatiivinen tehtävänsä, johon ne sitoutuisivat.

- rekrytoinnin vaikeus: Ammattiarmeijaa ei koettaisi kansan yhteiseksi puolustusjärjestelmäksi. Palkka jäisi kokemusten perusteella joka tapauksessa erittäin

ei-houkuttelevaksi.

- maanpuolustustahto laskisi: Nykyjärjestelmässä asevelvollisuus yhdistää kansaa, mikä ilmenee korkeassa maanpuolustustahdossa. Ammattiarmeijat ovat aina jääneet kansalaisille etäisiksi.

Yleisen asevelvollisuuden myönteistä merkitystä koko yhteiskunnallemme ei ole tutkittu. Ennen kuin mitään päätöksiä edes kaavailaan, tulisi kyseinen asia ensin selvittää perusteellisesti.

Mikäli Suomi liittoutuisi esimerkiksi NATO:n kanssa, siirryttäisiin meillä logiikkaa kunnioittaen vääjäämättä pieneen ammattiarmeijaan, mikä merkitsisi luopumista yleisestä asevelvollisuudesta. Tämä viimemainittu seikka muuttaisi yhteiskuntaamme todennäköisesti erittäin paljon - olisiko Suomi siihen vielä valmis?

Kun luemme tätä uusinta joukko-osastolehteämme, on oman prikaatimme vuosipäivä takana ja vuosituhannen viimeinen joulou edessä.

Vuosipäivänämme, mennyttä vuotta muistellessamme, saatoimme jälleen hyvillä mielin todeta yhteisen työme tuloksellisuuden. Onpa kyse ollut maanpuolustusalueen tai valtakunnallisista koulutus-, ampumaleiri-, testaus- tai urheilukilpailutalouksista, näkyy prikaatimme kärkijoilla poikkeuksellisen usein. Valtakunnallisia koulutuksellisia "mestaruuksia" mainituissa tapahtumissa kirjattiin peräti kaksitoista (12!) kappaletta.

Pohjois-Karjalan Prikaatin voidaan katsoa päässeen hienosti asetettuihin tulostavoitteisiinsa.

Esitän vilpittömän kiitokseni prikaatin ja myös koko varuskunnan henkilöstölle esimerkillisestä paneutumisesta tehtäviinsä niin, että voimme lähteä uudelle vuosituhannelle todella hyvä maku suussa. Mainittuihin tuloksiin emme olisi päässeet, ellei jokainen olisi antanut omaa parasta panostaan jokapäiväisessä työssään.

Menestyksestä uutta koulutus- ja turvallisuusvuosituhatta toivottaen

Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja

Suoritusyhteiskunnan ongelmana työuupumus

Sosiaalikuraattorin työkentässä ovat näihin päiviin asti tärkeimpinä olleet varusmiehet ja varusmiesten sosiaalis-taloudelliset asiat. Pyrkimyksenä olisi kuitenkin laajentaa sosiaalikuraattorin työtehtäviä enemmän myös palkatun henkilöstön suuntaan. Palkatun henkilöstön psyykkinen ja fyysinen hyvinvointi sekä työssä jaksaminen ovat tärkeitä asioita, joihin puolustusvoimat haluaa panostaa monin eri tavoin. Tässä lehdessä en siten tällä kertaa aio kirjoittaa varusmiehiin liittyvistä asioista, vaan heitän ilmaan muutaman ajatuksen ihmisten jaksamisesta työelämässä.

Nykyisin käydään julkista keskustelua useissa medioissa ihmisten työuupumuksesta. Eri tutkimusten mukaan jonkinasteisesta työuupumuksesta kärsii yli puoli miljoonaa suomalaista. Aihe on siis useille tuttu, jos ei omalta kohdalta, niin ainakin joku tuttava tai työkaveri on kertonut omasta uupumuksestaan. Työuupumus ei valitse kohdettaan aseman, iän tai työuran pituuden mukaan, vaan se voi yllättää lähes ketnet tahansa meistä. Jos joudumme elämään jatkuvassa suorituspaineessa, epävarmuudessa ja riittämättömyyden tunteessa, voi seurauksena olla työuupumus. Mistä sitten työuupumuksen tunnistaa? Usein työuupumuksesta kärsivän ihmisen asenteet ja käytös ovat vähitellen muuttaneet kielteisiksi. Hänellä saattaa olla paljon erilaisia fyysisiä oireita, unettomuutta, jopa aggressiivisuutta. Työuupumus ei myöskään poistu lepäämällä, vaan oi-

reet jatkuvat. Mitä vakavam-
masta uupumuksesta on kysymys, sitä useampia oireita esiintyy samanaikaisesti.

Mikä työssä sitten uuvuttaa tai kuormittaa liikaa? Yleisin vastaus lienee, että työtehtäviä on liikaa yhden ihmisen harteilla, aikataulut ovat tehtävien suorittamiseen tiukoja tai muutoksia tulee liian nopeaa vauhtia. Juuri kun uskoo omaksuneensa jonkin uuden systeemin tai tavan toimia, esitellään taas jokin vielä uudempi ja tehokkaampi (?) malli. Se luonnollisesti herättää muutosvastarintaa, jonka voittamiseksi tarvitaan hyvää motivointia ja vahvoja perusteluja. Työntekijälle on myös hyvin tärkeää tunne, että hän voi todella vaikuttaa omaan työhönsä ja itseään koskeviin asioihin. Vuorovai-
kutuksen on toimittava avoimesti ja vilkkaasti esimiehen ja alaisen välillä.

Koskaan ei kannata myöskään vähätellä ihmisuhteiden merkitystä työssä jaksamiseen. Jos työpaikalla on tulehtuneita ihmisuhteita, se varmasti uuvuttaa asianomaisia. Sama koskee myös ihmisuhteita kotona ja henkilökohtaisessa elämässä. Jos kotona ihmisuhteet ovat umpisolmussa, on taloudellisia vaikeuksia tai sairauksia, kysytään työntekijältä valtavasti voimavaroja, että ko. asiat eivät vaikuttaisi negatiivisesti hänen työpanokseensa.

Mitä henkilö sitten voi tehdä, jos hän kokee ahdistusta ja väsymistä työhönsä? Tällöin olisi tärkeää tiedottaa, mistä on pohjimmiltaan kysymys. On asetettava asioita tärkeysjärjestykseen, osattava suhtautua tilanteeseen

selkeästi ja on yritettävä katsoa asiaa laajemmasta perspektiivistä. Siis toisin sanoen on osattava keskittyä tulosten kannalta olennaiseen ja osattava tehdä valintoja. On myös uskallettava kertoa avoimesti oman jaksamisensa rajoista. Tämä on varmasti vaikeaa, mutta ei täysin mahdotonta! Jos työpaikan ihmisuhteissa esiintyy ongelmia, on meillä oltava rohkeutta myöntää, ettemme pääse jokaisen ihmisen kanssa samalle "aaltopituudelle", mutta työtehtävien suorittamiseen se ei saisi kuitenkaan vaikuttaa. Mitä enemmän osaisimme hyväksyä erilaisuutta ja erilaisia näkökantoja elämään ja asioihin, sitä helpompi meidän olisi toimia eri yhteisöissä. Vahvalla itsetunnolla varustettu työntekijä selviää ongelmista helpommin kuin huonon itsetunnon omaava työntekijä.

Yksi tärkeimmistä asioista työssä jaksamiselle on myös palautteen saaminen. Jos työntekijä ei ole selvillä missä mennään, ja mitä häneltä odotetaan, on siitä usein seurauksena turhautuneisuutta. Palautteen antaminen on myös oma "taiteenlajinsa", koska sen sisältö ei ole aina niin tärkeä kuin sävy, millä se kerrotaan! Kaikenlainen rakentava palaute ja rohkaisu kannustavat työntekijää kehittämään itseään ja yrittämään parhaansa, mutta jos kritiikki on kovaa ja ankaraa, voi lopputuloksen miltei arvata. Ja niin tärkeää kuin esimiehen antama rakentava palaute onkin, olisi myös työntekijälle suotava mahdollisuus antaa palautetta esimiehelleen. Tähän tarjoutuukin luonnollinen tilaisuus työntekijän ja esi-

■ sosiaalikuraattori Anne Laitinen

miehen välisissä kehittämis-
keskusteluissa. Mitä enemmän asioista keskustellaan yhdessä eikä selän takana, sitä parempi on lopputulos.

Työssä jaksamiseen vaikuttavat työn ominaisuudet, yksilön asennoituminen ja yksilölliset voimavarat. Tärkeää ennaltaehkäisyä työuupumuksen suhteen on kyky osata rentoutua. Työ ei saa olla koko elämän sisältö. Työ ja vapaa-aika on pystyttävä erottamaan selkeästi toisistaan. Ystävät ja harrastukset toimivat tukea antavina tekijöinä. Työnohjaus ja täydennyskoulutus ovat myös tapoja, joilla työntekijä voi saada uusia virikkeitä työssä jaksamiseen. Kaikista tärkein merkitys lienee kuitenkin työpaikan ilmapiirillä. Jos ilmapiiri on ihmismyönteinen, dynaaminen ja arvostava, on lähtökohta lujaan työskentelyyn hyvä!

Lopuksi kiitän yhteistyökumppaneita kuluneesta vuodesta ja toivotan kaikille lehdien lukijoille rauhallista, perinteistä valkeaa joulua sekä menestyksellistä uutta vuotta 2000!

sosiaalikuraattori
Anne Laitinen

Korkeimman luokan urheilija

"Korkeimman luokan urheilijan tulee läpäistä kolme astetta, ennenkuin hän pääsee huipulle : Ensiksi työ, toiseksi työ ja kolmanneksi työ. Kärsivällisyys on urheilijalle välttämätön avu. Asettamiinsa päämääriin ei urheilija pääse, ellei hänellä ole tarmoa. Jos et aseta itsellesi päämäärää, pysyt paikallasi tai taannut".

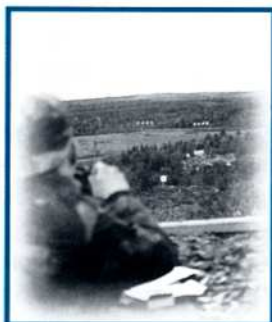
Paavo Nurmi

Nämä Paavo Nurmen kriteerit toteutuivat tänäkin vuonna muutamissa Pohjois-Karjalan Prikaatin urheilijoissa. Kun lisäksi tämänsuuntaisia oikeita pyrkimyksiä on ollut havaittavissa monen muunkin osalta, ei tarvitsekaan ihmetellä prikaatin menestymistä vuoden mittaan vaativalla sotilasurheilusaralla.

Vuoden alkupuoliskolla vastasivat hiihtäjät hienosti omasta osuudestaan. Tämä antoi hyvän pohjan kesäkaudella pidetyille sotilaskilpailuille. Ja jatkoa seurasi seuraavan kuvakokoelman mukaisesti:

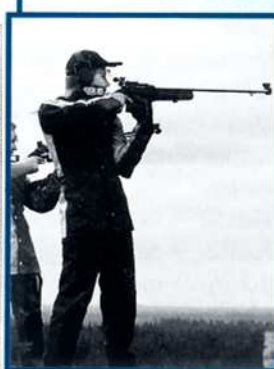
Maastoammunnan sotilas-SM-kilpailut kesäkuussa Sotinpuruolla

■ Jääkäri (tuleva korpraali) Janne Knuutilan tie kilpailuluopauksen vannomisesta ensimmäisten maastoammunnan sotilas-SM-kilpailujen varusmiessarjan mestariksi.

Ammunnan sotilas-SM-kilpailut elokuussa Mikkelissä

■ Kapteeni Petri Myller ja luutnantti Ari Eskelinen kivääripika-ammunnan joukkuekilpailun mestaruus.

■ Kapteeni Petri Myller aloittelemassa kauden kilpailu-urakkaansa Sotinpuruolla maastoammunnan sotilas-SM-kilpailuissa. Myllerin kausi huipentui Mikkelissä ammunnan sotilas-SM-kilpailuissa rynnäkkökivääri-ammunnan mestaruuteen.

■ Varusmiesten parhaaksi ampujaksi valittiin alikersantti Sami Rinne. Rinne sijoittui toiseksi rynnäkkökiväärin 6+6+6 ammunnessa ja oli kolmas rynnäkkökiväärin 3x5 ammunnessa.

■ Varusmiesten kova nelikko toi jälleen hienon sijoituksen PAROLAN KILPI -kilpailussa. Sijoitus hyvä 3. Mestaruus jäi vain kahden pisteen päähän. Nelikossa ampuivat alikersantit Sami Rinne, Jani Vänskä, Toni Turunen ja Jari Martiskainen.

Suunnistuksen sotilas-SM-kilpailut elokuussa Sodankylässä

Vuoden kovin suoritus oli varmasti luutnantti Jari Heikkisen voitto Sodankylässä suunnistuksen sotilas-SM-kilpailuissa. Ennen tätä mies oli jo edustanut Suomea toisissa Sotilaiden maailman kisoissa Kroatiassa. Kun tähän lisätään vielä valinta puolustusvoimien suunnistusvalmennusryhmään, voitaneen sanoa kauden sujuneen "nappiin".

Kun kaikki edelläkerrotut ja kevätkauden hiihtäjien suoritukset summataan yhteen, on lopputuloksena jälleen se, että Pohjois-Karjalan Prikaatin komentajalla on mieluisa tilaisuus käydä Pääesikunnassa noutamassa arvostettu Urho Kekkosen -kiertopalkinto Kontiorantaan.

Teksti ja kuvat
luutnantti Ari Eskelinen

■ Luutnantti Jari Heikkinen.

POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN MESTARUUSKILPAILUJEN TULOKSIA

10.-11.5.1999 AMPUMAMESTARUUSKILPAILUT

Henkilökunta palvelusammunta 1

1. ylik	Markku Voutilainen	huolto	95
2. ylil	Matti Hämäläinen	PrE	94
3. kapt	Jouni Pitkänen	PrE	93

Henkilökunta palvelusammunta 2

1. ylik	Markku Voutilainen	huolto	165
2. ev	Antti Lankinen	PrE	162
3. maj	Markku Kejonen	PrE	160

Henkilökunta palvelusammunta 3

1. ylil	Tapio Sivonen	PrE	96
2. ltn	Reijo Myller	EHK	92
3. sotmest	Kari Anttilainen	huolto	91

Varusmiehet rynnäkkökivääri 3

1. alik	J Timonen	SissiK	160
2. jääk	M Räsänen	1.JK	158
3. jääk	T Jakola	EHK	155

Varusmiehet ampumataitotesti

1. jääk	J Hyvönen	EHK	108
2. jääk	J Hirvonen	AuK	105
3. alik	M Iivanainen	2.JK	105

12.5.1999 SUUNNISTUSMESTARUUSKILPAILUT

Yleinen sarja

1. kapt	Jouni Nykänen	SissiK
2. ylil	Jukka Päivinen	EHK
3. vänr	Juha Ratinen	2.JK

Sarja 35 v

1. ylil	Pekka Peltoniemi	PrE
---------	------------------	-----

Sarja 45 v

1. ev	Antti Lankinen	PrE
2. sotmest	Erkki Pesonen	huolto
3. ylil	Risto Kontkanen	PrE

Varusmiehet

1. alik	H Sivonen	SissiK
2. alik	J Timonen	SissiK
3. kers	J Lappi	AuK

Yksikkömestaruus

1. Sissikomppania
2. 2. Jääkärikomppania
3. Aliupseerikoulu

6.7.1999 MAASTOJUOKSUKILPAILUT

Yleinen sarja

1. vänr	Sami Petroff	SissiK
2. ylil	Rainer Kuosmanen	SissiK
3. kapt	Jouni Nykänen	SissiK

Varusmiehet

1. jääk	J Tanskanen	SissiK
2. alok	H Kosunen	SissiK
3. alik	M Immonen	SissiK

Yksikkömestaruus

1. Sissikomppania
2. Esikunta- ja Huoltokomppania
3. 2. Jääkärikomppania

6.-7.9.1999 NARVAN-VIESTI

1. Sissikomppania
2. 1. Jääkärikomppania
3. Kranaatinheitinkomppania

5.10.1999 YÖSUUNNISTUSMESTARUUSKILPAILUT

Yleinen sarja

1. ylil	Jukka Päivinen	EHK
2. ylil	Markus Nojonen	EHK
3. ylil	Miika Huovinen	KrhK

Sarja 35 v

1. ylil	Pekka Peltoniemi	PrE
2. kapt	Jouni Pitkänen	PrE
3. ltn	Ari Turunen	KrhK

Sarja 40 v

1. ylil	Heikki Rosenius	PrE
2. ltn	Hannu Torvinen	AuK

Sarja 45 v

1. evl	Kari Jylhä	PrE
2. sotmest	Tor Kosonen	2.JK
3. sotmest	Erkki Pesonen	Kmo

Naiset

1. ylik	M Ikonen	KrhK
---------	----------	------

Varusmiehet

1. opp	M Pirinen	AuK
2. opp	H Kosunen	AuK
3. opp	V-M Lonka	AuK

Yksikkömestaruus

1. Esikunta- ja Huoltokomppania
2. Aliupseerikoulu
3. Kranaatinheitinkomppania

11.-12.10.1999 PARTIOSUUNNISTUSMESTARUUSKILPAILUT

A-sarja

1. Aliupseerikoulu I
2. Esikunta- ja Huoltokomppania II
3. Sissikomppania I

B-sarja

1. Prikaatin Esikunta

C-SARJA

1. Aliupseerikoulu
2. Sissikomppania
3. Kranaatinheitinkomppania

HARLUN HAARIKKA

Aliupseerikoulu

KENRAALIEN MIEKKA

Aliupseerikoulu

Lampivaaran vihreät haltijat onnellisten tähtien alla

Vihreiden sisarien retki Sotilaskotipäiville Sodankylään

■ Kontiolahden ja Nurmeksen siskoja Sodankylän sotilaskodissa infotilaisuutta odottelemassa.

Syyskuisena perjantai-iltana starttasi bussimme suoraan pohjoiseen. Bussi oli lastattu Ylämyllyn ja Kontiolahden sisarilla, Nurmeksen siskot liittyivät seuraan Nurmekses- sa. Mukaan oli otettu vielä reipas retkimieli ja hyvät sotilaskotikahvit. Matkan päämääränä oli valtakunnalliset sotilaskotipäivät Sodankylässä. Matkalta odotettiin Lapin lumoa, sisartapaamisia, mielenkiintoista ohjelmaa sekä mukavaa yhdessäoloa.

Entä toteutuivatko toiveemme?

Noin kymmenen tunnin matka suuntaansa sujui rattoisasti. Vuorollaan esitimme ohjelmaa, välillä Pirkko Tynkkynen veti taukojumppaa ja välillä ryyppäsimme kahvit. Sodankylän varuskuntaan saavuimme vähän ennen kahta aamuyöllä ja ryömimme väsyneinä punkkaan.

Seuraava aamu aukeni aurinkoisena sekä lämpimänä: +15 astetta. Vihreää väkeä liikuskeli alueella lähes seitsemänsataa, ja monet jälleennäkemisistä olivat riemulliset. Meille esitelmöitiin työssä jaksamisesta ja revontulista. Lähimaastoon oli pystytetty matkamuistomyymälöitä vain meitä varten ja meille tarjottiin maastopäiväkahvit tuoreitten munkkien kera.

Ennen iltamenoja piipahdimme Sodankylän keskustassa ostamassa hyvää Lapin rieskaa ja tutkimassa Sodankylän vanhaa kirkkoa, joka rakennettiin 1689, siis 310 vuotta sitten. Kirkossa meitä kohtasi yllätys: Se oli täynnä

kirkkokansaa, joka lähemmin tarkisteltuna osoittautui joensuulaisiksi seurakuntien retkeläisiksi. Yhdessä viritimme virren tapaamisen kunniaksi.

Illalla Sodankylän sotilaskotiyhdistys juhli 40-vuotisjuhlaansa tykkihallissa, minne meidät kaikki oli kutsuttu. Juhlan arvokkaasta ohjelmasta kannattaa mainita sisarellinen juhlapuhe, jonka piti Lapin läänin maaherra Hannele Pokka. Illanvietto jatkui maastossa jätkänkynttilöiden loimussa, kodassa poronlihaa nautiskellen. Entäs lapinkaste? Jo vain sekhin saathiin ja ihan Lapin shamaanilta, joka riemastui ikihyvästi saatuaan seitsemänsataa vaadinta tokaansa.

Revontuliluennolla olimme oppineet, että revontulet nousevat taivaalle klo 23.22. Siis sinnittelimme hereillä sinne saakka ja tuijottelimme taivaalle niskamme kipeiksi. Ei näkynyt revontulen häntäkään!

Sunnuntain aloitimme arvokkaalla lipunnostolla ja kenttähartaudella Joutselan patsaalla.

Tänään olisi retkipäivä. Koko joukko jakautui ryhmiin retkibusseihin. Ennakoon olimme saaneet valita haluamamme retkikohteen kukin mieltymystensä mukaan.

Yksi bussi matkasi Luostolle maisemakierrokselle, kolme bussia samaan suuntaan Lampivaaralle ametistikaivokseen. Bussillinen vietiin Sodankylän kuntakierrokselle mm. Andreas Alarieston Galleriaan, ja yksi ryhmä tutustui Observatorioon. Omat siskomme olivat hajautuneet kukin retkilleen, niinpä saimme kotimatalla oivat kuvaukset kultakin kokemuksesta. Maisema näyttäytyi kullekin loistossaan, ruska alkoi kullata lehtipuita ja värittää aluskasvillisuutta. Ne, jotka kiipesivät Lampivaaralle, näkivät värikkään tunturimaiseman sen lisäksi, että saivat kokea aarteensijän onnea löytäessään kansainvälisesti jalokivi- luokkaan arvotettuja ametisteja.

Mutta ne revontulet?

Löytyivähän ne.....Kainuus-

ta. Ensimmäiset vihreät loimotukset havaitsimme Kontiomäessä pysähdystauolla. Ala-Poikelan Anna-Liisa kiirehti siskoja huoltoaseman sisäl- tä katsomaan silläkin uhalla, että itse jää kokemusta pait- si. Olimmehan kuulleet, että havaitessaan revontulet on paras jäädä ulos katsele- maan, koska niiden kesto voi olla sekuntejakin. Nämä re- vontulet seurasivat matkalai- sia lopun kotimatkaa, niiden loimotus kesti pitkälle aamu- yöhön.

Teksti Satu-Marja Östman
Kuvat Anja Ekberg
Kontiolahden Sotilaskotiyhdistys ry

■ Palvattua poroa tikunnenäs- sä iltapalaksi.

VMTK - työtä varusmiestovereiden parhaaksi

VMTK:n tavoitteena on parantaa varusmiesten sosiaalisia oloja, viihtyvyyttä, yhteenkuuluvuuden tunnetta ja ennen kaikkea tuoda varusmiehen vapaa-aikaan virikkeellistä toimintaa. Olemme oikean käteni alikersantti Petri Salisen (VMTK sihteeri) kanssa painineet näiden asioiden parissa oman toimikautemme alusta asti. Näistä heinäkuun ensimmäisistä päivistä lähtien matkaan on mahtunut niin suuria aikaansaannoksia varusmiesten hyväksi kuin myös joitakin hienoisia pettymyksiä.

Toimikunta - tärkeä tuki

Apuna toiminnassamme on ollut alaisuudessa toimiva toimikuntamme, joka koostuu eri yksiköiden varusmiehistä erilaisilla palvelus- ja siviilitaustoilla. Meidän oli aikanaan helppo koota oma toimikuntamme, sillä erilaisiin aktiviteetteihin osallistuminen tuntuu olevan tässä Prikaatissa erittäin korkealla tasolla, ja tarjoaahan VMTK-työ erinomaisen mahdollisuuden vaikuttaa jo oman palveluksensa aikaisiin tapahtumiin. Kiitos jo nyt toimikunnallemme, joka sisältää monia eri alojen erikoisuuksia osaavia varusmiehiä ja auttoi näin merkittävästi toimintaamme.

Vastuuna vapaa-ajan toimintojen kehittäminen

Puheenjohtajan ja sihteerin virkoihin Varusmiestoimikun-

nassa liittyy suuri vastuu, sillä toimimme tässä toimessa "päätoimisesti", ja näin meiltä voidaan odottaa suuriakin tuloksia. Omista aikaansaannoksistamme mainittakoon opiskeluasioiden huomattava paraneminen varuskunnassamme Pohjois-Karjalan ammattikorkeakoulun kanssa suoritetun yhteistyön seurauksena. Nykyään varusmiespalvelusaikana on mahdollisuus ottaa jo suuntaa kohti palveluksen jälkeistä mahdollista opiskeluaikaa suorittamalla AMK-kursseja ilalla varusmiehen vapaa-aikana. Yhteistyökumppaneidemme Sotilaskodin ja Prikaatin Killan kanssa olemme tuloksellisen yhteistyön seurauksena parantaneet varusmiehen vapaa-aikaa merkittävästi erilaisilla hankinnoilla. Neuvottelimme varusmiestoimikunnan yhdeksi osakkeenomistajaksi Kontiolahdelle kohoavaan jäähalliin. Tämä tarjoaa erinomaisen mahdollisuuden varusmiesten vapaa-ajan liikunnan lisäämiseen korkeatasoisena jääurheiluna. Toimikuntaamme on nimitetty myös pitkään aikaan liikkuvimmaksi varusmiestoimikunnaksi: onhan meriittilistallamme paitsi monet hankitut liikuntavälineet varusmiesten vapaaseen käyttöön myös elokuussa aivan toimikautemme alussa järjestämämme liikunta-iltapäivä. Liikunta-iltapäivä saavutti julkisuutta erilaisissa medioissa, ja erikoinen lajivalikoimamme tarjosi muunmuassa vapaaehtoisuuteen perustuvan varojenkeruun tapahtuman yhteydessä marjojenpoimintana. Marjoja poimittiin varusmiesten voimin yli 120 kiloa, ja myynnistä saadut rahat 850 mk lahjoi-

tettiin yhteisellä sopimuksella päivän muiden lajien kokonaisvoiton saavuttaneen sisikomppanian varusmiesten käyttöön.

Tiedottaminen tärkeää

VMTK-työssä tärkeä rooli on kantahenkilökunnasta valituilla VMTK-ohjaajilla, jotka ovat tarjonneet erittäin onnistuneen "isämäisen" tukensa toiminnallemme ja pitäneet jalkamme maassa uusiin haasteisiin vastatessamme. Ohjaajiemme avulla olemme suunnitelleet toimivia kursseja varusmiehille ja ennen kaikkea meille merkittävästi kuuluva tiedottaminen on jalostunut edistyneempään suuntaan, sillä ohjaajiemme suostumuksella olemme herättäneet henkiin tiedotuslehtisemme, jossa meidän on helppo kertoa toiminnastamme kohderyhmällemme. Tiedottajan rooliimme liittyvät myös tuleville alokkaille järjestettävät info-tilaisuudet, jotka ovat vastuullamme.

Kehityksen takuuna jatkuvuus - avoin keskustelu

VMTK-työhön ei aliupseerikoulussa ole varattu omaa koulutushaaraa vaan eri linjoilta on vapaaehtoisuuteen perustuen mahdollisuus hakea tasapuolisesti tavoiteltuja puheenjohtajan ja sihteerin tehtäviä. Oma valintamme oli vaikea päätös, sillä palveluksemme alusta asti olimme tottuneet olemaan sissejä. VMTK-työ kuitenkin imaisi mukaansa, ja olimme onnelliset valitut virkaamme, edessä enää vain totuttelu "toimistossin" elämään. Onneksi perusyksikössämme on ollut

mahdollisuus myös kouluttajan taitojemme parantamiseen. Perusyksikön palveluksen aina ajaa VMTK-palveluksen edelle, sillä päätehtävämme on kuitenkin kouluttaa sodan ajan joukkoja. Perinteeksi on jo muodostunut, että puheenjohtaja ja sihteeri ovat aliupseerikoulun käyneitä, ja tätä kirjoittaessani ovat jo menossa valinnat seuraajiemme selville saamiseksi. Seuraajamme saavat saman koulutuksen tehtävämme kuin me aikoinamme. Koulutustapahtuma on nimeltään Itäisen maanpuolustusalueen VMTK-päivät, ja tällä kertaa ne järjestetään Vekaranjärvelä marras - joulukuun vaihteessa. Tilaisuudessa on erinomaiset mahdollisuudet solmia kontakteja muiden IMpa:n alueen VMTK-toimihenkilöiden kanssa ja loistava mahdollisuus oppia erilaisia keinoja oman VMTK-työn parantamiseksi. VMTK-toimistolla voi käydä kertomassa aloitteita varusmiespalveluksen kehittämisestä, ja tuntuukin, että keskustelua kehittämisestä olisi syytä käydä aiempaa enemmän varusmiesten välillä, sillä muutos lähtee aina helpoimmin liikkeelle sieltä missä siihen on tarvetta. Lehden ilmestymisen aikaan "vanhat parrat" valmistautuvat jo reserviin siirtymiseen, mutta jatkossa jouhevan VMTK-toiminnan turvataksemme olemme edelleen mukana kouluttamassa seuraajiamme. VMTK on "kunnias jatkumo" varusmiesten hyväksi!

Teksti:
Varusmiestoimikunnan puheenjohtaja alikersantti Ville Puustinen

Kuva:
jääkäri Jarno Kantelinen

KONTIOLAHTI

- auringonnousun kunta

Kontiolahden kunta. 1873 perustettu Kontiolahden kunta on keskellä Pohjois-Karjalan maakuntaa. Hyvän sijaintinsa lisäksi kunta tarjoaa turvallisen asuinpaikan. Tänä päivänä Kontiolahdessa asustaa 11.234 tyytyväistä asukasta. Väestö on kasvanut yhtäjaksoisesti vuodesta 1978 lähtien, ja kasvun arvioidaan jatkuvan noin 100 hengen vuosivauhtia. Kontiolahtelaisten ikäjakauma on valtakunnallisestikin harvinaisen nuorekas. Tämä on merkki elävästä, jatkuvasti kehittyvästä ja kasvavasta kunnasta.

Nuori Kontiolahti

Suurin osa kontiolahtelaisista on alle keski-ikäistä ja valtaosa kotitalouksista lapsiperheitä. Nämä luvut kertovat turvallisesta ja lapsiystävällisestä asuinympäristöstä. Oma vaikutuksensa on luonnoläheisyydellä ja sen tarjoamalla monipuolisilla harrastusmahdollisuuksilla.

Elinkeinoelämä

Kunnan vahvuudet: hyvä maapohja, vaihtoehtoiset alueet teollisuudelle ja kuutosien läheisyys. Yritystoimintaa tukee lähellä sijaitseva Joensuun kansainvälinen lentokenttä.

Elinkeinorakenteessa on käynnissä voimakas rakenneuutos. Julkiset palveluyrityksantajat, kuten sairaanhoitopiiri, varuskunnat ja kunta itse vähentävät henkilöstöään. Vastaavasti teollisuustyöpai-

■ Pohjois-Karjalan Prikaati on osallistunut moniin Kontiolahdella järjestettyihin tapahtumiin, mm. kunnan täyttäessä 125 vuotta varusmiehet huolehtivat toritapahtumassa kuntalaisten muonituksesta.

kat ovat vahvassa kasvussa erityisesti korkean teknologian aloilla. Tämän vuoden aikana teollisuusyritys Perlos Oyj siirtyi suurimmaksi työnantajaksi ohi kunnan. Kuntaan perustetaan vuosittain yli 30 uutta pientä 1-2 työpäivän yritystä.

Kontiolahdessa elinkeinopolitiikka käsitetään laajasti. Sitä ei nähdä vain yritysten tarpeista huolehtimisena, vaan myös muiden palvelujen, kuten lasten päivähoiton, koulutuksen, terveys- ja vapaa-ajan palvelujen laadukkaana tuottamisena. Myös asuntorakentamiseen liittyvä kaavoitus, ympäristö- ja tonttipolitiikka ovat oleellinen osa elinkeinopolitiikkaa. Kontiolahti osallistuu Joensuun seudun elinkeinon kehittämiskeskusten toimintaan. Tämän katsotaan edesauttavan

kunnan elinkeinon kehittämistä, mutta ei korvaavan sitä. Niinpä kunnassa on päätetty säilyttää oma elinkeinoyksikkö.

Luonto

Luonto on muotoutunut moni-ilmeiseksi ja vaihtelevaksi. Pohjoisessa Kontiolahti ulottuu Kolin kansallispuistoon ja sen vaaramaisemiin, ja etelässä maisemaa hallitsevat mahtavat vedet: Höytiäinen sekä Pielisjoki. Luonnon erikoisuus on Kolvananuuro. Sen rotkolaaksossa kasvaa harvinaisia ja rauhoitettuja kasveja.

Toiminta

Kontiolahdella ei jäädä toimettomiksi eikä aika käy pitkäksi, sillä kunnassa on tar-

jolla monipuolista tekemistä kaiken ikäisille. Mieluisan kohteen patikoinnille voi valita monista poluista ja vaellusreiteistä. Runsaat vesistöt mahdollistavat lähes rajattomasti veteen liittyviä harrastuksia.

Kontiolahden ampumahiihtokeskus on tällä hetkellä rakenteiltaan ja tekniikaltaan maailman nykyaikaisin. Siellä on talvella hyvin hoidetut ja valaistut ladut ja kesäisin asvaltoitu rullasuksirata.

Mustavaarassa on talvisin toiminnassa neljä laskettelurinnettä lajin harrastajien iloksi. Uusi jäähalli kirkonkylällä avataan kuluvan vuoden puolella. Golfaajille löytyy championship-tason 18-reikäinen golfkenttä Kontioniemestä. Luonnon ystäville Kontiolahti luo ympäri vuoden unohtumattomia kokemuksia.

KUMMIKUNTAPALSTA

■ Kontiolahden ampumahiihtokeskuksella järjestetään useita kansainvälisiä kilpailuja. Tämän vuoden MM-kisoissa maskotteina toimivat Nalle ja Nelly.

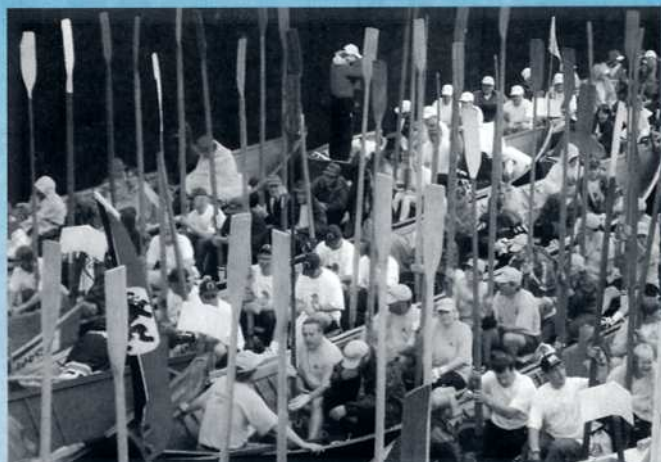
Kulttuuri

Vireästä kulttuurielämästä kertovat parhaiten kunnan yhdistysrekisteriin 1998 kuuluneet 239 yhdistystä. Jakokosken kanavateatterin esitykset vetävät vuosittain tu-

hansia katsojia. Lukuisat kuorot, orkesterit ja yhtyeet tuottavat musiikkia kansanmusiikista rockiin. Joka vuotiseen Karelia-soutuun osallistuu myös kunnan vene kutsuvieraineen.

Asuminen

Yksi Kontiolahden kasvun perustekijä on, että Kontiolahti on koettu miellyttäväksi ja soveliaaksi asuinkunnaksi. Usein käytettyjä ilmauksia ovat puhtaus - turvallisuus - rauhallisuus. Päätaajamien kirkonkylän ja Lehmon ulkopuolella on myös vireitä kyliä, joista Jakokoski on valittu valtakunnallisesti Vuoden Kyläksi vuonna 1998. Lähes kaikki kontiolahtelaiset asuvat omakotitaloissa, pieni osa rivitaloissa ja vain harvat kerrostaloissa. Rakentajille kunnalla on tarjolla edullisia tontteja.

■ Karelia-soutuun osallistui viime kesänä ennätysmäärä soutajia.

Auringonnousun kunta

Auringonnousun kunta -käsitteeseen on ymmärretty kuuluvaksi mm. seuraavaa: nuorekas ikärakenne, monipuolinen elinkeinorakenne, riittävät ja laadukkaat peruspalvelut, elinkeinotoimissa joustava

ja nopea päätöksenteko, viihtyisät asuin ympäristöt, viereä kulttuuri ja panostukset liikuntapaikkoihin.

Toivotamme Sinut, yrittäjä, uusi asukas, matkailija, vierailija, tervetulleeksi Kontiolahteen.

Myös Teidän tukenanne

**KARJALAISEN
KULTTUURIN
EDISTÄMISSÄÄTIÖ**

puh. 122 155

9 x 19 mm CZ-75A Konepistooli

-nopealiikkeinen Tsekki

M onen pistooliharastajan 70-luvun lopulta asti tuntemalla silloisella tsekkoslovakialaisella Ceska Zbrojovka CZ-75 pistoolilla on verrattain uusi ja ylittävä perheenjäsen. Vuosien saatossa CZ-75 perusmalli on hieman muuttunut ja parantunut teknisesti. Alkuperäinen valmistusmaakin on kokenut muutoksia, kun Tsekki ja Slovakia erkanivat itsenäisiksi. Pistoolina CZ-75 on säilynyt muutoksista huolimatta varsin edullisena viranomais- ja harrastehankintana, jossa hinta ja laatu ovat hyvässä suhteessa. Pistoolia on tuotettu ja myyty merkittäviä määriä. Tuotetta haluttiin kuitenkin ulottaa varsin suppeille erikoisasemarkkinoille, joten 1990-luvun puolivälissä tehdas ryhtyi valmistamaan sarjatululta ampuvaa CZ-75 pistoolia, aseperheen uutta jäsentä.

Perusvalmisteen tausta

Ceska Zbrojovka on tehdas, joka on valmistanut viranomais- ja urheiluaseita Uhersky Brod-nimisessä kaupungissa yli 60 vuotta vuodesta 1936. Tehdas on pitänyt pintansa monista isommistakin valtiollisista muutoksista huolimatta, ja nykyisin se on hienomekaniikkaan erikoistunut osakeyhtiö, jolla on tytäryhtiöitä niin USA:ssa kuin Slovaakiassakin.

Pistooli CZ malli 75 putkahti länsimaiseen tietoisuuteen eri yhteyksissä 70-luvun loppupuolella. Se herätti ase-tekniistä huomiota, koska rakenteena se poikkesi "tyypillisestä" niin sanotusta itäblokin pistoolista eikä vähiten kaliberinsa takia, joka oli suoraan länsimainen 9 x 19 mm.

Rakenteiden suunnittelijoina olivat veljekset Josef ja Frantisek Koucky, ja he tähtä-

■ 9x19 mm CZ-75 Automatic konepistooli oikealta.

Tekniset tiedot

Kaliberi	9 x 19 mm
Kaupallinen nimi	CZ 75 Automatic, cal. 9 Luger
Toiminta	Rekyylitoiminen, sarjatulii, ulkoinen iskuvasara
Patruunamäärä	15 patruunaa (myös 20 ja 30 patr. varustelippaat)
Lipastyyppi	Tankolipas, kaksirivinen
Hylsynpoisto	Oikealle
Aseen paino ladattuna	1,2 kg (yhdeällä lippaalla)
Pituus	203 mm (vakiopiipulla) 233 mm (kompensaattoriapiipulla)
P/K/L	203/131/33 mm
Piippu	120 mm (vakiopiippu) 150 mm (kompensaattoriapiippu)
Kompensaattori	Piippuun integroitu, kuusi yläviistoon aukeavaa porausta suoraan pidennettyyn piippuun
Rihlaosa	nousu: kierros per 250 mm myötäkelloon kuusi rihlanharjaa
Tulimuoto	Kertatulii, Sarjatulii
Vaihdin	Varmistettu(ylä) - kertatulii(keski) - sarjatulii(ala)
Tähtäin	Kiinteä avohahlo
Valmistaja	Ceska Zbrojovka, Uhersky Brod Tsekin tasavalta

sivät tuotteeseen, joka yhdistäisi sen ajan keskeisiä vaatimuksia palveluspistoolille, kuten suuri lipastilavuus, kaksitoiminen laukaisu, vankka tasapainoinen teräksinen rakenne ja edullinen hinta.

Erityinen piirre, joka kiinnitti asema-asioiden huomion, oli käänteinen luistin kiskotus, jossa luisti tavallaan liukui alarungon välissä. Tämä on rakenne, jota harvemmin on käytetty, mutta on mahdollinen leveärunkoisessa pistoolissa. Tekninen etu tämän tyyppisessä rakenteessa on avoin debatille, mutta ainakin se antaa matalemmän profi-

lin ylärungon rakenteelle. Kahvasta kiinnipitävän käden peukalonhankaa ei kuitenkaan matalasta luistin peräosasta huolimatta saada sijoitettu lähemmäksi piipun keskiakselia, koska tässä pistoolissa on ulkoinen iskuvasara.

Länsimaissa pidettiin tätä pistoolia yhdistelmänä, jossa yhdistyi Browning High-Powerin ja S&W M39 pistoolien hyvät puolet. Varsinkin amerikkalaiset pitivät sisäosien rakennetta ja koneistusta monimutkaisena ja työläänä, mutta varsin laadukkaana.

Koska silloisen Tsek-

koslovakian viranomaisilla oli jo riittävästi pistooliaseistusta, suunnattiin tämän uuden CZ-75 käsiaseen markkinointi vientipainotteiseksi. Merkuria-nimisen vientiyrityksen ponnistuksin pistoolit löysivät loppukäyttäjät niin Keski-Amerikassa kuin Skandinaviassa. Tämä kaikki oli tarpeen pistoolimallin riittävälle tuotantomäärälle ja rakenteelliselle kehittymiselle.

Sittemmin ovat tämän asekonstruktion ratkaisua käyttäneet useat muut asevalmistajat joko suoraan asekloneina kuten Sveitsissä ja Italiassa (valmistetut) tai omina sovelluksina kuten Israelissa (valmistetut).

Alkuperäinen tehdas tuottaa edelleen CZ-75 pistoolia monena variaationa, ja ominaisuusrikkaampi rinnakkaismalli CZ-85 on löytänyt suosiota edullisena practical-kilpailuaseena harrastusta aloittavalle.

Yksi malli on kuitenkin jäänyt vähemmälle huomiolle, ja se johtunee sen suppeammasta markkina-alueesta ja asiakaskunnasta, joka pääosin on viranomaispainotteinen. Kyseinen ase on tämän lyhyen esittelyn nopea tsekkiläinen: 9 x 19 mm CZ-75 Automatic.

Konepistooli

Konepistooli-termiä on pohdittu aikaisemmin, ja sanatar-kasti luomme mielikuvan pistoolista, jolla on mahdollista ampu sarjatululta. Tiedämme, että käsitteenä tämä sisältää laajan asevalikoiman, mutta muistamme myös, että itselataavan pistoolin kehityskaaren alusta asti on ollut pieni, kokeellinenkin tarve valmistaa vaihtimella varustettuja pistooleja. Nykyaikaisemmassa päässä historiaa löytyvät tuotteet, kuten Heckler&Koch VP70, Beretta M93R tai

Glock-18, jotka kaikki ovat löytäneet enemmän tai vähemmän erikoisia viranomaissovelluksia.

Ei liene yllättävää, että vientisuuntautunut Ceska Zbrojovka Uhersky Brodista toi markkinoille oman pienen konepistoolinsa 90-luvun puolivälin jälkeen kilpailemaan suppeista nurkkamarkkinoista.

Koska tämä pieni konepistooli CZ-75A ei ole varustettu olkatuella, tätä asetta vertaillaan itävaltalaiseen Glock-18 konepistooliin tämän artikkelin jatkuessa.

Tämän pistoolimuunnoksen suunnittelijat eivät ole vielä kirjoittajan tiedossa, mutta tekniset ratkaisut osoittavat ideointikykyä ja käytännönläheisyyttä. Todennäköistä on, että suunnitteluryhmällä on ollut riittävä rahoitus kokeellisten prototyyppisarjojen valmistukseen.

Pistoolin sulkumekanismi ei ole mikään yllätys vaan noudattaa Browningin rakennetta, jossa piipun yläpinnan kaksi lukitusolkaa kytkeytyvät luistin sisäpinnan yläosassa oleviin vastaaviin syvennyksiin luistin ollessa normaali-asennossa. Laukauksen yhteydessä piipun ja luistin jäykkyys yhteys poistuu vasta lyhyen yhteisen peräytymisen jälkeen (ns. lyhyt piippurekyli), kun piipun peräpää ohjainakselinsa pakottamana laskee hieman alas ja lukituspinnat erkanevat. Luisti jatkaa peräytymistä liikeradan ääripäähän, ja palautinjousi palauttaa sen normaali-asentoon eteen. Peräytymisen aikana hylsy on poistunut, ja palautumisen aikana uusi patruuna työntyy lippaasta patruunapeseään.

Kahteen tekniseen ratkaisuun on syytä kiinnittää erityistä huomiota tässä pienessä konepistoolissa:

1. Vaihtimen ulkoinen rakenne.

Pistoolin varmistin, joka on aseeseen vasemmalla puolella, toimii vaihtimena estäen tahattoman sarjatulen varsin

yksinkertaisella tavalla. Vaihtimen ollessa yläasentoon työnnettynä (klo 10) yltäen luistiin asti on pistooli varmistettu, keskiasennossa, jolloin vipu on luonteessa vaakatasossa (klo 9) ja rungossa näkyy yksi punainen merkki, tulimuoto on kertatuli. Vipua saadaan alimpaan asentoon (klo 8) ainoastaan työntämällä vivun uritettua keskikipaksumonasta eteenpäin ampumasuuntaan, joka vapauttaa vivun jatkoliikeradan ja samalla alaspäin, jolloin paljastuu toinen punainen piste edellisen lisäksi, ase on sarjatulella. Tämä helppo mutta harkintaa vaativa kaksoisliike takaa sen, että vaihdin ei joudu tahattomasti sarjatulelle.

Esimerkiksi Glock-18 konepistoolin vaihdin, joka sijaitsee luistin peräpään vasemmalla puolella, on vailla minkäänlaista erityistä siirtoa estävää lukitusta. Tosin G-18 vaihtimen liikerata on niin pitkä (klo 11 - klo 7), ettei tahatonta asennon muutosta tapahdu kovinkaan helposti.

2. Lippaan toimiminen apukahvana.

Alarungon etupäässä on liipaisimen suojakaaren etureunaan asti yltävä ulkoinen lohenpyrstöura, ja rungon vasemmalla sivulla on jousikuormitteinen liukuva lukituskytkin. Lippaiden pohjalevyissä on rungon uraa vastaavat sisäpuoleiset lohenpyrstöurat ja tila lukituskytkimen päälle. Mikäli ampuja haluaa merkittävästi tukevamman ampumaotteen, erityisesti sarjatulta ammuttaessa hän kytkee toisen aseeseen peruskokoonpanon kahdesta lippaasta pohjalevystään kiinni alarungon etupäähän. Lippaanpohjan kulman takia kiinnitysasento on alas-etuviistoon osoittava ja muodostaa kohtalaisen ergonomisen otteen tukevalle kädelle. Etukahvana toimivan käännetyin lippaan pitää paikallaan rungossa oleva lukituskytkin, ja sitä ylöspäin työntämällä on mahdollista taas irrottaa "kahva". Glock-18 konepistoolissa ei etukah-

vaa tai edes etukahvan kytkentämahdollisuutta ole, ja Beretta M93R konepistoolissa on pieni taattuva alarunkoon akseloitu etukahva.

Ampumakokeilu

CZ-75A:n kertatuliampumominaisuudet vastaavat erinomaisesti palveluspistoolille asetettuja vaatimuksia. Pistoolin kompensattorilla varustettu hieman standardia pitempi piippu vaikuttaa jonkin verran rekyyliliikkeen vähentymiseen, mutta lisääntynyt melu ei välttämättä ole tämän pienen kompensoinnin arvoinen. Kompensaattoriaukot ovat yhteensä kuusi porausta piipun luistista ulkonevan osan pinnassa, jotka aukeavat kolmen ryhminä sivuille yläviistoon. Henkilökohteisesti pidän normaalia piippuversiota parempana, ja sen lisäksi aseeseen kokonaispituuskin on hieman lyhyempi standardipiipulla.

Sarjatulinopeus pistoolilla on n. 22-25 laukausta sekunnissa, eli lähes sellaista nopeutta, että kahden laukauksen purskeessa ei välttämättä erota, oliko kyseessä kertavai kaksoislaukaus. Pitkän sarjan aikana hylsy poistuvat hallitussa kaaressa aseeseen ulosheittoaukosta sivulle.

Rekylin voimasta aiheutuva osuntaa haittaava värähtö on suuri pitkien sarjojen aikana. Lyhyissä purskeissa voidaan käyttää normaalia pistoolin kahden käden kiinnittoa, mutta pitkissä purskeissa on osunnan kannalta edullista käyttää vaihtolippa etukahvana varsinkin, jos ampumamatka on yli 15 metriä.

Kymmenen metrin ampumamatkalla on mahdollista pitää kaikki osumat sarjatulta ammuttaessa 1x0.5 m maalissa. Reiät taulussa levittäytyvät kuitenkin joka puolelle.

Harjaantuessaan pystyy ampuja laukaisemaan 2-4 laukauksen purskeita, jotka pidemmälläkin matkalla pysyvät taulussa.

Viidentoista patruunan li-

pas tuntuu sarjatulta harjoittelevalle ampujalle varsin riittämättömältä, mutta aseeseen välijäähdytyksen kannalta va-kiolippaan käyttö on suotavaa. Käytössä oli tilavampi 30 patruunan varustelipas, mutta siitä ammuttaessa pistooli lämpeni varsin merkittävästi. Riski liian kuumalla ja ladatulla aseella on panoksen tahaton syttyminen kuumuuden takia. Liian korkea aseeseen käyttölämpötila on myös mekaanisesti erittäin kuluttavaa.

Huoltopurkamisen tapahtuu poistamalla pistoolista liipas, vetämällä luistia hieman taakse kunnes luistin ja alarungon peräpäässä olevat merkkiviivat kohtaavat, samalla painetaan luistinpidättimen salpa pois alarungosta akselin päästä vasemmalle työntämällä. Luisti päästetään varovasti eteen ja vedetään kokonaan irti alarungosta kiskoja pitkin. Palautinjousen peräpää vapautetaan piipun alta ja vedetään pois. Piipun peräpäästä lasketaan hieman, jolloin se on vedettävissä taaksepäin ulos luistista. Kokoaminen tapahtuu käänteisesti.

Kokonaisuutena tämä CZ 75 Automatic konepistooli on mielenkiintoinen, hyvin suunniteltu ja rakenteellisesti kestävä ase.

Teksti ja kuvat
yliluutnantti Robie Kulokivi

■ Konepistooliin on kiinnitetty vaihtolipas etukahvaksi. Tämä on yksi tämän asemallin innovaatioita.

Erikoiskoulutuskauden koulutus- ja ampumaleiri Sotinpurolla

Uudessa ns. 6-9-12-koulutusjärjestelmässä periaatteena on nousujohtainen koulutus. Tähän perustuen varusmiehille annettiin "pehmeä lasku" Itäisen Maanpuolustusalueen leirijärjestelmään. Yöpyminen tapahtui Yöttäjän viihtyisällä teltta-alueella, leirisotilaskoti oli rouva Anja Ekbergin johdolla auki päivin ja illoin, ja säätila oli mitä parhain: aurinko paistoi ja Ylä-Karjalan ruska helotti kauneimmillaan. Ainoastaan perjantaina ajoittainen sade kasteli harjoitusjoukkoja ja joinakin aamuina sumu koetteli ammuntojen johtajien hermoja. Tulevilla ampumaleireillä majoittuminen tapahtuu tilanteen mukaisesti maastossa ja vesi- ja räntäsade sekä huipentumana pakkaneen elävöittävät taistelukenttää.

Tällä ampumaleireillä jokainen mies ampui sotilasmestari Tor Kososen johtaman taistelijaparin partioammunnan (T 3: ns. "kissanpolku"), yliluutnantti Markus Nojosen johtaman ryhmän puolustusammunnan valoisalla (T 4 A), luutnantti Jarmo Kolun johtaman ryhmän puolustusammunnan pimeällä (T 4 B) ja heittivät käsikranaatin oman kouluttajansa johdolla. Heitinmiehet totuttelivat kou-

II/99- saapumiserän ensimmäinen ampumaleiri toimeenpantiin Sotinpuron alueella kahdessa osassa siten, että Karjalan Jääkäripataljoonan joukot taistelivat alueella 20.-23. syyskuuta ja Aliupseerikoulu, torjuttuaan vihollisen Jaamankankaan taisteluharjoituksessa, saapui toteuttamaan jatkotehtävää Sotinpurolle 22. päivänä.

■ Ammunnan johtajan, yliluutnantti Markus Nojosen (oik) käsky ryhmälle.

■ Sissiammunnan johtaja, luutnantti Keijo Matilainen (toinen oik) ja Sotahistorian laitoksen henkilöstö ammunnan jälkeisessä palautekeskustelussa.

lutushaaransa aseeseen ampumalla suora-ammunnan kevyellä heittimellä, konekivääriampujat ampuivat omalla aseellaan ja panssarintorjijat, sissit, sissiradistit ja tiedustelijat saivat esimakua tuleviin koulutushaara-ammuntoihinsa. Muu aika leiristä käytettiin koulutushaarakoulutukseen, varusteiden huoltoon ja lepoon.

Harjoitusjoukon toiminta oli hyvähenkistä ja yritteliästä, mutta koulutusvaiheen takia toiminnassa on tietenkin vielä paljon parannettavaa: erityisesti maastonkäyttöön ja tilanteenmukaisuuteen täytyy jatkossa kiinnittää huomiota.

Leirillä vieraili Maanpuolustuskorkeakoulun Sotahistorian laitokselta henkilöstöä laitoksen johtajan eversti-luutnantti Ari Raunion johdolla. He perehtyivät uuteen varusmieskoulutusjärjestelmään ja seurasivat sissien toimintaa luutnantti Keijo Matilaisen johtamassa partion väijytysammunnassa. Luutnantti Matilainen ammutti heille oman "koulutushaara-ammunnan" miinoineen, kertsinkoineen ja tarkkuuskivääreineen. Vihollisen eteneminen pysähtyi kuin seinään!

Teksti ja kuvat
leirin johtaja majuri Risto Vairinen

MAAKUNNAN RAKENTAJA VUODESTA 1984

Rakennustoimisto
EERO REIJONEN Oy
PL, 83100 LIPERI, puh. (013) 651 905

Kiltaveljien oma matkatoimisto

SUOMEN MATKATOIMISTO

Puh. 010-826 8000
Kirkkokatu 25, 80100 Joensuu

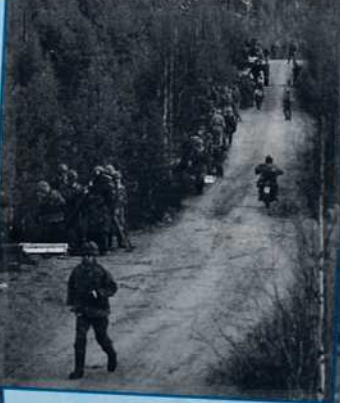
KORVEN KÄTKÖISTÄ JÄÄKÄRILEIRI 2B

■ Yli luutnantti Hannu Sihvonen: "Komppania pika-asemiin, ampumasuunta...."

■ Heittimet on irti ajoneuvoista, "Ajoneuvot mars"

■ Eikun tulikomentoja antamaan...

■ Yhdeksän 120-millisen putken tuliryöppy kohti maahanlaskettua vihollista

Jääkärileiri 2 B toteutettiin Jaamankankaan, Sotinpuron ja Valtimon eteläpuolisilla alueilla 18.-29. lokakuuta. Leirin johti majuri Ahti Korhonen apulaisinaan kapteeni Arto Muhonen (taisteluharjoitus), kapteeni Jouni Nykänen (sissiharjoitus) ja kapteeni Tuukka Kuusimäki (Kranaatinheitinkomppanian ampumarjoitus).

Päämäärä

Leirin päämääränä oli taistelulentän olosuhteissa harjaannuttaa:

- II/99 saapumiserän jääkäreitä ja aliupseerikoulun oppilaita henkilökohtaisen aseiden ja koulutushaaran mukaisen ryhmäaseen käsittelyyn sekä tulitoimintaan partion ja ryhmän osana

- upseerikokelaita johtamaan koulutushaaran mukaista joukkuetta puolustus- ja hyökkäystaistelussa sekä sissitoiminnan hajautetussa taistelutavassa sekä

- ryhmäjohtajia ja oppilaita johtamaan ryhmäänsä tai partiotaan puolustus- ja hyökkäystaistelussa sekä sissitoiminnan hajautetussa taistelutavassa.

Leirijoukot

Jääkärileirille osallistuneet joukot perustettiin Pohjois-Karjalan Prikaatin II/99 saapumiseristä. Ne olivat harjoituksessa joukkotuotantokoonpanoissaan. Lisäksi leirille osallistui Itäiseltä Maanpuolustusalueelta koottu kranaatinheitinkomppania.

Ohjelma

Jääkärileiriin sisältyi kunkin joukon osalta (pl KrhK) ampumaleiri ja taistelu- tai sissiharjoitus. Kapteeni Arto Muhonen suunnitteli ja johti leirin taisteluharjoituksen, joka toteutettiin Jaamankankaalla 18.-22.10. välisenä aikana. Taisteluharjoitukseen osallistuneilla joukoilla oli ampumaleirivaihe 23.-28.10.

Kapteeni Jouni Nykänen suunnitteli ja johti leirin sissiharjoituksen, joka toteutettiin sissikoulutettavilla joukoilla Sotinpuron pohjoispuolella 22.-29.10. Ampumaleirivaihe sisseillä oli 18.-22.10.

Kapteeni Tuukka Kuusimäki suunnitteli ja johti KrhK:n ampumarjoituksen, joka toteutettiin Sotinpuruolla 20.-23.10. Komppania koostui joukkotuotantoyksiköstä, jonka päällikkönä oli yli luutnantti Hannu Sihvonen. Komppaniaan kuuluneet Kar-

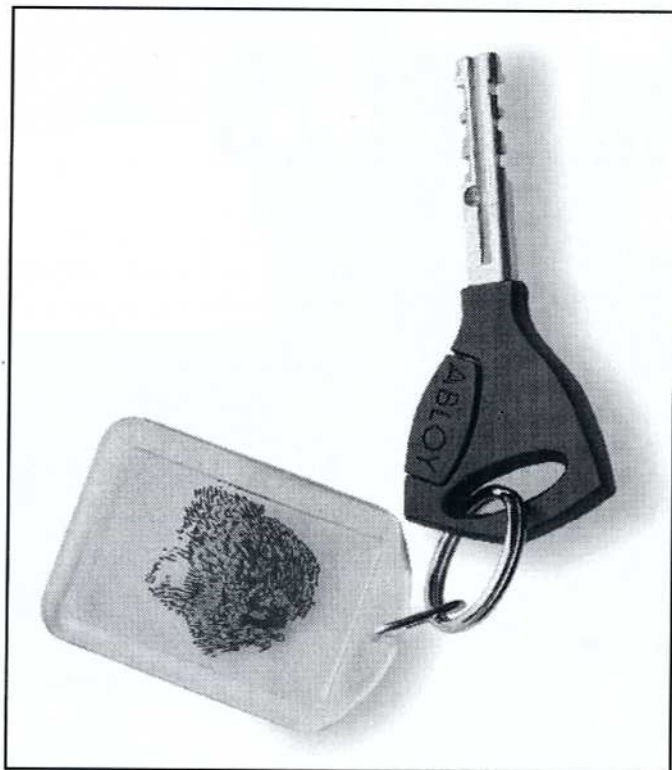
jalan Prikaatin ja Pohjois-Karjalan Prikaatin osat ampuivat lisäksi käsiaseammuntoja 24.-26.10.

Kranaatinheitinkomppania käytti ampumarjoituksessaan yhteensä yhdeksää (9) tuliasemaa. Harjoitus oli hyvin suunniteltu ja toteutettu. Se huipentui 23.10. aamupäivän lopulla ammuntaan komppanian pika-asemista (kuvat 1-4).

Teksti majuri Ahti Korhonen
Kuvat yli luutnantti Heikki Rosenius

**Pohjois-Karjalan
Sähköä.**

ABLOY® EXEC ID -
Kaksinkertaista
turvallisuutta

YKSILÖLLINEN.

Räätälöidyt
 ratkaisut
 mittapalvelustamme.

Tutustu myös
UUTUUS-
mallistoomme!

NUNNANLAHDEN UUNI OY, 83940 NUNNANLAHTI, puh. (013) 681 811
 Telefax (013) 6818 100
 Esitetilaukset: puhelin 0800-183 900

JOENSUUN
OSUUSPANKKI

ITÄ-SUOMEN
SATO OY
 LKV

Siltakatu 14 B 80100 JOENSUU
 Puh. (013) 126 777 Fax (013) 126 140

Merita

MeritaNordbanken

WIHURIOY AARNIO

Puh. 0205 104 909

Viimeistä viedään

Vai viedäänkö? Tästä asiasta on viime päivinä väännetty kättä ainakin lehtien palstoilla. Joidenkin mielestä tuleva vuosi on uuden vuosituhannen ensimmäinen. Toiset taas vannovat sitä kuluvan tuhannen viimeiseksi. Oli miten oli, kakkosella se kuitenkin alkaa. Maailma valmistautuu suureen tapahtumaan; millennium on kaikkien huullilla. Pariisin Eiffel-tornin valotaulu näyttää muistaakseni tunnin tarkkuudella, kuinka paljon enää on vuoden 2000 alkuun. Kaupat ovat täynnä erilaista rihkamaa avaimenperistä ilotulitusvälineisiin ja muuhun karnevaaliumun rihkamaan.

Vähiin siis menee, ennen kuin loppuu kokonaan. Näin todettiin aikanaan aamuista armeijassa. Samoin ajatuksin, mutta ehkä eri sanoin, miettii varmaan nykyinenkin varusmies. Näinhän se on ollut, ja näin se tulee myös olemaan. Aamut vähenevät ja loppuvat, kullakin ikäluokalla - aikanaan. Tätä kirjoittaessani vuoden 1999 aamuja on jäljellä enää 46.

Jollekin vuosituhannen vaihtuminen saattaa aiheuttaa pelkoa tulevasta. Miten elämä jatkuu, vai jatkuuko se enää lainkaan? Tällaisiin tuntemuksiin saataan tarvita jopa ammattiauttajan apua. Muun muassa kirkkojen piirissä tähän on varauduttu. Siellä ensi vuosi on julistettu Riemuvuodeksi, ja voidaan näin lievittää maailmanlopun pelossa elävien ahdistusta, joka (siis) saattaa olla tunteena hyvinkin todellinen.

Tietokoneiden kehityksen eteneminen on ollut huimaa. Nyt tuhannet ekspertit istuvat otsa kurtussa aparaattien ääressä. Mitenkä kaikkea maailman toimintoja palvelemaan kehitellyt tiedotot suhtautuvat uuteen, kakkosella alkavaan vuosilukuun jne? Suuret lentoyhtiöt empivät vuoden vaihteeseen sattuvia

■ Jorma Mikkonen

lentojaan. No, Finnair ei nyt kuitenkaan, mutta sehän onkin taattua suomalaista laatutavaraa!

Kehitys se ei kuin kehittyi. Toista se oli ennen. Ei puhuttu esimerkiksi sähköpulaista. Muistelen ystävämme nimimerkki Romuluun aikanaan pakinassaan todenneen, että ainakaan hänellä ei ole ollut sähköstä puutetta. Tarvitessaan sähköä hän on vain vääntänyt nappulaa tai katkaisijaa, ja homma on toiminut. Muitakin sähköisiä vempaimia oli helppo käyttää. Töpseli seinään tai pois seinästä, aina kulloisenkin tarpeen mukaan.

Lopullaan olevan vuosituhannen aikana kiltamme tulee toimineeksi 41 vuotta. Toimintamme luonne, samoin kuin nimmekkin, on muuttunut tänä aikana useampaankin kertaan. Wiipurin Rykmentissä palvelleiden yhdistyksestä on tullut mielestäni kohtuullisen hyvin toimiva joukko-osastokiila. Sana 'koh-

tuullinen' on syytä pitää mielessä, koska aina on muutettavaa, uudistettavaa ja parannettavaa.

Kulunutta vuotta ja sen toimintaa mietittäessä voidaan todeta toimintaa olleen edellisvuosia enemmän. Tai ehkäpä oikeampaa olisi sanoa, että ainakin tarjottiin erilaisia osallistumismahdollisuuksia. Kaikissa ei mielestäni onnistuttu meidän järjestäjien toivomalla tavalla. Lähinnä tällöin tulee mieleen osanottajamäärän pienuus esimerkiksi kiltapäivään tai pohjoisen retken peruuntuminen samasta syystä.

Uusi hallitus tulee varmasti tekemään parhaansa, oppimaan mahdollisista virheistä ja näin toivon mukaan saamaan jäsenistöä paremmin mukaan toimintaan. Tämän lehden ilmestyessä vuosikokous on käsitellyt toimintasuunnitelman vuodelle 2000. Samoin on valittu vastuuhenkilöt tätä suunnitelmaa toteuttamaan.

Yhtenä uutena toimintamuotona tuliaan järjestämään jäsenienkin toivomia erilaisia lyhyitä tutustumisia kohteisiin omassa maakunnassamme. Niitä on toki runsaasti, ja käynnit on toteutettavissa vähin resurssein ja kustannuksin.

Omien retkien ja yhdessäolojen lisäksi meidän tulee muistaa tärkeät toimintamuotomme eli joukko-osastomme ja sen varusmiesten hyväksi tehtävä työ.

Kiltamme puheenjohtajana haluan lämpimästi kiittää joukko-osastomme, yhteistyökumppaneitamme, kiltamme hallitusta ja valtuuskuntaa erinomaisen hyvästä yhteistyöstä. Toivotan teille kaikille perheenne mukaanlukien Rauhallista ja Hyvää Joulua sekä Onnea tulevalle Riemuvuodelle 2000.

Jorma Mikkonen
killan puheenjohtaja

SKY-KOSMETOLOGI
ANNELI PITKÄNEN
Torikatu 28 B p. 226 724

Olemme tukeneet Pohjois-Karjalan Prikaatin toimintaa

**Kontiolahden
kunta**

**Vehmersalmen
kunta**

**Varpaisjärven
kunta**

**Rääkkylän
kunta**

**Kuopion
kaupunki**

**Pyhäselän
kunta**

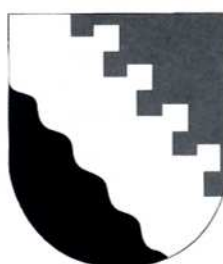
**Liperin
kunta**

**Kesälahden
kunta**

**Enon
kunta**

**Joensuun
kaupunki**

Fortum

S E R V I C E

Timberjack

Tekee enemmän
www.timberjack.com

HARTIKAINEN OY

TINKIMÄTÖNTÄ TAITOA

Perlos Oy on maailman johtavia vaativien ruiskuvalettujen tarkkuusmuoviosien, ruiskuvalu-muottien, elektroniikkaliittimien ja kokoonpano-laitteiden valmistaja. Toimipaikkamme sijaitsevat Joensuussa, Kontiolahdella, Ylöjärvellä ja Nurmijärvellä sekä Englannissa, USA:ssa ja kohta Kiinassa. Asiakkaitamme ovat maailmanlaajuisesti toimivat telekommunikaatio-, elektroniikka-, auto- ja lääketeollisuusyritykset.

PERLOS Oy
Keskushallinto
Mahlmäentie 2
PL 9
01901 Nurmijärvi
Puh. (09) 250 071
Fax (09) 2500 7208
www.perlos.com

PERLOS

Killan syyskokous

■ Syyskokouksen avasi puheenjohtajana jatkava Jorma Mikkonen.

Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan syyskokous pidettiin 24. marraskuuta kiltahuone "Poterolla" runsaan kiltalaisjoukon läsnäollessa. Ennen kokouksen alkua kuultiin everstiluutnantti Jouko Viitamäen esitelmä aiheena "Teleoperaattorin työ poikkeusoloissa". Esitelmä synnytti vilkkaan keskustelun.

Kokoukskahvien kautta siirryttiin varsinaisiin syyskokousasioihin. Kiltamme kunniapuheenjohtajan Simo Jääskeläisen johdolla luotsattiin puheenjohtaja Jorma Mikkonen kiltamme peräsimeen johtamaan sen toimintaa myös alkavana vuonna 2000. Killan hallitukseen uusina jäseninä valittiin vs ylikersantti Maarit Ikonen ja huoltamopäällikkö Jari Jurvanen. Kiltamme perustajajäsen, pitkän ja ansiokkaan työn kiltahallituksessa tehnyt everstiluutnantti Reino Laakkonen jäi nyt omasta pyynnöstään pois kiltahallituksesta. Täysin eroon aktiivikil-

tätyöstä hän ei päässyt, vaan tuli valituksi killan valtuuskunnan jäseneksi. Valtuuskuntaan valittiin samoin Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja majuri Jouni Mattila. Muutoin valtuuskunnan kokoonpano säilyi ennallaan Eero Hintikan jatkaessa puheenjohtajana ja Jorma Partion varapuheenjohtajana.

Kiltamme tilejä tarkastamaan valittiin tilintarkastaja

Mauri Haapalainen HTM ja ATK-suunnittelija Hannu Karjalainen varalle aluejohtaja Pekka Nuutila ja pankinjohtaja Vesa Pakarinen.

Vahvistettu tulo- ja menoarvio päätyi 179000 markan suuruiseksi. Kokoukselle esiteltiin vahvistettavaksi vuoden 2000 toimintasuunnitelma. Se sisälsi perinteisiksi muodostuneita tapahtumia: hallituksen ja valtuuskunnan

kokoukset, yhteistapahtumat ja esitelmätilaisuudet JR 9 Killan kanssa, prikaatin vala- ja vuosipäivät, tilaisuudet, varusmiesinfot sekä maakunnassa vuosittain järjestettävän maanpuolustusjuhlan. Kiltalaisten keskeistä kanssakäyntiä edistetään yhteisillä retkillä ja tapahtumilla. Näitä vuoden 2000 toiminta sisältää ainakin seuraavasti: Bunkkerimuseokäynti (toukokuu), kiltapäivät Kontiorannassa (toukokuu), kiltaretki (heinäkuu) ja käynti Uudessa Valamossa (elokuu). Kokouksen päätteeksi kiltaveli Pauli Reinikainen kertoi 30. 11. 1999-13. 3. 2000 tapahtuvasta "Tuemme turvallisuutta" -keräyksestä. Kiltaveljien ja -sisarten toivottiin osallistuvan keräykseen ostamalla ja markkinoimalla keräysvastikkeita killan kautta.

Teksti ja kuvat
Eero Hintikka

■ Syyskokouksen puheenjohtaja Simo Jääskeläinen ja sihteeri Leena Piiparinen.

Retkeiltiin Ruunaalla, kastuttiin koskissa

Perinteistä pääkillan hallituksen ja Helsingin, Lappeenrannan ja Kuopion ala-osaolaisten vuosittaista viikonlopputapahtumaa vietettiin 12.-13. päivinä kesäkuuta. Kiertävässä järjestämistä vastuussa oli tällä kertaa pääkiltta.

Lauantaiaamuna päiville osallistujat kokoontuivat Kontiorantaan, josta "aamutankkauksen" jälkeen siirryttiin pikkubusseilla Ruunaan koskille. Retken suunnitellut ja järjestänyt Pauli Reinikainen onnistui tehtävässään erinomaisesti. Jopa sää oli parasta A-luokkaa: aurinkoinen ja lämmin. Ruunaalla sijoitettiin kahteen koskiveeneeseen. Taitavasti navigoiden molempien veneiden kipparit ohjasivat veneensä viiden kosken kautta maaliin. Kirjoittaja esitti venemme kipparille Jukka Kontkaselle toiveen, että pois muuttava Tomi Nurminen saisi jossakin koskessa kunnon kasteen. Neitikoskessa se sitten tapahtui. Tomi kastui kosken mahtavissa kuohuisa läpimäräksi, mutta valit-

■ Matkan alkuvaiheessa mentiin melkein kilpaa ja kuvattiin veneistä puolin ja toisin. Ilmeet ovat odottavan iloisia, eikä pettymiseen tämä retki antanutkaan minkäänlaista aihetta. Kuvassa se pienempi-
tehoisin vene, mutta sitäkin terhakammat matkustajat.

tavasti näin kävi myös toisille veneessä olleille. Tai oikeastaan, hauskaahan se vain oli, sillä kesä märkensä kuivatti.

Laskun taukopaikalla nautittiin maistuvia makkaroita, karjalanpiirakoita ja tietysti pirstävää kahvia. Koskenlaskun jälkeen siirryimme Lieksaan, Timitran rajavartiostoon, joka oli tukikohtamme aina sunnuntaiaamuun asti. Rajavartioalueen päällikkö Osmo Hattunen tarjosi meille

karjalaista vieraanvaraisuutta parhaimmillaan. Hän esitteli meille rajavartioston toimintaa erityisesti Lieksan alueen osalta. Majoitus oli hotellitason luokkaa, ruuat suussa sulavia, ja kaiken kruunasi kylpeminen pehmeälöylyisessä savusaunassa.

Sunnuntaina retki jatkui maankuuluun Pielisen ulkomuseoon, jossa käynti oli useimmalle mukana olleelle ensimmäinen laatuaan. Pari

tuntia asiantuntevan oppaan johdolla kestäneen kierroksen jälkeen palattiin takaisin Kontiorantaan. Mukavaa kuului oleen vierailamme ja miksipä ei, myös meillä tällä kertaa vastuuvuorossa olleilla isännillä. Tapaamisiin Lappeenrannassa, samoissa merkeissä, keväällä 2000.

Tekstit ja kuva
Jorma Mikkonen

**Turvallisuus on välittämistä
-kampanjan keräystuotot
menevät vapaaehtoisen
maanpuolustustyön
kehittämiseen ja ylläpitoon.**

Osallistu Turvallisuus on välittämistä -keräykseen. Osoita että välität.

■ Nikolain skiitta on jo restauroitu ja vihitty uudelleen käyttöön.

Valamo - Valamo - siellä munkit vaeltaa...

Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan retki Vanhaan Valamoon ja Sortavalaan

■ Pääkirkkoa kunnostetaan. Osa valmista, osa kesken ja asuintilat aloittamatta.

Luantaina heinäkuun viimeisenä päivänä lähti liikennöitsijä A. Malisen ja autonkuljettaja Juha Malisen "ohjastamalla" linja-autolla joukko kiltalaisia kohti Sortavalan kaupunkia. Sortavalaan päästyämme majoituimme hotelli Sofiaan ja miltei välittömästi valmistauduimme jatkamaan matkaamme Valamoon. Sää oli aurinkoinen ja Laatokka tyyni, joten vesimatka kantsiipialuksella meni tasaisesti ja nopeasti.

Valamossa meidät otti vastaan paikallinen opas, jonka johdolla tutustuimme pääluostarin alueeseen, ja sen jälkeen ajoimme laivalla Niikkanen lahteen, jossa tutustuimme muutamaan skiittaan (sivuluostariin) mm Getsemannen, Öljymäen ja Uuden Jerusalemin skiittoihin. Viimek-

si mainitussa paikassa meillä oli tilaisuus kuulla mahtavaa kvartettilaulua. Neljä Pietarissa kirkkomusiikkia opiskelevaa nuorta miestä esitti ortodoksista kirkkolaulua eri aikakausilta.

Niikkanasta palasimme sitten Sortavalaan ja ruokailemaan ravintola Volnaan. Ruokailun jälkeen sitten olikin vapaa-aikaa tutustua Sortavalan kaupunkiin aina sunnuntaihin kotiinlähtöaikaan saakka. Valamon vierailu jäi tiukan aikataulun vuoksi turhan lyhyeksi.

Luostarin pääkirkkoa on entisöity jo vuosia, mutta yhä rakennustelineet rumentavat kaunista rakennusta. Sergeille ja Hermannille pyhitetty alakirkko on saatu sisäpuolelta valmiiksi, mutta Kristuksen kirkastumiselle pyhitetyn yläkirkon restaurointi ei ollut edistynyt vuoden aikana (edellisestä käynnistäni) ollenkaan. Kosteaa talvisäää tuhoaa helposti sen, mitä kesällä saadaan valmiiksi. Luostari on ollut munkkien käytössä uudestaan vuodesta 1990. Luostarissa on tällä hetkellä viitisenkymmentä munkkia. Veljestön määrä on noin 100, mutta osa munkkeista asuu pienissä skiitois-

■ Näkymä Öljymäeltä Niikkanen lahdelle.

sa luostarin ulkopuolella. Luostarin johtajana toimii igumeeni Pankrati.

Valamon lähihistoriasta kerrottakoon seuraava yksityiskohta.

Valamo kuului talvisodan päättymiseen saakka Suomeen. Kun sota päättyi, alkoi luostarin ja saarella olleen suomalaisen sotaväen ja kaluston evakuointi. Viimeiset munkit poistuivat Valamosta varajohtaja Isakin johdolla 18.3.1940 kello 09.45. Ennen lähtöään kävi varajohtaja pyytämässä kapteeni Loikkaelta luvan saada soittaa pääkirkon isoa kelloa (1630 kg), joka oli ollut ääneti yh:sta alkaen. Kellonsoittajana toimi pappismunkki Simforian, josta myöhemmin tuli Uuden Valamon igumeeni. Kello löi 12 kertaa. Varajohtaja Isaki oli

kertonut: "Kun munkki kuulee, kajahtaa suuri kello keran. Igumeenin kuollessa tiedotetaan se kolmella kumahuksella. Mutta kun luostari kuulee, se vaatii kaksitoista lyöntiä."

Suurta kelloa ei enää ole. Jatkosodan aikana, kun suomalaiset tulivat takaisin Valamoon, todettiin kello tuhoutuksi räjäyttämällä. Nyt kirkonkellot soivat jälleen Laatokan yllä, mutta tuskin luostari koskaan nousee entiseen loistoonsa.

Valamoon ensi kertaa matkustavalle suosittelen tutustumista Valamo-seura ry:n julkaisemaan kirjaan "Valamo, historiaa ja kuvia Laatokan luostarisairilta".

Teksti ja kuvat
Reino Laakkonen

Maanpuolustusjuhla Rääkkylässä

Jo kahdeksana perättäisenä vuotena on kiltamme yhdessä JR 9 Killan kanssa järjestänyt maanpuolustusjuhlan. Tällä kertaa isäntäkunnaksi oli saatu vieraanvarainen Rääkkylä, jossa juhlamme pidettiin 24. päivänä syyskuuta.

Juhlan pitopaikkana oli yläasteen liikuntasali. Muutoinkin koulun panos sekä ohjelman että tilaisuuden kaikinpuolisessa järjestämisessä oli kiitoksen ansaitsevaa. Tämä puolestaan antaa uskoa paitsi tietysti juhlien järjestämiseen tulevaisuudessa, myös siihen, että koululaiset ovat sitä kohdejoukkoa, joille tällaisia juhlia kannattaa ja myös tulee pitää. Tietenkään ei tule unohtaa kulloinkin vuorossa olevan kunnan väestöä eikä veteraaneja.

Maanpuolustusjuhla alkoi Karjalan Sotilassoittokunnan esittämällä Sillanpään marsilaululla, jonka jälkeen puheenjohtaja Jorma Mikkonen lausui tervehdyssanat ja lä-

hetti Urpo Kupiaisen ja hänen airueinaan toimineiden Tiina Jörgensenin ja Tuomas Hirvosen muodostaman seppelepartion Rääkkylän sankarihaudoille.

Rääkkylän kunnan tervehdyksen esitti kunnanjohtaja Ilpo Jorasmaa. Sitten seurasivat koulun ala-asteen kuoron ja yläasteen soittoryhmän musiikinopettaja Pertti Häkkinen johdolla esittämät "Täällä Pohjantähden alla" ja "Sininen ja valkoinen".

Tilaisuuden juhlapuheen piti sotilaskotisisar Sirkka Reko aiheenaan muun muassa naisten maanpuolustusjärjestötoiminta.

Nuorten tervehdyksen esitti neljän seitsemäsluokkalaisen ryhmä. Esitys koostui yläasteella tehtyyn mielipidetiedusteluun tulleista vastauksista. "On ihanaa, ettei täällä ole sotaa ja toivon, ettei tulisikaan", "Suomen urheat sotilaat tekivät hyvän ja tärkeän työn", "He eivät välittäneet itsestään, vaan asettivat Suomen ja kansan edun

etusijalle", "Veteraanit turvasivat suomalaisille demokratian", "Muistakaamme ja arvostakaamme myös lottia", "Joku aika sitten katsoimme televisiosta Kosovon sotaa, ajattelempa, ettei meidän tarvitse välittää, sehän on niin kaukana, mutta ei ole kauan siitä, kun täälläkin sodittiin, kun täällä yritettiin päästä päämääräämme, säilyttää itsenäisyytemme. Siispä kiitos teille, sotaveteraanit, se oli sen arvoista". Edellä oli vain muutamia nuorten mielipiteitä. Ne eivät jättä-

neet juhlayleisöä kylmäksi. Nuoret tuntevat, nuoret arvostavat, nuoret kiittävät.

Karjalan Sotilassoittokunnan upeasti esitettyjen kappaleiden jälkeen kuultiin puheenjohtaja Viljo Nymanin päätössanat. Mieliinpainuva juhla päättyi Karjalaisten lauluun. Juhlan jälkeen nautittiin kunnan tarjoamat kahvit nuorten tarjoilemina.

Teksti ja kuvat
Jorma Mikkonen

Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan historiikirjaa myytävänä 80 markan kappalehintaan (+ postikulut). Kirjaa voi tilata killan sihteeriltä Leena Piipariselta puh 013-1813248 tai rahastonhoitaja Jari Nousiaiselta puh 013-1813242.

Helsingin paikallisosaston kuulumisia

Osastomme toiminta on kuluneina vuosina selkeästi urautunut pariin, kolmeen tapaamiseen vuosittain. Tietyn "ydinryhmän" mukanaolo on mahdollistanut toiminnan mielekkään jatkumisen ja jatkamisen, mutta kuitenkin toivomme useamman paikallisjäsenemme olevan kiinnostunut hetken yhdessäolosta "Karjalan" merkeissä. Uudet kasvot virkistävät aina ilmapiiriä.

Osaston viimekertainen syyskokous pidettiin ilmailun merkeissä Helsinki-Vantaan lentoaseman läheisyydessä olevan Ilmailumuseon viihtyisissä ja mielenkiintoisissa tiloissa. Voimme suositella muillekin tätä mahdollisuutta.

Kokous valitsi osaston johtoryhmään edellisvuoden tapaan johtotrion Osmo Eskolan, Seppo Erosen ja Ilkka Jäppisen.

Monien harmittavien yh-

■ Lentomatka kuului syyskokouksen ohjelmaan. Kuvassa mm. kiltaveljet Martti Järvimäki ja Ari Halonen.

teensattumien vuoksi tähän saakka viivästynyt miellyttävä tehtävämme saatiin nyt järjestykseen. Saimme vihdoin onnitella kiltaveli, eversti Taisto Olavi Lehteä merkittä-

vän ikävirstanpylvään saavuttamisesta ja luovuttaa hänelle kiltamme kirjalahjan. "Näinhän tässä tuntee itsensä ihan nuortuvan", totesi hyväntuulinen ja aina huumoria viljelevä kiltaveli.

Tämänvuotinen syyskokouksemme pidetään VEHO:n mittavissa puitteissa Lommissa 16.11.1999. Kokouksen annista tuonnempana.

Kiltamme edustajina paikallisosastostamme puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja osallistuivat JR 9 Kilta ry Helsingin-Uudenmaan osaston vuotuisen Syvärin ylityksen päivän tilaisuuteen 6. 10. 1999 Uudenmaan Prikaatissa Dragsvikissa. Seppeleenlaskun ja hartaustilaisuuden jälkeen nautittiin maittava lounas. Koulutusesittelyn jälkeen tilaisuus päättyi tutustumiseen perinnetaloon ja sen esittelyyn.

Taannoin Korpisoturi-lehdessämme oli artikkeli viime

sotiemme sankarivainajien etsinnöistä Kannaksella ja Karjalan tasavallassa. Etsintöjä nyt johtava Sotavainajien Muiston vaalimisyhdistys on julkaissut edustavan esitteen rajantakaisista kenttä- ja sankarihautausmaista. Kuvien ja kartoin havainnollistettu esite on erittäin mielenkiintoinen ja antaa vinkkejä kohdennettaessa Karjalaan suuntautuvia matkoja.

Korpisoturi-lehden toimituksella on hallussaan esitteitä, ja lisätietoja saa myös Osmo Eskolalta puhelimitse tai postitse.

Lopuksi Helsingin paikallisosasto toivottaa pääkillingan ja paikallisosastojen edustajat tervetulleiksi pääkaupunkiseudulle kiltavierailun merkeissä keväällä 2000!

■ Osmo Eskola (oik) onnittelee eversti T Olavi Lehteä talalukuisen ikävirstanpylvään sivuuttamisen johdosta. Eversti Lehti oli nuoren luutnantti Eskolan pitkän Karjalan Jääkäripataljoonakauden ensimmäinen komentaja.

Teksti
Puheenjohtaja Osmo Eskola
Kuvat
Antti Suomäki ja Seppo Eronen

KILTAPALSTA

■ Ainakaan taikauskoisiksi ei voida sanoa kuvassa marssitauolla olevia kiltajoukkueen pyöräilijöitä. Tuskin he muutoin olisivat uskaltaneet ottaa prikaatin komentajan haastetta vastaan ja osallistua perjantaina 13. päivänä elokuuta prikaatin valamarssille Kontiorannasta Outokumpuun.

Leppoisesti mutta silti kurinalaisesti suoriuduttiin tästä 65 kilometrin taipaaleesta pienestä tihkusateesta huolimatta. Huolto pelasi, kuten kuvasta näkyy. Tauolla siellä jossakin vasemmalta Jari Nousiainen, Antti Toivola, Simo Jääskeläinen, naisia kunniakkaasti edustanut Helena Vaajamo, Jorma Mikkonen, Eino Tenhunen ja Eero Hintikka. Selin komentosta vastanneet eversti Antti Lankinen ja everstiluutnantti Kari Jylhä.

■ Killan jäsenistön toivomia ns. pienimuotoisia tutustumiskäyntejä erilaisiin kohteisiin käynnistettiin 7.10.1999 tutustumalla Kontiolahden kotiseutukeskukseen. Mittavan päivätyön keskuksen nykyiseen kuntoon saattamiseksi on omalta osaltaan tehnyt killassammekin työmyyränä tunnettu Pauli Reinikainen. Hän esitteli keskusta ja sen eri vaiheita sekä tulevaisuuden suunnitelmia. Toisena esitelmänä kuultiin myös kotiseutuihmissenä tunnetun ja tunnustetun kapteeni evp Jorma Kankaisen mielenkiintoinen selostus maakuntamme maalinnoitteista. Näistähän kiltaveli Jorma on tehnyt kaksi kirjaa. Miellyttävä yhdessäolo päättyi kotiseutukeskukseen tutustumiseen ja sotilaskotisisariemme tarjoamaan kahviin - pullan kanssa.

■ Jo muutaman vuoden ajan on lehtemme Korpisoturin ilmestymisen taloudelliselta kannalta varmistanut killan valtuuskunnan jäsenistä aina vuodeksi kerrallaan muodostettu niin sanottu tukirengas. Kokoontumisia on pidetty kaksi vuodessa, aina hyvissä ajoin ennen lehden ilmestymistä. Syksyn kokous pidettiin kauppaneuvos Eino Tenhusen isännöimänä PKO:n tiloissa kuudentena päivänä lokakuuta. Kuvassa istumassa vasemmalta Eino Tenhunen, Kari Jylhä, Väinö H. Broman, Kari Sallinen ja Eero Hintikka. Seisomassa vasemmalta Heikki Rosenius, Jorma Mikkonen ja Jari Nousiainen. Kokouksesta estyneenä olivat Juha Haantio, Kari Kähkönen ja Seppo Piirainen.

JR 9 Killan kuulumisia

Kiltamme jäsenistö ei näy uskovan väestöviisaiden laskeumia, joiden mukaan meitä olisi ensi vuonna enää noin 600. Viime vuoden vaihteessa meitä oli kuitenkin vielä runsaat 1100, joskin koko maata ajatellen jakautuma oli epätasainen: Pohjois-Karjalan osasto oli suurin: 457 jäsentä, sitten Kuopio runsaat 200 ja esim. Helsinki vajaan 100. Toimialueilla mitattuna erot olivat valtavasti suurempia: esim. Helsinki suppea, helposti liikennöitävä alue ja Pohjois-Karjala N-S-suunnassa n. 220 km eli likimain yhtä suuri kuin väli Helsinki-Jyväskylä ja E-W-suunnassa 200 km! On selvää, että tällä tekijällä on vahva vaikutus myös toimintaan.

Jo vuosia sitten todettiin, että pitkät matkat ja ikääntyminen vähentävät osanottoa yhteisiin, suuriksi suunniteltuihin tilaisuuksiin. Tällöin tehtiin päätös mennä kuntiin tapaamaan kiltasisaria ja -veljiä, ja nyt voidaan todeta, että päätös oli onnistunut. Muuhun tulokseen ei voinut tulla, kun useissa kunnissa tilaisuuksissa oli jopa yli 90 % kunnassa asuvista veljistä. Surullisena on nyt todettava, että osanotto on jatkuvasti supistunut jopa niin, että oli pakko tehdä päätös kahden kunnan osalta tilaisuuksien lopettamisesta. Sen sijaan Joensuussa järjestettävien aamupäiväkahvien suosio näyttää yhä vain jatkuvan, kiitos ilmeisesti niiden monien asiantuntijoiden, jotka muodostavat ylivoimaisen enemmistön esiintyjistä ja ovat pyynnöstämme tulleet kertomaan meille oman alansa viimeai-

■ V:n 1995 vuosikokouksessa Helsingissä oli n. 200 osanottajaa, jotka kuvassa ovat kunnianosoituksella Suomen Marsalkan haudalla.

kaisesta kehityksestä ja huipputuloksista. Joulukuussa pidettävä tilaisuus on 50:s ja tyytyväisenä on todettava, ettei tähän mennessä kukaan pyydetyistä ole vielä kieltäytynyt tulemastamme keskuuteemme. Ehkä myös monella esiintyjällä käsitys meistä on jonkin verran muuttunut. Olen nimittäin saanut useita kertoja kuulla erään kommentin: "Erikoisesti minua on ihmetyttänyt se lämmin suhde, joka vallitsee paikalla olevien kesken." Totuushan on, ettei sille ole vaikeaa löytää nimeä **aseveljeys**.

"Korpisoturissakin" on käsitelty tulevaisuuden näkymiä siinä mielessä, että kiltamme liittyy Prikaatin Kiltaan kokonaisuudessaan. Tämä ajatus koki kuitenkin taikaskun, kun rekisteriviranomaiset kieltäytyivät hyväksymästä liittymistä, koska piti-vät sitä yksilövapauden loukkauksena. Tosin liittyminen voidaan toteuttaa siten, että yksityiset jäsenet ovat koko killan asemasta liittyjinä. Ennakolta on kylläkin pelättävissä tilanne, jossa liittymisprosentti jää pieneksi. Tällöin saattaisi käydä niinkin, että

■ Syvärinylitysjuhlissa 1999, johon liittyi käynti Dragsvikin varuskunnassa, osallistui n. 60 jäsentä. Esim. meitä Pohjois-Karjalan miehiä oli vain 2!

eniten apua tarvitsevat jäävätkin ulkopuolelle.

Jäsenistömme keski-ikä on nyt 79 v, ja luonnonlakien mukaan aktiviteetti on jo alkanut heikentyä. Väsymys, omat ja puolison suuret ja pienet vaivat sekä sairaudet, liikkumiskyvyn heikkeneminen, perheessä sattuneet kuolemantapaukset, varsinkin vaimon, ja monet muut pienemmät haittatekijät mm. näön ja kuulon heikkeneminen ovat täysin luonnollinen selitys aktiviteetin vähenemiselle. Voinkin vain toivoa, että puhtia riittäisi lähelle viimeistä iltahuutoa.

Jatkosodasta on kirjoitettu paljon, ja parasta luettavaa ovat mielestäni puhtaasti asiapohjalta kirjoitetut teokset. Pääkysymyshän on edelleen: Mitä me teimme? Vastaus on yksinkertainen: Yritimme täyttää velvollisuutemme, johon olimme valalla sitoutuneet. Päätavoitevapaus ja itsenäisyys-saavutettiin, ja sen rinnalla kaikki muu on toisarvoista. Siinä ei sittenkään määrännyt se, mikä yksikkö taisteli hyvin, mikä vähemmän hyvin, sillä kokonaisuus määräsi myös lopputuloksen. Tämän estämättä voi tietenkin tuntea mielihyvää saadusta tunnustuksesta. Esim. kirjassaan "Syväriltä Nietjärvelle" eversti Matti Koskimaa kirjoittaa (s. 174): "Jalkaväkirykmentti 9 taisteli ehkä vielä paremmin kuin "Tuntemattoman sotilaan rykmentti" eli Jalkaväkirykmentti 8".

Teksti

Urpo Kupiainen

Kuvat

Foto Koskivuori ja Seppo Eronen

Bunkkerimuseo uudistui taas kesällä

■ Bunkkerimuseon oppaat Pentti Kankaanrinta ja Outi Lahtinen sekä Salpalinjan järeät estekivet.

Joensuun bunkkerimuseo on vakiinnuttanut itsensä yhdeksi suosituimmista Joensuun alueen nähtävyyksistä. Marjalan asuntomessujen aikana '95 avattu museo ylsi kuluneenakin kesänä yli 5000 kävijämäärään. Ilmeisesti puskaradio alkaa nyt toimia. Tosin mainostustakin on lisätty: mm. kulttuuri- ja matkailukeskus Carelicumin seinällä komeilee iso juliste museosta. Paitsi mainostukseen, museo pyrkii myös jonkin verran aina uudistumaan kesä kesältä.

Pohjois-Karjalan Prikaatin varusmiehet kävivät jälleen tänä kesänä rakennuspuuhissa, ja heidän ripeällä toiminnallaan rakentui 1.-3.6.99 museon kanttilinin läheisyyteen puinen tykkipesäke sirpalesuojineen. Poikien rakennustoiminta näytti sujuvan

■ Pohjois-Karjalan Prikaatin varusmiehet työn touhussa tykkipesäkkeen kimpussa.

varsin organisoidusti ja tehokkaasti, ja kun pesäke oli saatu valmiiksi, työnsivät he siihen paikalleen toisen bunkkerin ulkoeteisessä säilytetyt pst-tykin. Prikaatin varusmiehille kuuluu myös kunnia kahden raskaan konekiväärikuvun kuljettamisesta ja paikalleenasettamisesta. Nämä kkokuvat, jotka painavat noin 8000 ja 5000 kg, siirtyivät Marjalan kanavan varteen museoalueelle. Ylämyllyltä huomattavasti nopeammin ja helpommin kuin aikanaan, jolloin vastaavia kuljetettiin.

Salpalinjan, johon Marjalan bunkkerimuseo linnoitteen kuuluu, rakentaminen työllisti 35 000 miestä vuosina 1940-1941 ja 1944. Kainkoneiden ja muiden teknisten välineiden puutteen takia työ oli erittäin raskasta, ja nykyajan nuoret voivatkin vain kuvitella, miten esim. 200 kilometriä linjalla olevaa panssarintorjuntaan liittyvää kiviä on paikalleen asetettu. Yksi estekivi painoi keskimäärin 3000 kg! Raskaalla työllä saatiin kuitenkin rauha aikaan! Salpalinjan merkitys rauhanneuvotteluissahan on tunnustettu.

Pohjois-Karjalan Prikaatista kävi myös 1.7.99 yli sata varusmiestä - tällä kertaa "vain rennosti" tutustumassa Marjalan bunkkereihin. Saavuttuaan paikalle pojat seisovat hievahtamatta yhtenäisenä joukkona opastustaulun edessä, jossa he kuulivat lottatyön suusta muutamia tosiasiota puolustuslinjasta, jota ei koskaan käytetty. Tämän jälkeen joukko jakaantui kahtia: ensimmäinen puolisko seurasi lottatyttöä kanttiinini kahville, ja toinen puolisko lähti pienemmissä ryhmissä opastuskierrokselle. Tällä tehokkaalla organisoinnilla kaikki pääsivät kuulemaan opastusta ja kutakuinkin lä-

helle aseita ja tavaroita, joita betonibunkkereissa sisällä on. Joensuun Marjalan bunkkerimuseota onkin paljon kiitetty hyvästä opastuksesta. Asiantuntevien oppaiden kierroksella saa enemmän irti aiheesta, kuin jos kiertelisi yksinään, on moni vierailija todennut.

Museo palvelee yleisöä kesällä 1.6-31.8 kello 12-18. Ma suljettu. Muinakin aikoina ympäri vuoden voidaan ottaa erityisryhmiä vastaan sopimuksen mukaan. Tiedustelut: Alpo Viitanen puh. 013 313 317 tai 0500 375 546.

**Teksti Outi Lahtinen
Kuvat Aulis Pykkönen, Alpo Viitanen ja Jorma Pesonen**

■ Varusmiehet valmiina lähtemään opastuskierroksen jälkeen kanttiin edestä takaisin kohti Kontiorantaa.

Esko Tiilikainen 80 vuotta

Tunnettu ja tunnus-
tettu maanpuolus-
tismies Esko Tiili-
kainen täyttää 3. 1.
2000 80 vuotta. Hän on syn-
tynyt Nilsiässä ja asuu nyky-
isin Helsingissä. Esko Tiilikai-
nen toimi Teräs Oy:ssä 1952-
82 johtajana Lahden kontto-
rissa ja aluejohtajana Vaasan

ja Kuopion aluekonttoreissa
sekä Vantaalla projektijohta-
jana ja siirtyi eläkkeelle vuon-
na 1982.

Talvisotaan hän osallistui
vapaaehtoisena Ilomantsissa
2. ErSissiK:ssa konepistoo-
liamujana. Hän kävi väli-
rauhan aikana reserviupseeri-
kurssin numero 48 ja palveli
JR 9:ssä 9. 11. 1940-12. 11.
1944 jalkaväkijoukkueen joh-
tajana ja komppanianpäällik-
könä. Hänet ylennettiin kap-
teeniksi vuonna 1965. Kun-
niamerkkejä hän sai mm. VR
3, VR 4, SVR R, Sot am.

JR 9 Killan toiminnassa
hän on ollut erittäin aktiivi-
sesti sen perustamisesta
vuodesta 1963 alkaen mm.
johtokunnan jäsenenä 1965-
81, varapuheenjohtajana
1968-70, valtuuskunnan pu-

heenjohtajana 1983-1995.
Killan Lahden, Pohjanmaan ja
Kuopion osastojen puheen-
johtajana hän on toiminut yhe-
teensä 15 vuotta ja on ollut
vuodesta 1979 alkaen Hel-
sinki-Uudenmaan osaston
johtokunnassa. Hän on killan
Kunniapuheenjohtaja ja Kilta-
jääkäri. Esko Tiilikainen on
myös toiminut Keski-Helsin-
gin Sotaveteraanien hallituk-
sessa yhdeksän vuotta.

Reserviupseerien järjestö-
toiminnassa Tiilikainen on toi-
minut vuodesta 1947 alkaen
mm. Varkauden kerhon johto-
kunnassa sihteerinä ja urhei-
lu-upseerina 1947-52; Lahden
kerhon hallituksessa ja urhei-
lu-upseerina 1957-65 sekä
Lahden Reserviupseeripiirin
puheenjohtajana kuusi vuotta;
RUL:n hallituksen jäsenenä

kuusi vuotta, liittovaltuustos-
sa ja urheilutoimikunnan pu-
heenjohtajana neljä vuotta ja
ollut myös Pohjoismaiden ur-
heiluneuvoston NIR:n jäsen
neljä vuotta. Hän on ollut
myös pitkään Lions-toiminnas-
sa. Tiilikaisten sukuseuran pu-
heenjohtajana hän on ollut
kahdeksan vuotta.

Tiilikainen on toiminut hal-
litusten jäsenenä useissa
kiinteistöyhtiöissä, Pohjan-
maan Sato Oy:ssä, Vaasan
Sato Oy:ssä ja Vaasan Suo-
malaisessa Klubissa. Hän on
toiminut puheenjohtajana
Vaasan Tukkukauppiasyhdys-
tyksessä.

Parhaimmat onnittelet an-
sioituneelle Isänmaan ystä-
välle

Kapteeni, JR 9 Kilta ry:n
varapuheenjohtaja Veikko Vuorela

Kalevala Koru

ROHKEA
PERINTEINEN
AITO

Prisman Kultra

Kauppakeskus Prisma, Joensuu, Puh. 127 820

Palvelemme
ma-pe 10-19, la 10-16

PRIKAATISSA TAPAHTUU

Prikaatin vuosipäivä

■ Vuosipäivän juhlallisuuDET aloitettiin kasarmin kentällä pidetyllä koko prikaatin yhteisellä tilaisuudella, jossa palkittiin vuoden päällikkö kapteeni Tuukka Kuusimäki, (vas) vuoden väepeli luutnantti Ari Turunen ja vuoden kouluttaja luutnantti Janne Suhonen.

■ Yli luutnantti Lasse Kallberg vastaanotti yksiköiden välisen koulutuskilpailun voittaneen yksikölle jääkärikomppaniaa, vuodeksi haltuun luovutetun Ritarimaljan. Majuri Ahti Korhonen vastaanotti aliupseerikoulun voittopokaalit, urheilukilpailuiden voitosta Harlun haarikan ja Kenraalien miekan.

VIOSIPÄIVÄNÄ 20.11.1999 PALKITUT

POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN ANSIOLEVYKESARJA

Kenraaliluutnantti Ilkka Ilmola

KOLLAAN VASAMA KELOPUU

Kunnallisneuvos Eeva Turunen
Eversti Heino Pikkukangas

MAANPUOLUSTUSMITALI

Kokki Anja Karttunen
Teknikkokapteeni Oiva Vattulainen
Yli luutnantti Risto Kontkanen

POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN JOUKKO-OSASTORISTI

Vänrikki Mikko Ahtinen
Yli luutnantti Ville Haapala
Vänrikki Reima Kontkanen
Majuri Jouni Mattila
Ravitsেমistyönjohtaja Katri Määttä
Vänrikki Juha Ratinen
Atk-suunnittelija Eija Rynnänen
Soittaja Kimmo Vänskä
Vänrikki Marko Ylönen
Kersantti Sami Rinne
Siivoustyönjohtaja Pirjo Meriläinen
Sotilaskotisisar Kaisa Kankainen
Sotilaskotisisar Inkeri Laukkanen
Sotilaskotisisar Kaija Pesonen
Kunnanjohtaja Kari Käyhkö

Everstiluutnantti Reino Laakkonen
Everstiluutnantti Erkki Lehtinen
Kirkkoherra Teuvo Mononen
Toimitusjohtaja Hannu Saharinen
Toimitusjohtaja Antti Toivola
Kunnanjohtaja Paavo Tyrväinen

KELLO ANSIOKKAASTA TOIMINNASTA

Atk-suunnittelija Eija Rynnänen
Hitsaaja Jouni Anttilainen

PRIKAATIN HOPEINEN ANSIOLEVYKE

Majuri Markku Kejonen
Majuri Veijo Härkin
Sotilasmestari Lauri Hyttinen
Hammaslääkäri Paavo Hakkarainen

PRIKAATIN PRONSSINEN ANSIOLEVYKE

Kokki Aili Karvinen
Toimistosihteri Martti Laulajainen
Luutnantti Pekka Manni
Sotilasmestari Teuvo Nygren
Kokki Helena Salmelainen
Luutnantti Hannu Torvinen
Laitossiivoja Saara Ryhänen
Kunnossapitoammattimies Pekka Tarnanen
Yli luutnantti Ari Karvonen

STIPENDIT

vuoden upseeri
Majuri Risto Vairinen
vuoden opistoupseeri
Yli luutnantti Eero Lempinen
vuoden soittaja
Soittaja Kimmo Vänskä

VIOSIEN HUOLTOMIES

Sotilasmestari Heikki Kurki

HYVÄN HENKILÖN PUUKKO

Sotilasmestari Timo Hattunen
Sotilasmestari Tor Kosonen
Kokki Jouni Kuronen
Luutnantti Reijo Myller
Yli luutnantti Jari Pansari
Yli luutnantti Pekka Peltoniemi
Yli luutnantti Mika Ylönen
Jääkäri Jarno Kantelinen

VIOSIEN PÄÄLLIKKÖ

Kapteeni Tuukka Kuusimäki

VIOSIEN VÄAPELI

Luutnantti Ari Turunen

VIOSIEN KOULUTTAJA

Luutnantti Janne Suhonen

YKSIKKÖJEN VÄLINEN KOULUTUSKILPAILU, RITARIMALJA

1. Jääkärikomppania

YKSIKKÖJEN VÄLINEN URHEILUKILPAILU, HARLUN HAARIKKA

Aliupseerikoulu

KENRAALIEN MIEKKA

Aliupseerikoulu

PRIKAATISSA TAPAHTUU

■ Sotilaskodissa pidetyssä päiväjuhlissa prikaatin komentaja eversti Antti Lankinen (vas) luovutti prikaatin ansiolvekykesarjan Itäisen Maanpuolustusalueen komentajalle, kenraaliluutnantti Ilkka Ilmolalle.

■ Vuoden upseeri, majuri Risto Vairinen (vas) ja vuoden opisto-upseeri yliluutnantti Eero Lempinen kannattelevat kunniakilpailua.

■ Kellon ansiokkaasta toiminnasta vastaanottivat atk-suunnittelija Eija Rynnänen ja hitsaaja Jouni Antikainen.

■ Prikaatin joukko-osastoristejä luovutettiin myös prikaatin toimintaa tukeneille siviilihenkilöille. Kuvassa vasemmalta kunnanjohtaja Kari Käyhkö, everstiluutnantti Reino Laakkonen, everstiluutnantti Erkki Lehtinen, toimitusjohtaja Hannu Saharinen ja toimitusjohtaja Antti Toivola.

■ Iltajuhla pidettiin perinteiseen tapaan varuskunnan ruokalassa. Komentaja vastaanotti vieraat "linnanjuhlan tyyliin". Oman väen lisäksi tilaisuuteen osallistuivat prikaatin tukijat, kuten pohjoiskarjalaiset kansanedustajat. Kuvassa käteilyvuorossa kansanedustaja Pekka Ravi vaimoineen.

■ "Kohottakaamme prikaatin malja..."

■ Jälleen kerran olivat "ruokalan tytöt" taikoneen mitä maittavimmat ruoat vieraille.

II/99 Saapumiserän vala Outokummussa

Heinäkuun viidentenä päivänä palvelukseen astuneet alokkaat pyöräilivät 14.-15. elokuuta Kontioranasta Outokumpuun ja takaisin yliuutnantti Lassi Kellbergin johdolla vannomaan sotilasvalaa. Matkaa kertyi suuntaansa noin 60 kilometriä, ja sää oli erinomainen polkupyörämarssille: tarpeeksi viileä ja pilvinen, kuitenkin ilman sadepisaroihin. Menomatka suuntautui pääosin mäkiä hiekkateitä pitkin, mutta paluu sujuikin vauhdikkaasti Kuopiontien vartta mukailien. Nähtiinpä lopussa kunnon pikataivalkin, Noljakka - Kontioranta Grand Prix.

Pohjois-Karjalan Prikaatin joukot leiriytyivät Matovaaran urheilukeskuksen alueelle. Perjantai-iltana oli varattu marsista palautumiseen ja valmistautumiseen suurta juhlapäivää varten. Alokkailla oli mahdollisuus käydä peseytymässä illalla uimahallissa.

Valapäivä alkoi perinteisesti sepeleenlaskulla Kuusjärven sankarihaudalla. Tilaisuus oli lyhyt ja harras, ja

paikalla olleet saivat siitä juhlan alun päivälleen. Outokumpulaisella alokkaalla Kimmo Ristolalla oli kunnia laskea prikaatin komentajan eversti Antti Lankisen kanssa prikaatin sepele sankarivainajien muistomerkillä.

26 alokasta antoi vakuumuksensa johdosta juhlallisen vakuutuksen Outokummun keskustan koululla. Puheensa lopuksi prikaatin komentaja nimitti alokkaat jääkäreiksi.

Matovaaran urheilukentän ääriään myöten täyttäneet 469 alokkaan omaiset ja ystävät olivat todistamassa valatilaisuutta. Aurinkokin alkoi paistaa täydeltä terältä juuri parahiksi joukkojen järjestyessä paraatikentälle. Tilaisuus noudatti tuttua kaavaa, ainoastaan navakaksi kehittynyt länsituuli koitti sotkea kuvioita yrittämällä viedä lippuja kantajiltaan käsistä. Kenttärovasti Heikki Holkeri painotti hyvin puheessaan vanhempien merkitystä nuorten miesten kasvattamisessa yhteiskuntakelpoisiksi vastuunkantajiksi. Lisäksi hän totesi, et-

tä omaisten on syytä olla ylpeitä jääkäreistään. Valakaavan esilukijana toimi Outokummun kaupunginvaltuuston jäsen Pirkko Palander. Prikaatin komentaja korosti puheessaan sotilasvalan historiallisuutta ja perinteiden velvoittavuutta. Hän toi esille valassa vannottujen hyveiden tärkeyttä myös siviilielämässä. Lopuksi hän sai alokkaiden ryhtiin vähintään viisi senttiä lisää nimittämällä nämä jääkäreiksi.

Ohimarssi suoritettiin Kuusjärventiellä. Marssi sujui ryhdikkäästi soittokunnan tahdissa, jos ei ota huomioon perinteistä pientä mutkittelua juuri ohimarssin vastaanottajan kohdalla. Joukot suuntasivat

Matovaaran urheilukentällä pidettyä valatilaisuutta seurasi tuhansiin kohonnut yleisömäärä. Valakaavan luki kaupunginvaltuuston jäsen Pirkko Palander.

Ohimarssin vastaanottivat eversti Antti Lankisen seurassa kaupunginvaltuuston jäsen Pirkko Palander ja puheenjohtaja Esko Mononen.

Teksti yliuutnantti Miika Huovinen
Kuvat yliuutnantti Pekka Peltoniemi

Minä lupaan ja vakuutan... 495 korpisoturia lupautui puolustamaan isänmaata.

Varuskunnassa asuneiden lasten vierailu

■ Ikimüistoinen varuskunnan lasten vierailupäivä Kontiorannassa kokosi yhteen runsaat 70 henkeä. Päivän onnistumisesta kertoo sekin, että seuraava kokoontuminen päätettiin toteuttaa viiden vuoden kuluttua.

Varuskunnassa asuneilla Ari Nevasella, Mika Tikkasella ja Mikko Könösellä oli virinnyt ajatus upeasta tapahtumasta: kootaan varuskunnassa asuneet "mukset" yhteen muistelemaan menneitä lapsuusmaisemiin.

Viime vapun aikoihin pojat laittoivatkin "huhun" liikkeelle. Vaikka päivämäärä kertaalleen vaihtuikin, tavoitti "puskaradio" runsaan määrän muksuja - ennakkoon ilmoittautuneita oli lähes 90 henkilöä.

Lauantaina 25. syyskuuta klo 14.30 "puuhamiehet" olivat Päälystökerholla valmiina vastaanottamaan vierailijoita ja klo 15 mennessä olivat kaikki 76 henkilöä saapuneet. Heti alusta alkaen salissa vallitsi melkoinen puheensorina - vaihdettiin kuulumiset ja muisteltiin metkuja, mitä tuli "pentuna" tehtyä.

Virallisen tilaisuuden ava-

si Nevasen Ari toivottaen kaikki lämpimästi tervetulleiksi ja todeten, että olkoon tämä ilta yksi elämänne muistorikkaimmista illoista. Pohjois-Karjalan Prikaatin edustajana luutnantti Ari Turunen kertoi varuskunnan nykypäivästä ja itsekin varuskunnassa asuneena totesi, että illasta tulee varmasti mielinpainuva. Avausten jälkeen siirryimme telakuorma-autoin varuskunnan ruokalaan nauttimaan päivällistä, joka tuntuikin maistuvan. Ruokailun ohessa tuntui jokaisella riittävän jutunjuurta niin, että välillä salin täytti kunnan naurutuokio - liekö ollut osuutta koiruuksilla, joita tuli nuorempana tehtyä... Ruokailun jälkeen suuntasimme... no, minnekäs muualle kuin sotilaskotiin. Jokainen tuntuikin muistavan, miltä ne sotkun munkit ja kahvit maistuivat silloin nuorempana. Sotilaskodissa vietetyn hetken jälkeen "taapersimme" 2.JK:n kasarmille, jossa ylikersantti Miska Ikonen oli järjestänyt kalusto-

esittelyn, ja kaikkien saavutua auditorioon "valkokankaalla" esitettiin Pohjois-Karjalan Prikaatin esittelyvideo. Prikaatin esittely ei suinkaan päätynyt tähän, vaan siirryimme perinnetiloihin tutustumaan patteriston ja prikaatin perinnehuoneisiin. Vanhat valokuvat ja esineet olivatkin mielenkiintoisimpia "kohteita" - puheista pystyi päätelemään kysymyksen, olisikohan siellä kuva minustakin?

Perinnetiloihin tutustumisen jälkeen pienestä vesisateesta huolimatta osa joukosta käveli Päälystökerholle muistellen niitä ympyröitä, joissa tuli nuorempana "telmittyä" osan tyytyessä autokyytiin.

Koska äidit ja isät eivät olleet kieltämässä "jälkikasvua" kerholla menosta, jatkui ilta kerhon tiloissa lapsuusajan leikkimielisiä kilpailuja leikkien ja "neulapoikien" soittaessa tanssimusiikkia. Illan aikana Tikkasen Mika keräsi kaikkien osoitteet ja puhelinnumerot, ja jokaisella

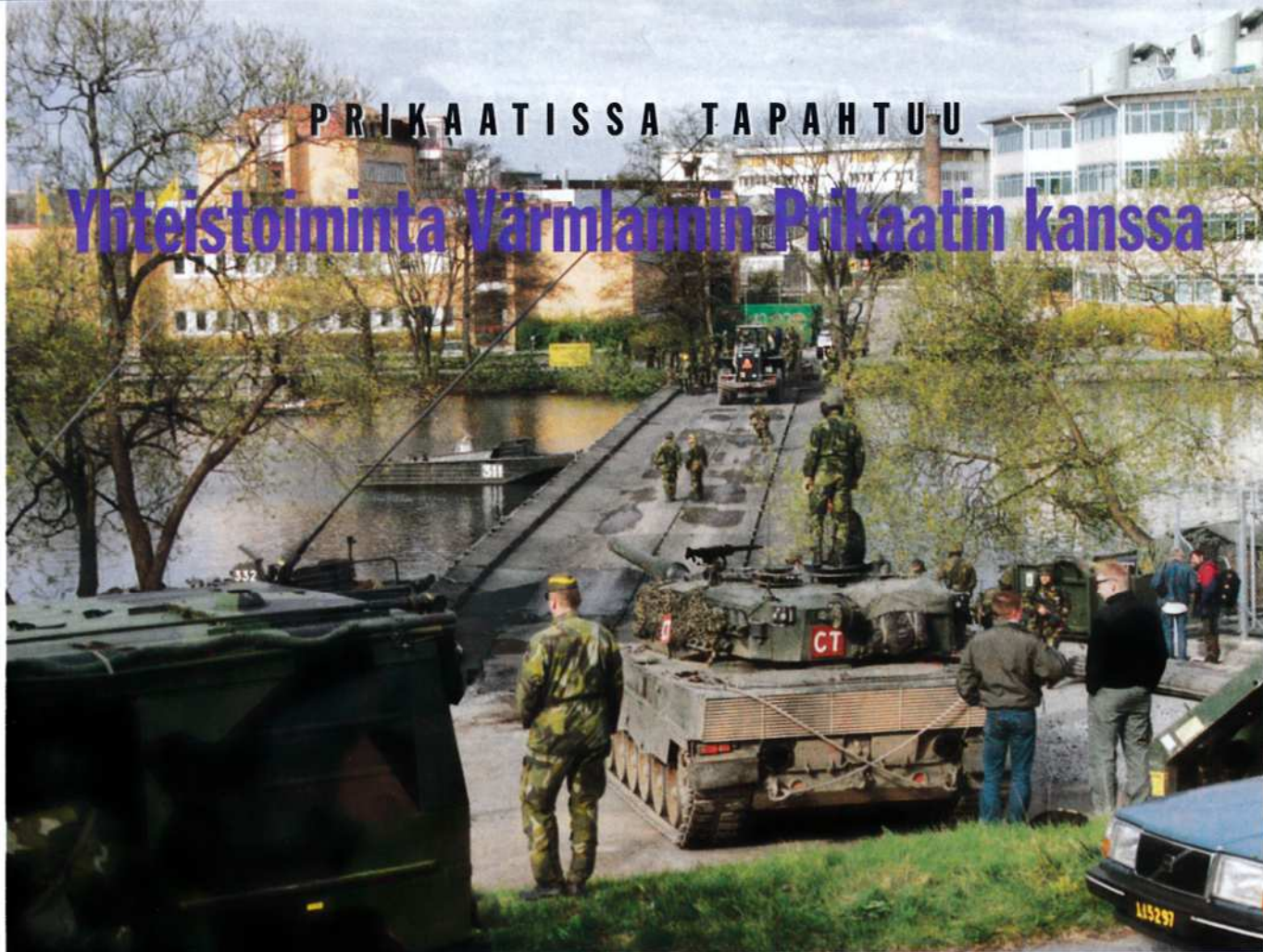
heräsi kysymys: "Milloin tapamme seuraavan kerran?" Puuhamiehet vastasivatkin, että seuraavan kerran tapamme viiden vuoden kuluttua, ja tuolloin toivon mukaan meitä on paikalla vieläkin enemmän.

Illan kääntyessä aamuyön tunneille hilpeiden hetkien tilalle tulivat haikeat jäähyväiset, mutta varmasti kaikki olivat viettäneet yhden elämänsä muistorikkaimmista illoista lapsuudenystävien seurassa.

Haluammekin kiittää näin Korpisoturin välityksellä Pohjois-Karjalan prikaatin komentajaa ja muuta johtoa myötämielisestä suhtautumisesta, että tapahtuma saatiin järjestää lapsuuden ajan ympäristössä ja erityiskiitokset kuuluvat kaikille teille, jotka olitte mukana ikimüistoinen illan riennoissa - TE TEITTE SEN!

Teksti ja kuva
luutnantti Ari Turunen

Yhteistoiminta Värmlannin Prikaatin kanssa

■ Kanavan ylitys käynnissä Ruotsin puolustusvoimien pääsotaharjoituksessa Tukholman esikaupunkialueella.

Pohjois-Karjalan Prikaatin yhteistoiminta ruotsalaisen Kristinehamnissa Vänerin rannalla toimivan Värmlannin Prikaatin kanssa on jatkunut totutuin kuvioin. Keväällä silloinen yliluutnantti Tuukka Kuusimäki ja luutnantti Taneli Mäkinen tekivät vuotuisen vierailun Ruotsiin ja syksyllä prikaatin komentaja eversti Antti Lankinen, rouva Liisa Lankinen sekä esikuntapääl-

likkö everstiluutnantti Kari Jylhä vastasivat syksyllä 1998 toteutuneeseen Värmlannin prikaatin komentajan Suomen vierailuun. Marraskuun lopulla vierailivat kapteeni Joakim Brånander ja joensuulaissyntyinen vänrikki Ville Mäkinen Suomessa.

Kuusimäki ja Mäkinen tutustuivat vierailun aikana käynnissä olleeseen Ruotsin Puolustusvoimien pääsotaharjoitukseen Tukholmassa.

Värmlannin prikaatin komentaja eversti Björn Tomtlund yllätti vieraat mm. tarjoamalla illallisen ja katsauksen Tukholman yöelämään, lennättämällä vieraita helikopterilla harjoitusalueen yläpuolella ja päästämällä heidät ampumaan Tukholman saaristossa kenttätykillä (155 haupitsi 77). Vierailu keskittyi Tukholman ympäristöön, mutta parin päivän aikana tutustuttiin myös Värmlantiin ja varus-

kuntaan Kristinehamnissa.

Prikaatin komentajan syksyinen vierailu sattui rauhallisempaan ajanjaksoon. Värmlannin prikaatin varusmiehet ja osa henkilökuntaa olivat lomalla. Vierailun kohokohdiksi muodostuivat prikaatin upseerien ja reservinupseerien tulenkäytöllisen harjoituksen seuraaminen, Suomeenkin tarjotun taisteluvaunun (CV9040) koeammunta Boforsin koeampuma-alueella, pbv

■ Värmlannin prikaatin perinnetalon edustalla. Perinteiden esittely alkamassa.

■ Viimeiset ohjeet ennen taisteluvaunun kuljettajan tutkintoa.

501:n (BMP 2) kuljettajatutkinnon suoritus sekä tutustuminen Värmlannin nähtävyyksiin. Värmlannin prikaatin perinnelässä todettiin prikaatin edeltäjien Värmlannin ja Närken rykmenttien olleen mukana myös Narvan taistelussa.

Vuosipäiväämme päättyneellä viikolla vierailivat ruotsalaiset vuorostaan Suomesa. Esittelimme heille Helsinkiä mm. Mannerheimin museon, kranaatinheitinkomppanian toimintaa Maanpuolustuskorkeakoulun ampumaleirillä Niiniallossa sekä omaa ampumaleiriämme Sotinpurolla.

■ Ruotsalainen kenttähaupitsi uusine miehistöineen tuliasemassa Tukholman saaristossa.

Sotinpuroilta palatesaan vieraat tutustuivat Pohjois-Karjalan Rajavartioston toimintaan Lieksassa ja Ilomantsissa. Lopuksi vieraat

osallistuivat vuosipäivän juhallisuksiimme.

Viimeisten Ruotsista saattujen tietojen mukaan mustat pilvet ovat kohoamassa kym-

menen vuotta jatkuneen ystävyystoimintamme ylle. Ruotsin puolustusvoimien uudelleenjärjestelyyn liittyen Ruotsiin on jäämässä ainoastaan kuusi maavoimien prikaatia. Jäljelle jäävien prikaatien joukossa ei valitettavasti ole Värmlannin prikaatia. Muutokset ovat tapahtumassa nopeasti. Lopullinen päätös asiassa tehtänee jo maaliskuussa 2000 ja prikaati saattaa lopettaa toimintansa ensi kesään mennessä.

Teksti ja kuvat
evrstiluutnantti Kari Jylhä

OHI ON 180, 270, 362

■ Prikaatin komentaja eversti Antti Lankinen (vas) palkitsi heinäkuussa kotiutettujen parhaat miehet Jalkaväkisäätiön mitaililla ja kunniakirjalla. Miehet vasemmalta vänrikki Lari-Mikko Kauhanen, kersantti Mikko Lappi ja korpraali Antti Leppänen.

Uuden palvelusaikajärjestelmän mukaan heinäkuun 2. päivänä kotiutettiin heinäkuussa 1998 palvelukseen astuneet johtajat ja heidän omat joukkotuotannon mukaiset 180 vuorokautta palvelleet jääkärisä, jotka astuivat palvelukseen tammikuussa 1999. Samoihin sodan ajan joukkoihin koulutetut erikoiskoulutuksen saaneet miehet, palvelusaika 270 vuorokautta, kotiutettiin syyskuun 30. päivänä. Jo perinteiksi muodostuneiden palkitsemisten lisäksi varusmiehiä palkittiin nyt ensimmäistä kertaa Kansallissäätiön stipendeillä. Kaikenkaikkiaan nykyisellä palkitsemisjärjelmällä pystytään palkitsemaan yli 10% palveluksensa suorittaneista varusmiehistä, mikä lienee ainutlaatuisista koko Suomessa.

■ 270 vuorokautta palvelleiden parhaana palkittiin korpraali Harri Väyrynen.

JALKAVÄKISÄÄTIÖN MITALI
vänrikki Lari-Mikko Kauhanen
kersantti Mikko Lappi
korpraali Antti Leppänen
korpraali Harri Väyrynen

RESERVIUUPSEERIPIIRIN PALKINTO
vänrikki Mikko Joensuu

RESERVIALIUPSEERIPIIRIN PALKINTO
kersantti Ville Heinonen

RESERVILÄISJÄRJESTÖN PALKINTO
korpraali Kai Liimatainen

RESERVILÄISPIIRIN PALKINTO
korpraali Ilkka Palviainen

KILLAN STIPENDI
vänrikki Janne Airaksinen
vänrikki Saku Tiainen
kersantti Tero Rautiainen
korpraali Teemu Hovattala
jääkäri Timo Anttila
korpraali Antti Kuivalainen

HYVÄN JÄÄKÄRIN PALKINTO
korpraali Hannu Antikainen
jääkäri Teemu Lehikoinen
korpraali Mikko Siren
korpraali Anssi Pesonen

KUMMIKUNNAN PALKINTO
alikersantti Joonas Korhonen
korpraali Aki Myrsky
jääkäri Lasse Eronen
korpraali Esa Kyykallio
alikersantti Jyri Väistö
kersantti Mikko Mononen
korpraali Mika Tuomainen
jääkäri Erkki Toropainen
vänrikki Toni Leinonen
kersantti Esa Saarelainen
korpraali Janne Knuutila
jääkäri Juha Pitko
alikersantti Petteri Vääntinen
korpraali Petri Ronkainen
jääkäri Ville Pekonen

VIESTIKILLAN STIPENDI
kersantti Olli Tarvainen
korpraali Ilkka Palviainen

TUNTEMATTOMAN LAHOITTAJAN ESINEPALKINTO
vänrikki Teemu Koivistoinen
kersantti Jani Pesonen

KANSALLISSÄÄTIÖN STIPENDI
jääkäri Jani Lehto
korpraali Mikko Ahola
jääkäri Mara Suuronen
jääkäri Tommi Soikkeli
kersantti Atte Helsten
alikersantti Jarkko Kostiainen
alikersantti Mika Korhonen
alikersantti Toni Itkonen
vänrikki Mikko Kuokkanen
vänrikki Anssi Lehikoinen
alikersantti Kalle Paldanius
korpraali Ahti Laitinen
jääkäri Mikko Viiliäinen

PRIKAATISSA TAPAHTUU

YLENNYKSET

Kapteeniksi
Tuukka Kuusimäki
1.9.1999

Yliluutnantiksi
Jukka Herrala
1.9.1999

Yliluutnantiksi
Eero Lempinen
1.8.1999

Yliluutnantiksi
Jukka Rynnänen
1.8.1999

HENKILÖKUNTAAN HYVÄKSYTYT

Yliluutnantti
Miika Huovinen
1.6.1999

Vänrikki
Juha Kainulainen
17.6.1999

Vänrikki
Tero Metelinen
17.6.1999

Vänrikki
Olli Miettinen
17.6.1999

Vänrikki
Sami Petroff
17.6.1999

Vänrikki
Timo Tarvainen
17.6.1999

Vänrikki
Marko Tenhunen
17.6.1999

Vänrikki
Jussi Vokkolainen
17.6.1999

Vänrikki
Esa Kärki
1.7.1999

Soittaja
Mika Hirvonen
1.8.1999

Kersantti
Jani Pesonen
1.9.1999

Kersantti
Seppo Kyllönen
13.9.1999

Majuri
Jouni Mattila
1.10.1999

Teleasentaja
Petri Siekkinen
1.8.1999

RESERVIIN

Vääpeli
Vesa Sorsa
1.7.1999

Sotilasmestari
Veikko Lehikoinen
1.1.2000

ELÄKKEELLE

Viestittäjä
Tuija Seppänen
1.11.1999

Toimistos sihteeri
Anja Välsälo
1.1.2000

AUK:n Kurssi 21

AUK:N KURSSIJULKAISU

Aliupseerikoulun henkilökunta

Vääpeli
Yliluutnantti Pertti Kettunen

Koulun johtaja
Majuri Ahti Korhonen

Varajohtaja
Kapteeni Hannu Palkovuori

Kiväärilinja

Moottorialupseerilinja

Sotilaspoliisilinja

Luutnantti
Eero Lempinen

Ylikersantti
Aki Miettinen

Luutnantti
Jouni Suomalainen

Luutnantti
Jeri Kerkkonen

Tuliasemalinja

Tulenohtolinja

Tiedustelulinja

Yliluutnantti
Hannu Sivonen

Yliluutnantti
Mika Ylönen

Luutnantti
Markku Kanko

Luutnantti
Hannu Torvinen

Panssarintorjuntalinja

Sissiradiolinja

Luutnantti
Jari Lappalainen

Ylikersantti
Mikko Tolvanen

Luutnantti
Janne Suhonen

Ylikersantti
Antti Nykänen

■ PUHEENVUOROT

KOULUN JOHTAJAN TERVEHDYS

Valmistuvat ryhmänjohtajat!

Olette saaneet kurssin aikana perusteet johtaa ja kouluttaa ryhmiänne ja partioitanne tulevissa perusyksiköissänne, kertausharjoituksessa ja pahimmassa tapauksessa jopa sodassa.

Tuleva johtajakausi on teidän etsikkoaikaa kehittyä vaativassa tehtävässänne ryhmän tai partion johtajana ja kouluttajana, jotta valmiudet em tehtävissä teidän kotiutuessanne olisivat mahdollisimman hyvät.

Johtajakaudella on myös kysymys kehittymisestä ihmisenä, joka osaa olla erilaisia alaisiaan ja kanssaihmissiään kohtaan

- myönteinen
- kärsivällinen, kuuntelija
- tukija, auttavainen
- oikeudenmukainen ja rehellinen
- asiallinen
- reilu ja toverillinen
- innostava

Muistakaa, että ryhmän ja partion johtajat ovat tärkein osa johtamisorganisaatiota, kun on kysymys tehtävän toteuttamisesta ja hengen luomisesta.

Olette tuoneet minulle kurssinne aikana lukuisia ilon hetkiä - opintomenestyksenne lisäksi - voittamalla Aliupseerikoululle lukuisia palkintoja syksyn aikana prikaatimme eri kilpailuissa.

Onnittelen teitä kurssin suorittamisen johdosta ja toivon teille parhainta menestystä tulevissa tehtävissänne.

Lopuksi haluan kiittää Aliupseerikoulun henkilökuntaa ja apukouluttajia kurssin hyväksi tehdystä työstä. Samalla osoitan koko Aliupseerikoulun kiitokset Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistykselle ja kummikunnille yhteistyöstä ja antamastanne tuesta.

Aliupseerikoulun johtaja
Majuri Ahti Korhonen

OPPILASKUNNAN PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS

Meille AUK:n oppilaille järjestettiin tässä kuukausi sitten tilaisuus osallistua sotilasmestari evp Vilho Kankaisen luennolle, jonka aiheena oli Johtajuus sota-ajan tehtävissä. Vilho Kankainen on itse ollut sotimassa Isänmaamme puolesta ja meille oli suuri kunnia, että pääsimme kuuntelemaan tärkeää sanomaa, jota ei kohta ole kukaan enää kertomassa. Siis kiitos Vilho vielä kerran.

Luennolla käsiteltiin ryhmänjohtajien, joiksi itsekkin siis valmistumme, ominaisuuksia ja toimintatapoja, joita hyvän johtajan tulee omata. Tärkeimpänä kysymyksenä tuli esille se, että miten ihmeessä Suomi on voinut mitenkään pärjätä niin suurta vihollista vastaan. Siihen Vilho sanoi jämäkästi: "YHTEISHENKI, kaikkien suomalaisten oli pidettävä lujasti yhtä, niin tehtiin ja se on se voima, jolla pärjättiin." Mitäpä tuohon voisi enää lisätä.

Armeijassa yleensäkin kasvaa kunto, mutta ennen kaikkea

sosiaalista kasvaa on ihan silmännähdn havaittavissa. Kyllä hän siinä hermoja vaaditaan, kun omaa yksityisyyttä ei juurikaan ole ja ympärillä pyörii kaikenlaisia tyyppjejä. Mutta niin siinä vaan opitaan pikkuhiljaa näitä sosiaalisia taitoja, opitaan otamaan muita huomioon, kohtelemaan tasapuolisesti muita tovereita ja etenkin yhteishenki on huipussaan, kun päämääräkin on yhteinen, eli jatkaa sotaveteraaniemme arvokasta työtä. Tulevina ryhmänjohtajina velvollisuutemme on huolehtia, että jokainen ryhmän jäsen tietää yhteiset tavoitteemme, päämäärämme ja pitää vilpittömästi yhtä, yhteisen asian hyväksi, niin kuin sukupolvet ennen meitä ovat tehneet.

Kiitokset kaikille AUK:n kurssi 21:n tukijoille, koulun henkilökunnalle ja muille hengessä mukana olleille.

Rauhaisaa Joulua !

Kirjoittanut:
Oppilaskunnan pj. oppilas Hannu Sormunen

MeritaNordbanken

Tiltoimisto
Katariina Karttunen

Haarajärventie 197
82600 TOHMAJÄRVI
013-626 632

■ Sotilaspoliisilinja

SPOL – sinunkin uniesi turvaaja

SPOL-linjan komeat ja korkean koulutustason omaavat oppilaat herättävät kunnioitusta aliupseerikoulun käyttävillä. Koulutuksemme on kovaa, mutta mielenkiintoista. Innostus, joka ensimmäisenä päivänä syntyi, ei ole hiipunut kipinäkään vertaa.

Alku alkoi kankeasti. Oli pilvinen, tavallinen loppukesän päivä. Osa varusmiehistä pakkasi 2.JK:ssa kaikki tavaransa ja järjestyi pihamaalle kolmiriviin. Oli aika siirtyä aliupseerikouluun. Tunnelma oli monille sekava, moni kaveri jäi toisen jääkärikomppanian ovien taakse. Uusi alku edessä, mutta toiveikkain mielin, sillä olihan meidät valittu vaativalle, kaudehduimmalle linjalle: sotilaspoliisiksi aliupseerikouluun.

Auk 1 oli pettymys monelle sotilaspoliisille, koska suurin osa siitä oli kiväärilinjan mukana. Linjakohtainen koulutus jäi vähälle. Mutta sitten kaikki muuttui, kun Auk 2 alkoi. Suupielet kääntyivät hymyyn: kuningaslinjan oppilaat pääsi-

vät oppimaan haluamiaan tietoja ja taitoja. Lähitaistelua, voimankäyttöä, monien aseiden ja välineiden käyttöä ja kaikkea, mistä moni kateellinen voi vain tetsatessaan haaveilla.

Koulutus on ollut todella mielenkiintoista ja monipuolista. Ei ole ollut sellaista päivää, ettei tekisi mieli painaa 100 linsissä (ei tarkoita maastoautolla ajamista). Tästä suuri kiitos kuuluu SPOL-kouluttaja ltn Jeri Kerkkoselle, joka omalla panoksellaan on saanut linjan ryhmähengen kattoon.

Tätä kirjoitettaessa on vielä jäljellä tulikokeemme, vastasisleiri Valtimon karussa maastossa. Taistelu niin kaupungissa kuin metsässä ei ole meille vierasta, joten odotuksemme leiriä kohtaan ovat kovat. Kuinka käy, vain Herra tietää.

SPOL -ja tiedät olevasi kova (itseironiaa)

Kirjoittanut:

oppilaat Kinnunen Janne & Asikainen Timo

Puu kulkee Sisulla.

Suomalainen Sisu Auto on johtava puutavara-autojen valmistaja. Autot on suunniteltu yhteistyössä maailman suurimpien komponenttivalmistajien ja suomalaisten puuautoilijoiden kanssa. Sisu-puutavara-auto on tehty koviin ja vaativiin pohjoihin olosuhteisiin sopivaksi.

**KUORMA-AUTOMYYJÄSI
JOENSUUSSA:**

Seppo Kallinen
Puh. 013-610 3116
013-125 377

RENAULT

GSM 040-543 4846

HANSA AUTO

Honeywell measurex

MUKAVIN TAPA TEHDÄ OSTOKSIA.

Select

Kaikkea hyvää kotiin...

Select on sekä kauppa, kioski ja kahvila. Meiltä löydät elintarvikkeet ja päivittäistavarat sekä uunituoreet leivät ja leivonnaiset kätevästi joka päivä, myös sunnuntaisin.

AUK:N KURSSIJULKAISU

■ Yläriivi vas: Lamminluoto PO, Eronen HT, Lehikoinen TJ, Laakkonen KT, Matikainen JP, Turunen KT, Asikainen TJ, Rautjärvi JU, Maaranen ST, Pekkarinen OT, Ryhänen LJ, Pitkänen JP. Alarivi vas: Rissanen SA, Korhonen TA, Kinnunen JA. Kuvasta puuttuu Venäläinen MH.

Timo "Aski" Asikainen:
Eronen Hannu "Erotica-Eronen":
Janne "Kine" Kinnunen:
Teemu "Korohoro" Korhonen:
Kari "Kärssi" Laakkonen:
Pasi "Lamis" Lamminluoto:
Tommi "Lehis" Lehikoinen:
Sami "Marsu" Maaranen:

Jani "Häro" Matikainen:
Olli Pekkarinen:
Juha Pitkänen:
Jussi Rautjärvi:
Simo Matti Rissanen:
Simo "hävvi" Rissanen,
Lasse "Sven Hassen" Ryhänen:
Kari "Teräsmies" Turunen:

Mikko Venäläinen:

"Asics" Herra Luutnantti! "Voinko työntää tämän räjähdyspanoksen puunkoloon?"
"Erholz" mies, joka leikkaa ja värjää hiuksensa itse.
"Ai penkistäkö?... noo, joku pari sataa... vai, kummalla kädellä tarkoitat...?" "Kaappi-kideri"
"Korhonen, missä panokset on?" -ööh... , en tiää"
"Hnnggh... Voi v...u mikä akseli!!! " Mies joka oli aina vaiheessa.
Gona-pappa, porukan mutsi - spol-linjan paras apukouluttaja
"Lehikoisen marssiryhdyssä ei maitolasi tipu rinnan päältä"
" - tuoltahan mie... yhestä puusta sahasin... ei kai se elossa ollu... ei se ainakaan liikkunu..."
Kuksan veistäjä!
Koko PKarPr:n häroin jätkä! "onko jollain vihkoa, miun täytyy tehdä häväri..."
"Hyi! Täällä haisee pahalle...mä haluan asbesti-seinän."
"Tärkeintä on, että tiimi toimii ja saadaan palautetta..."
"Muuten ihan hyvä, mutta V...N paljon kovempaa!". Rissanen Jukka Puotila ja PLAYBOY
Vinkuu omasta päästään... siis kummasta päästä?
"V...u kun ei kiinnosta"
"mie tarjoo kaikille kaljat, jos valopistooli löytyy..."
"Miul on niin rankkaa, oon taistellu koko päivän..."
Nuhteeton neitsyt Kari, Kiteeltä. Tsto:n suosima nakkikone.
"Hitto... kuinka päin nää haulikon panokset tulee...???"

JOENSUUN

KY

City-Kukkakimppu

Kauppakatu 16, 80100 JOENSUU puh. 120 592

**OUTOKUMMUN
KAUPUNKI**

■ Kiväärilinja

Kiffelinja ventti

”**R**yhmänjohtajaksi tullaan vasta toimimalla ryhmänjohtajana” ja ”oppilas ei ole koskaan valmis” (vaikka jääkäri olisikin). Niinhän se on, me olemme aliuupseeripilaita ja uskaltaisin väittää, että tuon jakson elämästä muistaa meistä jokainen vielä kauas dementiaan porteille asti.

Tarinamme alkoi eräänä arkipäivänä, jonka tjlukua en millään nyt satu muistamaan. Mikko ja Matti lähtivät kevein mielin perusyksikkönsä pihasta raahaten Utsjoen painoisia ”pakkaus-tydeemeitään”. Nuo salskeat ja elinvoimaiset Suomen nuoret eivät voineet vielä aavistaakaan mitä tulevaisuus toisi tullessaan. Vihellellen silloin tällöin putoilevia tavaroitaan poimien he suuntasivat kohti horisontissa siintävää jylhää rakennusta. Puolustusvoimat oli varannut heille jotain suurempaa, kauniimpaa ja puolustukseen ryhmittymistä. Heistä tuli KIVÄÄRIMIEHIÄ (kirjoituksen tässä vaiheessa teidän ei tule vielä tietää, mitä kaikkea tuo oikein merkitseekään). Sekasortoisien tupiin ryhmittymisen jälkeen Matti ja Teppo olivat valmiita siirtymään sivareiksi. Alokaskauden aikana tuo betonin kovaksi muodostunut kumppanuus revittiin julmasti rikki sijoittamalla toverukset eri tupiin, eri joukkueeseen ja vielä eri päähän käytävää. Voi sitä valituksen määrää! ”Meidänkin tuvassa on yks äijä, jonka nimi on Aamuvuori! Voi jumantsuikka, se tekee varmasti aluepalvelunkin!” ”Entäs miun tuvassa sitten! Siellä on yli puolet jottain häyjä Kuopiosta ja ne hokee koko ajan, että SPOL- JA TIEDÄT OLEVASI KOVA! Voi Ihme!”

Pian kuitenkin mielenkiintomme siirtyi kouluttajiimme tutustumiseen. Ensimmäinen kosketus niin sanottuun isähahmoomme ylil Eero Lempiseen oli lyhyt ja ytimekäs. Meille tehtiin selväksi, että me todellakin olemme nyt aliuupseeripilaita ja meidän odotetaan myös käyttävän sen mukaisestikin. Jos homma toimii, kaikki menee hyvin, ja jos homma ei toimi, sitten ryhdytäisiin tarvittaviin koulutusteknillisiin toimiin asian korjaamiseksi.

Ensimmäiset viikot kulutimme opetellen toisille jo hyvinkin tutuksi tulleita asioita vielä pariin kolmeen kertaan uudestaan. Ja hiukan myöhemmin, kun muutamat yksittäisen varusmiehen toiminnat kasarmialueella olivat tulleet kertaavaan harjoittelun jälkeen lähes kaikille tutuiksi, pääsi kiväärilinja vihdoinkin kunnolla vauhtiin. Mehän olemme tunnetusti puolustuksen kulmakivi, jota ilman koko sodankäynti olisi turhaa. Muodostamme sen joukon, joka kohtaisi tosi tilanteessa vihollisen kauhistuttavan sotakoneiston silmästä silmään, sitä uhmaten ja alistumatta. Pureudumme suomalaista maastoa käyttäen niin lujaan puolustukseen, ettei vihollinen saisi mitään mahdollisuuksia tunkeutua isiemme verellä puolustamiin alueisiin. ”Kaunopuheisuus sikseen, joka jamma kenttälapio esille. Seuraavaksi taistelijan poteron valmistaminen, ja jos jollekin ei homma maistu, niin se kaivaa sitten myös ajoneuvopoteron.”

Kurssin aikana järjestettiin huomattavan runsaasti hyvinkin

monimuotoisia ja myöskin ilahduttavan liikuntapainotteisia opitunteja kiväärimiesten auditoriossa. ”METSÄ ON KIVÄÄRIMIESTEN AUDITORIO.” ”MITÄ NOPEAMMIN SITÄ NOPEAMMIN.”

Monet järjestävän seuran järjestämät vähemmän leikkimieliset kilpailut, kuten jo lähes legendaariset mitat saanut masasuunnistus, värittivät palveluksemme harmautta. Jälki-seurauksina koulun johtoporras suunnitteli jo SAP eli suunnistusajan pidennyksen myöntämistä joillekin parhaiten menestyneille. Oman lisänsä koulutukseen toivat myös nuo ikimuistoiset Sotinpuron kovapanosammuntaleirit.

Kun matemaattinen todellisuus jäljellä olevasta aamuvuoresta alkoi pureutua viimeistenkin aivolohkoihin, tajusimme, että yhteiselon tulisi parantua tasolle, jolla kaikenkeskinen hitaaminen olisi minimaalista.

Asiaa autoivat eniten kaikki ne pienet kuitenkin tärkeät jutut, joita koulutus toi mieliimme ja puheisiimme: korkean polvi-asennon sisäistäminen sekä hallinta, poistumissuunnan määrittäminen pimeässä metsässä, toiminta ryhdyttäessä puolustukseen, vastavalmistuneen poteron huolellinen täyttäminen, lyhyet hetket ennen ammuntaa ja monituiset muut asiat, joille jaksetaan naureskella vielä pitkään jälkeensä. Kurssin loppujasta linjan sisäinen yhteishenki oli kasvanut jo niin mahtavaksi, että taistelijat Mutikainen ja Vitikainen olivat valmiita vaikka ylimääräiseen parivartioon toistensa puolesta.

Hyvin ilahduttavaa oli myöskin huomata, että nuo tinkimättömät koulutustaidon pikkujättiläiset lähtivät täysin pyyteettömästi ja hymysuin arkipäivän palvelukseen samalta viivalta kanssamme. Alikersantti ”tulituki” Rinteen mieltä kirvoittavat varamiinoiterastit kannustivat varmasti myöskin upseerikokelas Dean ”selvä homma” Anderssonia tekemään konttauksen 150 metrin Pohjoismaiden ennätyksen toimiessaan erään ryhmän vahvennuksena hyökkäysharjoituksessa. Myös kersantti Valkonen oli hyvin esillä maaliosastona.

KITHYDRO

PL 60, Niittytie 3 Puh (013) 413 141
FIN-82501 KITEE Fax (013) 413 150

Koti-Karjala

AUK: N KURSSIJULKAISU

■ **Yläriivi vas:** Torni JP, Karttunen TP, Volotinen JM, Aamuvuori AM, Tuupanen SPM, Nygren HJ, Turunen MP, Mikkonen JP.
Keskirivi vas: Immonen MO, Tanskanen JT, Kianto SAK, Rätty MS, Thil MA. **Alarivi vas:** Hurskainen KA, Ahvalo JJT, Mikkonen LHI, Puustinen JP, Hakkarainen RH, Tanskanen MPS, Nyssönen JM, Pennanen TG. **Kuvasta puuttuu** Heikkinen JLT.

■ **Ei voi väsyttää!?**

Uskallan kokemani perusteella todeta, että käymämme aliupseerikoulu antoi meille täydet valmiudet kehittyä vastuuntuntoisiksi ryhmänjohtajiksi. Lausuntojemme pyöristetty summa kouluttajien ammattitaidosta on kiistatta kiitettävän luokkaa, enkä usko kenenkään saaneen minkäänlaisia henkisiä patoutumia koulutuksen aikana. Loppuhan on vain meistä itsestämme kiinni, niin kuin oli loppujen lopuksi alkukin. "Auk män hyvi, eiku murkulan heittoon."

Kirjoittanut:
oppilas Kianto SAK

Aamuvuori AM:	"Esapekka" joka pystyy nukkumaan vartiossa kuin vartiossa
Ahvalo JJT:	Vitsi mikä RUK valinta
Hakkarainen RH:	Mies joka joutui kokemaan Tornin hellän syleilyn!!
Heikkinen JLT:	"Kaukalopalloilijathan eivät avaudu!!!"
Hurskainen KA:	"Eikun murkulan heittoon"
Immonen MO:	Kävelee kuin turkulainen
Karttunen TP:	25 MINUUTTIA ! JOUKKUE !!
Kianto SAK:	Halusi aina kaivaa ajoneuvopoteron !!!
Mikkonen JP:	Hyvä päivystäjä??
Mikkonen LHI:	Mä voin tehdä mitä vaan, NÄI O...
Nygren HJ:	"Ja asiahan on näin..." - pieni mies paljon ääntä
Nyssönen JM:	"Ai mitenniin pitäa soittaa hiljempaan"
Pennanen TG:	Kerimäjen poikiloida, tuleva mr vinland??
Puustinen JPI:	Ylärii pylläri, Juusto -Jere
Rätty MS:	Mies joka pystyy jättämään kaksinkerroin
Tanskanen JT:	Se vähemmän härömpi Tanskanen
Tanskanen MPS:	Se härömpi Tanskanen
Thil MA:	007???
Torni JP:	Metsän eläin, joka ei selittelyä kaipaa
Turunen MP:	Uninen varusmies Joensuusta
Tuupanen SPM:	Dubbe, Duubanen, Duubo vaaran KYLILTÄ!?!
Volotinen JM:	Ja housut ylös, riili särämä...

K-APAJA

Keskustie 20 RIISTAVESI
Ark. 9.00-20.00 La 8.30 -18.00

kesport INTER
SPORT
KONTKANEN
Asemakatu 4, Outokumpu, puh. 550154

LVI- ja energiasuunnittelua yli 30 vuoden kokemuksella
INSINÖÖRITOIMISTO
JORMAKKA OY
KOULLUKATU 20, 80100 JOENSUU, PUH. 013-224 224, FAX 013-127 227

Tulenjohtolinja

Ja niin siinä vaan sitten kävi, että nalli napsahti meille kaikille 21 "onnelliselle", kun tieto Auk:hon joutumisesta kajahti ilmoille. Siitä hetkestä alkoi raskas ja kivikkoisen tie kohti suurta ja tuntematonta... Aliupseerikoulua. Kouluttajimme tutustuimme pian leppoisasti pillin säestämänä ilmasuojaan juosten. Ja kun ilmaan kajahti huuto "linja" niin jokainen Tj-oppilas osasi odottaa jotain epämukavaa. No ei tämä linja ole ollut pelkää pillin vihellystä ja linjakomennon huutoa, sillä olemmehan saaneet tutustua tulenjohdon saloihin teoriassa ja myös käytännössä. Tulenjohdon opiskelun kannalta simulaattoriharjoittelu Lappeenrannassa viikon ajan oli erittäin hyödyllinen, sillä se avasi meidän silmämme tulenjohtoa kohtaan. Siellä saimme ensimmäisen kerran tietää ja nähdä, mitä tulenjohto todella on. Lyhyessä ajassa opimme paljon tärkeitä komentoja tulenjohtoa ajatellen ja tästä johtuen ensimmäiset varsinaiset kovapanosammunnat sujuivat varsin hyvin.

Linjamme sisältää paljon teoriaa, luokassa istumista ja tulenjohtotasojen piirtelyä. Tästä johtuen teorian siirtäminen

käytäntöön kovapanosammunnoissa oli kaikille positiivinen ja helpottava kokemus. Kun ensimmäiset kranaatit jymähtivät maahan, niin leveä hymy levisi jokaisen tj-oppilaan naamalle ja hetkessä alkoivat tulenjohtoon liittyvät toimenpiteet, havaintojen tekeminen, korjaukset ja uusien maalien määrittely. Kaikki tämä tapahtuu koko viisihenkisen tulenjohtoryhmän yhteistyössä, jokainen tuntien oman tehtävänsä.

Tulenjohdon koulutusta ei voi luokitella kovinkaan raskaaksi fyysisesti. Jokainen tulenjohtoryhmään kuuluva on silti saanut kokea tulenjohtovälineiden kantamisesta aiheutuneet säryt hartioissa. Varsinkin viestivälineet, radio ja puhelimet, ovat ryhmämme suuressa "suosiossa".

Tulenjohdon fyysinen "helppous" kärsittää tulenjohtoon liittyvänä psyykkisenä paineena. Tulenjohtaja on välillä todella kovilla pyrkiessään toteuttamaan määräajassa, mikä on sekunnin tarkkuudella pidettävä paikkansa, jälkäväkihohtajien vaatimukset ja komennot. Tämä kaikki on vain kestävä ja kärsittävä, mutta kyllä me sen myös kestämmme, olemmehan valinneet linjaksemme tulenjohdon.

Rautasiili

-Teräksestä taidolla-

Erikoistunut haponkestävien terästen työstöön, ollen myös ruostumattomien terästen koneistuksen taitaja.

Käytämme nykyaikaista CNC-tekniikkaa, jota edustaa mm. Mazak 250 MS

**Rautasiili Oy
Katekuja, halli 9
70910 Vuorela
Puh. (017)465 2997
Fax. (017)465 2998**

sonera

Make things click.

AUK:N KURSSIJULKAISU

■ **Yläriivi vas:** Hartikainen TJP, Hartikainen TVJ, Lankinen TP, Sallinen AJ, Tiainen KIO. **Alarivi vas:** Könönen MA, Ristola KE, Partanen AJ, Nissinen ASA, Hämäläinen PP, Martikainen TE.

Hartikainen TVJ:	Pateria ohtaan, I have a blue house with a blue window
Partanen AJ:	Makrillia poskeen ja piittiä perään
Tiainen KIO:	Aivan sama...
Sallinen AJ:	Piip piip piip en minä piip mitään tee... Piip
Lankinen TP:	Ei oo tapana kiirehtiä enkä oo ollu kartalla koko päivänä
Martikainen TE:	Meitsillä on kylmä, lissää kaminaan puita ainakiin 2Jk:ssa
Ristola KE:	Mitä, kuka, en minä kyllä tajuu, HÄ !
Nissinen ASA:	Entä sitte...
Hartikainen TJP:	VAAHTIA, VAAHTIA!!!
Hämäläinen PP:	Niin niin onpa väliä joo joo
Könönen MA:	Gasoline girls Petrol boys

Siilinjärven apteekki

Toritie 4, 71800 Siilinjärvi
puh. 017-462 1044, fax 017-462 1819

KUVA-SIILI

Kuiluntie 5, 71800 SIILINJÄRVI.
Puh. 4621 059

- Valokuvaamo
- Kuvaustarvikkeet
- Kameran
- Video-
- kameroiden myynti

Valmistamme
KUVASI
JOPA TUNNISSA!

PALVELEMME: MA-PE 9-18, LA 9-14

Rakentajatarjous!

Tule palvelevaan
asiantuntijaliikkeeseen
ja tutustu upeaan
Nunna-mallistoon.

UUTUUS!

**JOENSUUN
TUPATARVIKE OY**

Teollisuuskatu 19, JOENSUU
puh. (013) 129 521, Fax (013) 127 513

Tarinantie 2
71800 Siilinjärvi
Puh. (017) 264 6131
Fax (017) 264 6144

Tuliasemalinja

Alku aina hankala

Kun ensimmäisen kerran vein oman linjani oppilasjohtajana ruokalaan, huomasin, ettei johtaminen olekaan niin yksinkertaista ja helppoa, vaikka kyseessä oli rutiinisuuoritus. Jo pelkästään oikeat komennot tuntuivat kankeilta ja vaikeilta, joko ne tulivat väärässä järjestyksessä tai takerrellen ja pikkuhiljaa muistellen.

Näin sain heti ensimmäisenä päivänä oppilasjohtajana ja ensimmäisenä aliupseerikoulupäivänäni kovan kolauksen, enkä näin ollen ollut turhaan astunut kouluun, jossa meille opetettiin johtamista käytännössä ja teoriassa.

Ehkä joku muukin koki samanlaatuisia tuntemuksia koulun alkumetreillä.

Mutta kuten kouluttajamme Hannu Sihvonen sanoi motivoivasti: "Virheet ovat käännettävissä positiivisiksi ja niistä voi ja pitääkin ottaa opiksi, ja jos homma menee totaalisesti pieleen, niin ei se mitään, nollataan tilanne ja jatketaan eteenpäin. Ja kaikkihan me teemme virheitä, ainakin joskus."

TAS

Tuliaseman toiminta kiteytyy sanoihin: Putki + tuki + vastin + suuntain = heitin, kiinnityspistelaatta, suuntaaja, kp-seiväs,

TU640 Gideon, kollimaattoriiviiva, lataaja, viuhkaus, suuntakehä, aputanko, tstkr, heittimenjohtaja ja niin edelleen. Nämä ovat käsitteitä, jotka ovat heitinmiehistölle tuttuakin tutumpaa kauraa.

Mutta itse Krh-toimija etenee näin: Tulenjohto, joka tetsaa ja liikkuu kiffemiesten kanssa, paikantaa maalit eli mittaa etäisyyden ja suunnan tulenjohtopaikalta. Nämä tiedot ilmoitetaan radiolla tai puhelimitse tuliasemaan, missä laskijat pyöräyttävät ampuma-arvot heittimille, jotka voisivat olla vaikkapa, 31-00 (sivu) 450 (koro).

Tämän jälkeen alkaa toiminta tuliasemassa. Heittimet suunnataan annetun tulikomennon mukaisesti, ja ammunta voi alkaa. Helppoa eikö mitä?

Sitten kun on ammuttu esimerkiksi Isku tai PT (Paavo Tyyne = pika tarkistus), odotellaan uusia tulikomentoja. Tärkeintä kaikessa on toimiva viestiyhteys, nopeat ja tarkat tulenkorjaukset, ja etenkin oikeat suoritukset, koska kranaatinhetinamunnoissa on biljoona asiaa, jotka voivat mennä pieleen.

Kirjoittanut:
oppilas Hassinen Aki

OPTIKKO NYSSÖNEN
SYNSAM

Kauppakatu 39, Varkaus.
Puh 017-5524123.

GSM 050
RADIOLINJA

Asemakatu 16 — Puh. 262 1584
70100 KUOPIO

Ota käyttöösi kätevä sijoittajan pankki.

Avaa www.merita.fi

MERITA PANKKI OY

 Merita
MeritaNordbanken

FISKARS
SINCE 1649

AUK:N KURSSIJULKAISU

■ Alkaen vas: Konttinen MA, Tuomainen JM, Ruotsalainen VA, Hassinen AJ, Niskanen TJ, Hämäläinen ME, Pitkänen TPS, Laitanen HP.
Tekniset tiedot:

Kouluttaja: Ylii Hannu Sihvonon. Apukouluttajat: Upskok Tolvanen TT, Alik Sallinen. MJVahvuus: Auk:n tupa 16, toinen kerros, miehistönvahvuus 8.

Hämäläinen Marko:	Hämäläinen mallia HV
Ruotsalainen Vesa:	Tuliaseman huriseva isi
Tuomainen Jari:	Maailman yhdeksänneksi paras tarkk' ampuja
Pitkänen Toni:	Elämä lyhyt Pitkänen pitkä
Niskanen Toni:	Alamittainen juniori
Hassinen Aki:	HaZarDi
Konttinen Marko:	Boxman, pahanhajuinen härväri
Laitanen Herkko:	Biittimies, joka on aina menossa lemmenlomille

KM-YHTYMÄ OY
KM painotalo
KM pakkaus
KARJALAN MAA

OUTOKUMMUN
seutu

PIELISJOKI
seutu

Puh. 012-262 51

INFO

SIILINJÄRVEN KIRJAKAUPPA
 Kuiluntie 5, Siilinjärvi. Puh. 4625 720

JOENSUUN

OSUUSPANKKI

Niinivaarantie 52, 80200 JOENSUU
 Puh.vaihde (013) 162 21 Fax (013) 162 2405

Rakennus - Solu Oy

Länsikatu 15
 80110 Joensuu
 Puhelin: 013-263 7140

MTP

HYDRAULIIKKA OY

ASPITIE 13, 80100 JOENSUU PUH.013-897 851 FAX 897 853

■ Panssarintorjuntalinja

PST eli miehet mustissa

Kaksi mustia, vino pino Apilaksia "kessejä" ja "telluja", sekä kuusi miestä. Mahdoton yhtälö, eikö? Mutta pienin ja pippurisin PST-linja hoitaa homman koitiin. Jo parin ensimmäisen viikon aikana tutustuimme uuteen kamuumme, mustiin, joka myös raskaana sinkona tunnetaan. Tämän kyseisen vehkeen kanssa onkin koettu yhtä sun toista. Yksi erityisen mieleenpainuva päivä oli se, jolloin saimme ns. "PST kasteen". Silloin musti sai kyytiä niin kivoissa kuin ojissakin. Pahimpia risukkoja säästelemättäkään. Loppuhuipennukseksi hilasimme mustin "Mount Everestin" huipulle, kuten kyseistä paikkaa kutsutaan. Toki helppojakin päiviä on ollut, kirjoitushetki esimerkiksi.

Linjan pienenä takia porukka on hitsaantunut yhteen saumattomasti. Erityisesti leirit ovat kasvattaneet yhteishenkeä ja myös sisua, kuten arvata saattaa. Vaikka sinkojen mukanaaamisesta ei aina niin positiivisia kokemuksia olisi saanutkaan, ainakin on pakko myöntää, että kunto on noussut kohisten. Suuri kiitos viihtymisestä kuuluu kouluttajille, joita voi valehtelematta kehua parhaiksi, mitä talosta löytyy. Ei ole tullut vielä sellaista päivää, että linjavalintaa olisi tarvinnut katua. Meininki on rentoa ja rauta kevyttä... melkein.

Kirjoittanut:
oppilas Meriläinen MP

LIPE
KONEPAJAJA
ANTTI RANTA OY

80400 YLÄMYLLY, puh. (013) 220 900
82380 TOLOSENMÄKI, puh. (013) 422 311

Nammo
NORDIC AMMUNITION COMPANY

Karelia®
PARKETTI

ERÄRAATE
Raatekankaantie 1, Joensuu, puh. (013) 285 240

KALUSTEITA YLI 20 VUOTTA KITEELTÄ.

Martela

KAUKOLÄMPÖ

KAUKOLÄMPÖASIOISSA KITEELLÄ
KITEEN LÄMPÖ OY
Kiteentie 25, 82500 KITEE
Puh. 013-684 1310, matkapuh. 0400-279 854
KPA-lämpökeskus, puh. 013-413 851

■ Ylirivi vas: Väistö MA, Meriläinen MP, Laeslehto MT, Oinonen SP, Myöhänen PJ. Alarivi vas: Sinkkonen OP.

Laeslehto Matti: "Suunnaton suunnistaja"
 Meriläinen Markus: "Radiolinjan tukipilari"
 Myöhänen Petri: "Kurkkua myöten täynnä mustia ja smarttia"
 Oinonen Sampsa: "Lahkeet jekulla"
 Sinkkonen Oula: "Filosofian viski maisteri"
 Väistö Marko: "Jämäkkä korppi Kiteeltä"

**RAKENNUSLIIKE
 TEHOTUUMA OY**
 Rakentajantie 2, 82500 Kitee ☎ (013) 414 401

**CNC
 Metal Oy**

Yrittäjänkatu 6
 83500 OUTOKUMPU

MENOSSA MUKANA

**SIILIN HAMMASLÄÄKÄRI-
 PALVELU OY**
 TORITIE 8, SIILINJÄRVI
 PUH. (017) 462 4315

Hermoston ja aivojen
 toimintahäiriöihin
 erikoistunut tutkimuslaitos

**KUOPION KLININEN
 NEUROFYSIOLOGIA OY**
 Asemakatu 22-24, 4. krs
 70100 KUOPIO

Ajanvaraus Puh. (017) 2626 611
 Hermorata- ja lihastutkimukset (ENMG)
 aivosähkötkätkimukset (EEG)
 herätevastetutkimukset
 (SEP, VEP, BAEP)
 ja unitutkimukset

PLUS SA

Plussaa ostoksistasi.

**KIKK
 SUPERMARKET
 SIILINJÄRVI**

Kasurilantie 4, Siilinjärvi
 Avoimna ark. 9-21, la 9-18
 Elintarvike pub. 2642 420
 Kassa/neuvonta pub. 2642 440

**MUSTA
 PÖRSSI**

Asematie 6 puh. 264 2460
 Ma-pe 9.30-17.30 La 9-14

Tiedustelulinja

Suomineidon silmämunat

Kävellessämme kohti AUK:n odottavaa pihaa raskaiden varustesäkkien kanssa 20:n tulevan oppilaan päässä liikkui sekalaisia ajatuksia mm. valtavasta aamukasasta joka odotti meitä aamujen talossa. Koulutus alkoi heti, mutta mielestämme yllättävän leppoisissa merkeissä. Ensimmäiset kaksi viikkoa kuluivatkin oppikirjojen sivuja "pläräillessä". Emme kuitenkaan tienneet, mitä kylmä todellisuus oli tuova mukanaan, mistä seuraava kertomus antaa kattavan kuvan.

Viikonloppuvapaalta saapuessamme kassulla meitä odotti tyhjä rinkka, joka huusi raskaita kantamuksia sisäänsä. Nautittuaan n. 30 kiloa tiedusteluvarustusta oli jokaisen tiedustelijan mieltietty tyytyväinen itseensä. Ennen liikkeelle lähtöä edessä oli vielä kasvojen naamiointi risiiniöljyllä höystetyllä naamiovärillä. Naama naamioväristä kutisten ahtauduimme kuorma-auto proton "tilavalle" lavalle. Kuin sillit purkissa vaiuimme unen sekaiseen horrokseen, kunnes saavuimme jalkautumistasalle, jossa kaikki tiesivät mitä tuleman piti – 25 km:n yösuunnistus sateisessa syysmetsässä.

Jalat louhikkokävelystä rakoilla, suonsilmäkkeistä märkinä ja muuten vain kipeinä saavuimme kohdealueen tukikohtapaikalle. Parin taistelijan mentyä tekemään harhautuslenkkejä muut menivät perustamaan tähytys- ja lepopaikkaa. Seuraavana vapailla miehillä oli edessä ruokailu puolustusvoimien tarjoamasta "herkullisesta" sinisestä muonapussista, joka sisältää sellaiset herkut kuin suklaa, rusinat..., no, kuitenkin ainakin suklaa ja rusinat. Tähytyspaikalla kaksi tiedustelijaa tarkkailivat kohteeksi määrättyä tietä yrittäen epätoivoisesti tunnistaa edessään vilistävää moottoroidun jalkaväkidivisioonan kalustoa muistellen tunnistuksen oppitunteja kuumeisesti.

Tähytystehtävän päätyttyä oli aika siirtyä seuraavaan tehtävään, joka oli partiotiedustelu pioneeritalon maastoon. Partioittain lähdimme etenemään kohdealueelle, joka oli strategisesti tärkeä niemenkärki. Kolmannen partion oli määrä tie-

dustella niemekkeen rannat vesistöä hyväksi käyttäen, ja näin he sonnustautuivat hienoon maastokuvioiseen pintaintipukuun ollen valmiina pulahtamaan jäätävän kylmään veteen.

Raa'at tiedustelutiedot mukanaan tiedusteluryhmä aloitti siirtymisen K-pisteelle, joka oli myös sovittu seuraavan aamun noutopaikaksi. Saavuttuamme paikalle aloitimme majoitustoimet väsyneinä pitkästä siirtymisestä. Ajan puutteen vuoksi aikaa ei kuitenkaan riittänyt teltan pystytykseen, minkä vuoksi jouduimme majoittumaan sateisessa metsässä taivasalla. Tunnin koiranunen jälkeen vartiomies havaitsi liikettä tulosuunnassamme ja se pakotti meidät irtaantumaan salamannopeasti.

Väistettyämme vihollista n.1,5 h erään taistelijan nestevarat loppuivat, ja näin ollen jouduimme turvautumaan suopuuroon. Tämä osoittautui kuitenkin huonoksi ratkaisuksi, koska sorsat olivat käyttäneet puroa johonkin muuhun kuin juomatarcoitukseen: seurauksena oli armoton jalla vieden mieheltä jalat alta. Muu ryhmä joutui ottamaan hänen varustuksensa rinkkojen ollessa näin entistäkin painavampia. Päivän myöhässä, mutta kuitenkin, saavuimme sovittulle varanoutopaikalle ja pääsimme vihdoinkin palaamaan kasarmille.

Hyvin nukutun kassuyön jälkeen antoi kouluttajamme, Itn H Torvinen, palautteen toiminnastamme todeten actionia olleen tarpeeksi ja meidän toimineen sotilaallisesti. Leirin viimeinen rutistus oli ryhmäkohtaisen varustuksen täydellinen tarkastus ja huolto ups.kok. Huopaisen johdolla, joka toimi kurssin ajan apukouluttajanamme.

Edellä kerrottu tarina perustuu tositapahtumiin, joskin hie-man väritettynä. Kurssin tähänastiset tavoitteet on saavutettu, ainakin omasta mielestämme, kohtalaisen hyvin. Fyysistä ja psyykkistä runtua on ollut siinä määrin, että kurssin vahvuus on muuttunut yhtä miestä pienemmäksi. Loppuun voimme vain todeta välillä olleen rankkaa ja tuskastuttavaa, mutta ylpeänä saamme nyt kuitenkin kantaa havua hihassamme merkinä siitä, että olemme tiedustelijoita.

Okun Koneistuspalvelu Oy

Sätöksentie 66 A
FIN- 83500 OUTOKUMPU
puh. +358 13 550 152
fax +358 13 550 145
www.okunkoneistuspalvelu.fi

POHJOIS-KARJALAN
KUMIKORJAAMO KY

kauppias

Karjalankatu 5, 83500 OUTOKUMPU

Puh. (013) 550 505, 561 150

auto 0500-372 037, fax (013) 550 998

Valmiina vesillelhtöä varten

AUK:N KURSSIJULKAISU

■ **Yläriivi vas:** Veli-Matti Lonka, Markus Gröger, Olli von Koch, Sami Martiskainen, Antti Nousiainen, Jyri Väisänen, Ilja Makkonen, Jony Soininen.
Alariivi vas: Jouni Allinen, Janne Liimatta, Teemu Holopainen, Matti Kärkkäinen, Perttu Kinnunen, Harri Kosunen, Markus Hirvonen, Mikko Kosonen.

Kärkkäinen	"Ei helvako..., taas tuo sama puu, mähän kävelen ympyrää."
Holopainen	"Hei, onko nuuskatykkiä?"
Liimatta	"Liperin tuhopolttaja...?"
Hirvonen	"Kuolematon miinaharava...?"
Kosunen	"Prööt, prööt, ...hehheh, v...u, että haisee!"
Kinnunen	"Hei missä mä oon? Ei v...u, mitä mä taas hourin?"
Allinen	"Hmm...ei se voi olla ihminen, se on apinan ja ihmisen risteytys."
Kosonen	"V...u minnuu v....aa!"
Väisänen J.J	"Gonabiitsin laululintu"
von Koch O.K.	"Koirahommat kiinnostaa..."
Kröger A.M.	"Radistien lahja tiedustelijoille...?"
Makkonen I.	"Taistelumuonien painajainen..."
Soininen J.P.	"Buddha"
Martiskainen S.P.O	"V...u, ...kele! ...TANA!"
Nousiainen A.N	"Erotiikkavastaava..."
Lonka V.M.T.L	"Ollaanko me muka tällä kartalla...?"

Rakennusliike
A. TASKINEN OY

Arppentie 26
 82500 KITEE
 Puh. (013) 680 660
 Telefax (013) 680 6669

Siltakatu 10 A
 80100 JOENSUU
 Puh. (013) 680 6690
 Telefax (013) 680 6699

SUSIRAJA OY
 INTERNATIONAL

TALOUDEN JA HALLINNON KOULUTUSOHJELMA

EDELLÄKÄVIJÄ MAAKUNNASSA

- liiletalouden koekeakoulutuksessa
- valmistuneiden työllistymisessä

TARJOAMME SINULLE

- nykyaikaisen oppimisympäristön
- hyvät liike-elämäyhteydet
- kansainvälisyyttä

JOENSUU
 Sortavalankatu 4
 puh. (013) 260 6700

POHJOIS-KARJALAN
 AMMATTIKORKEAKOULU
www.ncp.fi/tako

LIEKSA
 Kuhmonkatu 32
 puh. (013) 244 3750

SIILINJÄRVEN
 OSUUSPANKKI

SIILINJÄRVEN
 KUNTA

■ Sissiradistilinja

Askel toisensa jälkeen. Äänettömästi. Pimeydessä. Tuntien vaellus palkitaan: valonvahvistimen linssiin piirtyy selvä sissitelta. Vielä toinenkin. Radisti mittaa dipoliantennin haaranpituuden tarkasti ennen heittoa. Ensimmäinen viesti on jo matkalla lopun tiedusteluryhmän hajautuessa.

Koko Pohjois-Karjalan Prikaatin saapumiserä II/-99 testattiin heinäkuussa 1999 huolellisesti. Kaksipäiväisten kokeiden tarkoitus oli löytää saapumiserän lahjakkaimmat miehet koulutettavaksi erikoistehtävään, jossa menestyminen edellyttää rautaista fyysistä kuntoa, teknisten järjestelmien ymmärtämystä, hyvää rytmitajua ja paljon kärsivällisyyttä. Sissiradistikoulutuksen armoton maine sai useimmat taivaanlahjalla siunatut vastustamaan viimeiseen saakka valintaansa. Mutta pelolle ei ole sijaa päätettäessä Isänmaan tulevaisuudesta.

Sissiradistit sijoitetaan sodanaikana vaativiin tiedustelu-tehtäviin tiedustelualueelle. Joukossa viestiyhteyksien toimivuudesta vastaa partioradisti. Vanhemmat radistit toimivat tukiasemilla. Äärimmäisissä olosuhteissa LV217-partiosanomalaite -yhdistelmä on riittämätön, jolloin joudutaan turvautumaan HF -radiokalustoon ja sähköttämiseen. Menneinä vuosikymmeninä koulutettiin pelkkiä HF -radisteja, joiden sissitaidot todettiin kuitenkin riittämättömiksi. Viestikoulutuksen lisäksi radistit saavatkin nykyisin täyden tiedustelukoulutuksen ryhmän kokonaissuorituskyvyn maksimoimiseksi. Mittavien koulutustavoitteiden saavuttamiseksi koulutus kestää täydet 12 kuukautta ja kaikki radistit ovat nykyisin erikoisaliupseereita. Keskiwertovarusmiesjohtajien siirtyessä opettamaan alokkaille pinkan taittelua varsinainen radistikoulutus pääsee vasta alkamaan. Monipuolinen koulutus vaatii paljon myös kouluttajilta, ja kaikesta näkee, että koko linja tekee parhaansa. Tiukan valintaseulan ja monipuolisen koulutuksen tulokset sotaharjoituksissa ja sotilastaitokilpailuissa ovat luoneet radistiryhmän ympärille tietyn tarunhoitoisen sädekehän.

Radistit tietävät hyvin oman arvonsa. He käyttäytyvät aina tinkimättömän sotilaallisesti ja vaativat sitä myös tovereiltaan. Veren maku suussa juostavat aamulenkit, piinaavat iltasähköttämisharjoitukset ja öiset tunnistuskuvaston lukutalkoot luovat ryhmään todellisen sotakoulun tunnelman. Joskus palvelus on kuitenkin liian helppoa ja tällöin radistien voi kuulla taaksepoistuttavan toisiaan vuorotellen Höytiäiseen riittävän harjoitusvastuksen saavuttamiseksi.

Kirjoittanut:
oppilas Tolvanen TA

■ "Ahdastako?"

Kun et ehdi pankkiin, käytä kännykkää!

Kännykällä maksat laskuja, tarkistat VISA-tilanteen, tilisi saldon ja tilitapahtumat silloin kun Sinulle sopii. Kaikki nämä toiminnot saat vain KULTARAHA GSM-palvelusta. Ainoana maailmassa. Tule ja kysy lisää!

RIISTAVEDEN
OSUUSPANKKI
Mukana elämän eri käänteissä
puh. 017-6884400
www.osuuspankki.fi

ViestiCity

NOKIA Sonera GSM ERICSSON

Kauppakatu 52
78200 VARKAUS

MAKUNTEK OY
Räisäläntie 7, 71800 SIILINJÄRVI
Puh. 017-462 1036, telefax 017-462 1140

AUK:N KURSSIJULKAISU

■ **Yläriivi vas:** Kontio JP, Melarto SH, Gröhn JMO, Pirinen MJ, Tolvanen TA, Lehtinen VA, Sormunen HPT, Koivurinne PK.
Alariivi vas: Putkonen SM, Hänninen MJ, Halmetoja AS, Tiilikainen TS, Vihonen JE, Heiskanen JP.

Gröhn JMO
Halmetoja AS

Heiskanen JP

Hänninen MJ

Koivurinne PK
Kontio JP

Lehtinen VA

Melarto SH
Pirinen MJ
Putkonen SM
Sormunen HPT
Tiilikainen TS
Tolvanen TA
Vihonen JE

(täydennä)

Basisti. "Halmetoja! Teidän laatikossannehan on sahara."

"En minä kompassia tarvitse, osaanhan suunnistaa kuun mukaan."

Häkä. "Ei ne sukat oo hävinny, ne on kotona kuivumassa."

Shakki ja matti.

Lahna. Pystyy lukemaan lomilla tunnustuskuvastoa kuunnellessaan morsetusta.

Fantom. "Saa sitä kai nyt kipinässä levyttää, jos ei nukahda..."

Mälli. Walhallan lautturi. "V**u**kele**tana!"

Partiolainen ja suunnistusestari.

"Aion vielä vaihtaa SPOLiin."

"V**u mä en lähe aamulenkille, mä lähe veksiin."

White Nigga.

Tangat vaihtuu satoi tai paistoi.

Kungfukarateka.

OKUN AUTOLÄHETTI

K. Räsänen

Kettulankatu 7, Outokumpu

013-561 831

0400-572 114

Toolman OY

Teollisuuskatu 1

FIN - 83500 OUTOKUMPU

☎ (013) 550 088

fax (013) 554 153

Tel+358 13 550 088 Telefax +358 13 554 153

Suomen GPS-Mittaus Oy

Koljonniemenkatu 15

PL 283, 70101 KUOPIO

e-mail: GPS@mittaus.inet.fi

GSM 0400 675 621

MAZDA ■ **PEUGEOT** **SEAT**
Volkswagen Group

Veljekset Laakkonen

Kallantie 12, 70400 Kuopio

Vaihde (017) 287 5200, suora (017) 287 5221

**SIILIN
SILMÄASEMA**

Toritie 7, 71800 SIILINJÄRVI
Puh. 017-462 5051

CBTsoft

Complete Training Solutions

Moottorilinja

Asfalttisoturit...

Kun me tulevat moottori-au:t astelimme aliupseerikouluun 27.08.1999, parijonossa tietenkin, oli tunnelma katossa, kun yll Lempinen piti tulopuhuttelun. Jo silloin erottui tuosta valioporukasta 8 miestä mustissa (MOOTTORILINJA; joka tuolloin oli vielä haave Auk 2:n omasta koulutushaarakoulutuksesta).

Kahdeksan urheaa "soturia" taistelivat tiensä läpi Auk 1:n ja kiväärilinjan karvaat puolustustaistelut ovat aina mielissämme. 15.10. taivas aukeni, rynnäkkökivääri vaihtui sotilaskuljet-tajan käsikirjaan ja tst-harjoitus VLV-lomaan. Kaikki kahdeksan miestä majoittuivat yhteen omaan "sviittiinsä". Linjan sisäinen "ryhmä"-henki on vailla vertaa. Taistelijaparit erottuvat selvem-min kuin jäähdynneste moottoriöljystä. Rakennekoulutuk- sessa ltn Suomalainen opasti meitä todella varmasti niin paineilmajarrujen kuin turboahtoilman välijäähdyttimen saloihin.

Moneen otteeseen kuljetusryhmää(n) jamikselle ryhmittä- essämme oli synkkä ja tietenkin sateinen päivä. Tuolloin pala- si mieleemme tuo kuva kotoa, takan edustalta, lämpimästä ja kuivasta olotilasta, mutta GURUINA kestimme sen kuin mie- het. Nyt tulevina ryhmänjohtajina tiedämme: MOOTTORILINJA, se ainoa oikea...

Kauppinen Mikko:

Kalakukko Kauppinen Kuopiosta: "Kyl' volvos pitää turbo olla!"

Penttinen Pekka:

Syntynyt ratin takana, vaihdekeppi kädessä

Riissanen Pasi:

Vaihemies: Kiire on suhteellinen käsite!

Väittäinen Aleks:

Sika Alex: "Jumala armahtaa, MINÄ EN !"

Löppönen Jaakko:

Tekniikan ihmelapsi, vastapaino pyörä... ?

Jauhiainen Samuli:

Säätäjä Samuli, oma hengenpelastajamme

Makkonen Paavo:

"Alias gona man": "paljon TJ...."

Grönroos Ville:

"Missä on mun puhelin, laturi."

KIKK
SUPERMARKET
KUPIAINEN

Hammaslaboratorio

Karelian Hammas Oy

Olkontie 4, 82500 Kitee Puh. (013)-412 522

■ **Yläriivi vas:** Makkonen PJ, Grönroos VA, Penttinen PO, Kauppinen MH. **Alarivi vas:** Löppönen JS, Väittäinen PMA, Riissanen PJJ, Jauhiainen JS.

■ **Yläriivi vas:** Alikersantti Lautamatti JMT, Kersantti Valkonen JE, Kokelas Andersson JHT, Kokelas Huopainen HO, Kokelas Kuuramaa IJE.
Alariivi vas: Alikersantti Martiskainen JA, Kokelas Tolvanen TT, Alikersantti MJ, Alikersantti Rinne SJ, Jääkäri Hassinen JT, Alikersantti Piironen E.
Kuvasta puuttuu: Upskok Kaasinen.

Apukouluttajat

Upskok "Andy" Andersson
 Upskok "Heke" Huopainen
 Upskok "The Hair" Kaasinen
 Upskok "Iiikka" Kuuramaa
 Upskok "Topi-topi" Tolvanen
 Kers "Viduks Meni" Valkonen
 Alik "Ääni" Martiskainen
 Alik "Seminaattori" Sallinen
 Alik "Unikeko" Rinne
 Alik "Vlademade" Lautamatti
 Alik "Enska" Piironen
 Jääk "No haz, haz" Hassinen

SemiTappi112cm. Mkä n tmä jtu?
 Ryhdikäs arjalainen. Sotasukua.
 Härö. Vuon katopa tätä!
 Kuuramaassa se ei ole Amerikan tempu!
 Mr. tasbilly. Suuri sielu - pieni mieli
 Taiampa vetästä yhen KESSUN
 Hajoita ja hallitse.
 Mrs. tasbilly. Söpö. X-hool!!!
 Nukkuu ja juo. Syökin joskus.
 Epäreilua tultako? Missä?
 Tsto sankari, armeijassako tehdään miehiä?
 Tsto GuRu, hajoaa vähiin aamuihinsa.

KULJETUS
 J. HIRVONEN OY

KITEE 225 333, FAX 225 332
 0500-671 896, 0500- 277 930

Hautausalan palvelut
Hautaus toimisto
Pointu Ky

Maiju Lassilantie 9
 82600 TOHMAJARVI
 Puh. 622 130
 auto 949 171 koti 625 672

Mäkräntie 24
 82140 KIIHTELYSVAARA
 Puh. 791 250

Vahvasti
 mukana
 elämässä,
 kulttuurissa
 ja kehityksessä

 PKO

Hyvää Joulua ja Menestystä Vuodelle 2000

**Kiitämme lukijoitamme ja tukijoitamme
kuluneesta vuodesta.**

VAARAN VIEHÄTYS

*K*olin kun kerran kohtaa, on se kiihdyttävä elämys,
joka tynnyttää mielen.
Löytämistä se on, oivaltamista, näkemistä.
Se on tunne, jonka haluaa kokea uudelleen.

Elämykselle on aikansa ja paikkansa.
Katso sopiva aika.

Vuoden ajat

Kolista lisää www.koli.fi

Ylä-Kolintie 39, 83960 KOLI. Puh. +358 (0)13 688 7100, fax +358 (0)13 688 7200

Prikaatin kummikunnat ja -yksiköt

PÄÄKIRJASTO/LEHTISALI

PL 114
80101 JOENSUU

Nurmes

Kitee

Rautavaara

1. Jääkärikomppania

Kontiolahti

Juankoski

Karjalan Jääkäripataljoonan Esikunta

Joensuu

Kuopio

Prikaatin Esikunta

Juuka

Kesälahti

Varkaus

2. Jääkärikomppania

Eno

Leppävirta

Nilsia

Kiihtelysvaara

Raakkyla

Tuusniemi

Vehmersalmi

Kranaatinheitinkomppania

Esikunta- ja Huoltokomppania

Polvijärvi

Siilinjärvi

Varpaisjärvi

Liperi

Pyhäselkä

Outokumpu

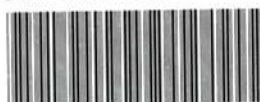

Kaavi

Sissikomppania

Aliupseerikoulu

Joensuun kaupunginkirjasto -
Pohjois-Karjalan maakuntakirjasto

167N00138328

